

ข้าปะระวัตต์และอัตราผลผลิตชั้นที่สองของแมลงบนปลอกผ้า
 (Trichoptera: Calamoceratidae) ในต่อสารที่แยกต่างกัน
 บนอุทยานแห่งชาติจอยสุหุม-ปุย
 จังหวัดเชียงใหม่

เพ็ญพร ธรรมเดชานุภาพ

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาชีววิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
 เมษายน 2544

An 28

17 W.A. 2544

ชีวประวัติและอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงหนอนปลอกน้ำ
(Trichoptera: Calamoceratidae) ในลำธารที่แตกต่างกัน

บนอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย

จังหวัดเชียงใหม่

เพ็ญแข ธรรมเสนาনุภาพ

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาชีววิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมษายน 2544

ชีวประวัติและอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงหนอนปลอกน้ำ
(Trichoptera: Calamoceratidae) ในลำธารที่แตกต่างกัน
บนอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย
จังหวัดเชียงใหม่

ເພື່ອແບ່ງ ອຣມເສນານຸກພ

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๑
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

นาย ทิม พานะ ..... ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. พรทิพย์ จันทร์มงคล

..... กรรมการ
..... ที่ปรึกษา.....

ជំខុះវិទ្យាសាស្ត្រាអាជាហី គរ. នរិយី តីមេស្ថុវរណ៍

From author กรรมการ

ຮອງຄາສຕຽງຈາກຢືນເສັງກາ ສະນິໄຊ

4 เมษายน 2544

© ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.พรทิพย์ จันทร์มงคล อ้างอิงที่ปรึกษาวิทยา
นิพนธ์ ผู้ชี้งรุณให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจแก้ไขจนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้
เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นริทธิ์ สีৎสุวรรณ และรองศาสตราจารย์
สาวก สนธิไชย ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำเป็นอย่างดี
เสมอมา

ขอบคุณ Prof. Dr. Hans Malicky ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบการวินิจฉัยนิดของแมลง
บนอนป่าอกน้ำ และคุณ Thomas Awtry ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขไวยากรณ์ภาษา
อังกฤษ

ขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจวน ชาญบุ คุณศิริภรณ์ ชื่นบาล คุณแดงอ่อน พรมนิ
คุณพงศ์ศักดิ์ เหล่าดี คุณสมยศ ศิลาล้อม คุณธรรมวัตร แก้วตาปี คุณพิษณุ วรรณรงค์ คุณจีรพร
เพกเกะ สมาชิกห้องปฏิบัติการ Environmental Monitoring: Aquatic Insects Research Unit และ^๑
สมาชิกห้องปฏิบัติการ Applied Algal Research Laboratory ตลอดจนบุคลากรซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึง
ที่ให้ความช่วยเหลือทั้งแรงกายและแรงใจจนกระทั่งวิทยานิพนธ์นี้เสร็จลื้นสมบูรณ์

ขอบพระคุณ คุณพ่อเจริญ คุณแม่กานุจนา คุณอาพัชรี และญาติพี่น้องที่เป็นกำลังแรงใจใน
การทำงานสำหรับผู้เขียนทุกท่าน

โครงการนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษาよいนายการจัด
การทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย ซึ่งร่วมขัดตั้งโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและ
ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ รหัสโครงการ BRT 542090

สุดท้ายนี้ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานสำนัก
งาน ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับกับการศึกษานี้

เพล打死 ธรรมเสนานุภาพ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ชีวประวัติและอัตราผลผลิตขันที่สองของแมลงหนอนปลอกน้ำ
(Trichoptera: Calamoceratidae) ในลำธารที่แตกต่างกัน บนอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสาวเพ็ญแข ธรรมเสนาນุภาพ

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. พรทิพย์ จันทร์มงคล

ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นริทธิ์ สีทะสุวรรณ

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ เสาวภา สนธิไชย

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาชีวประวัติและอัตราผลผลิตขันที่สองของแมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Calamoceratidae ในลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพลาดที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 700 เมตร ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543 พบรอยแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *Anisocentropus janus* ในลำธารทั้งสองแห่งมีการเจริญเป็นแบบไม่มีฤดูกาลและมีวงชีวิตเป็นแบบ multivoltine ตัวอ่อนมีระยะการเจริญ 5 ระยะ แต่สำหรับไม่พบรอยตัวอ่อนระยะที่ I สำหรับตัวอ่อนระยะที่ II ถึง V มีความกว้างของส่วนหัว (mn) ดังนี้ II=0.25-0.45, III=0.46-0.65, IV=0.66-1.1, V=1.2-1.5 ตัวอ่อนระยะที่ II ถึง V และระยะดักแด้ มีการสร้างปลอกจากชิ้นส่วนพืช ระยะดักแด้ใช้ระยะเวลาในการเจริญเป็นตัวเดือนวัยประมาณ 2 สัปดาห์ ในลำธารห้วยแก้วสามารถพบตัวอ่อนได้ตลอดทั้งปี แต่ในลำธารห้วยพลาดพบตัวอ่อนเพียงในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนพฤษภาคมเท่านั้น เดือนที่พบรอยตัวอ่อนมากที่สุดในลำธารทั้งสองสาย คือ เดือนพฤษภาคม ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณของน้ำและแหล่งอาหาร แมลงหนอนปลอกน้ำมีพฤติกรรมการกินอาหารเป็นแบบกัดกินชิ้นส่วนพืช (shredder) ซึ่ง mandible ของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิดนี้มีขนาดใหญ่ มีลักษณะของฟันกัดและฟันบดเป็นฟันสำหรับกัดกิน

แมลงหนอนปลอกน้ำชานิดนี้จึงจัดเป็นผู้บริโภคลำดับที่ 1 ในห่วงโซ่ออาหาร ส่วนสาหร่ายที่พินในทางเดินอาหารเป็นสาหร่ายที่เกาะอยู่บนชั้นส่วนพืชและเข้าไปในระบบทางเดินอาหารขณะที่แมลงกัดกินอาหาร สาหร่ายที่แมลงกินเข้าไปนั้นจะเป็นอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อแมลงอีกทางหนึ่ง

แมลงหนอนปลอกน้ำชานิด *Anisocentropus* sp. และ *A. janus* ในลำธารหัวยแก้วมีความหนาแน่นเฉลี่ยเท่ากัน 12.83 และ 8.08 ตัวต่อตารางเมตร มวลชีวภาพเท่ากับ 220.73 และ 134.12 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากdeadต่อตารางเมตร อัตราผลผลิตขั้นที่สองเท่ากับ 672.11 และ 503.23 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากdeadต่อตารางเมตรต่อปี และ Annual P/B เท่ากับ 3.05 และ 3.75 ปี⁻¹ และแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด *Anisocentropus* sp. และ *A. janus* ในลำธารหัวยพาลาดมีความหนาแน่นเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และ 2.5 ตัวต่อตารางเมตร มวลชีวภาพเท่ากับ 98.204 และ 32.09 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากdeadต่อตารางเมตร อัตราผลผลิตขั้นที่สองเท่ากับ 193.36 และ 128.38 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากdeadต่อตารางเมตรต่อปี และ Annual P/B เท่ากับ 1.97 และ 1.59 ปี⁻¹ ตามลำดับ

แมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยเพศผู้ในลำธารหัวยแก้วทั้งหมด 1,332 ตัว จัดจำแนกเป็น 17 วงศ์ 34 สกุล 86 ชนิด และในลำธารหัวยพาลาดพบแมลงหนอนปลอกน้ำเพศผู้ทั้งหมด 1,499 ตัว จัดจำแนกเป็น 14 วงศ์ 24 สกุล 57 ชนิด สำรวจพบเป็นชนิดใหม่ 1 ชนิด คือ *Chimarra drike* Malicky & Thamsenanupap 2000 จากลำธารหัวยส่องสายพนแมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Hydropsychidae และ Philopotamidae มีการปรากฏมากที่สุดตามลำดับ เนื่องที่มีความหลากหลายนิ่งและจำนวนของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยมากที่สุด คือ เดือนเมษายน เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลความหลากหลายของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยกับคุณภาพน้ำ พนแมลงหนอนปลอกน้ำหลายชนิดมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและทิศทางตรงกันข้าม ($p<0.05$, $r<0.75$, $r>-0.75$) กับคุณภาพน้ำ การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลความหลากหลายของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในปี 2542-2543 กับข้อมูลในปี 2541-2542 ด้วย PATN ในลำธารหัวยแก้วพบการแบ่งกลุ่มเดือนทั้งหมด 4 กลุ่ม มีความสัมพันธ์กับแมลงหนอนปลอกน้ำ 14 ชนิดและคุณภาพน้ำ 2 ปัจจัย (ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำและความชุ่มชื้นในน้ำ) ในลำธารหัวยพาลาดมีการแบ่งกลุ่มเดือน 3 กลุ่ม มีความสัมพันธ์กับแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัย 12 ชนิดและคุณภาพน้ำ 3 ปัจจัย (ค่าการนำไฟฟ้า ปริมาณของเรืองทั้งหมดที่ละลายน้ำและค่าความเป็นเบส) และเมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของน้ำในลำธารหัวยส่องสายพนวันน้ำในลำธารหัวยแก้ว

Thesis Title   Life History and Secondary Productivity of Caddisflies (Trichoptera : Calamoceratidae) Inhabiting Different Streams on Doi Suthep-Pui National Park, Chiang Mai Province

Author   Miss Penkhae Thamsenanupap

M.S.   Biology

Examining Committee

Dr. Porntip Chantaramongkol	Chairperson
Asst. Prof. Dr. Narit Sitasuwan	Member
Assoc. Prof. Saowapa Sonthichai	Member

ABSTRACT

Life history and secondary productivity of caddisflies family Calamoceratidae inhabiting Huai Kaew and Huai Palad streams, located 700 meters above sea level, were determined from September 1999 to August 2000. The results and studies conducted, found *Anisocentropus janus*, existing in these streams, which have asynchronous non-seasonal and multivoltine life cycle. Larvae have five instars. The first larvae instars were probably missed. Head capsule width of second to fifth larvae instars (mm) were II=0.25-0.45, III=0.46-0.65, IV=0.66-1.1, V=1.2-1.5. These four larvae instar and pupae constructed plant fragments of their case dwelling. The pupal stage requires approximately two weeks for development time to mature adult stage. Larvae in Huai Kaew stream were observed continuously for one year, but larvae in Huai Palad were only observed from January to May. The highest numbers of larvae in both sites were found in May, which was a factor that depended on water volume and food sources. The main food habit of larvae is the shredder, which shredded on plant fragments. Large mandible and characteristics of the incisor and molar indicated the shredder habits. So, these caddisflies were identified as the

primary consumer. Algae, which were found in the ingestion tract of the caddisflies, acted as a supplement of food enrichment.

Mean population density of *Anisocentropus* sp. and *A. janus* in Huai Kaew stream were 12.83 individuals.m⁻² and 8.08 individuals.m⁻². Biomasses were 220.73 mgAFDW.m⁻² and 134.12 mgAFDW.m⁻². Annual productions were 672.11 mgAFDW.m^{-2.year⁻¹ and 503.23 mgAFDW.m^{-2.year⁻¹. Annual P/B were 3.05 year⁻¹ and 3.75 year⁻¹. In Huai Palad stream, Mean population density of *Anisocentropus* sp. and *A. janus* were 3.25 individuals.m⁻² and 2.5 individuals.m⁻². Biomasses were 98.204 mgAFDW.m⁻² and 32.09 mgAFDW.m⁻². Annual productions were 193.36 mgAFDW.m^{-2.year⁻¹ and 128.38 mgAFDW.m^{-2.year⁻¹. Annual P/B were 1.97 year⁻¹ and 1.59 year⁻¹ respectively.}}}}

Adult Trichoptera in Huai Kaew was found 1,332 male specimens, which were identified into 17 families, 34 genera and 86 species. In Huai Palad stream, adult Trichoptera was found 1,499 male specimens identified into 14 families, 24 genera and 57 species. One new species, described earlier, *Chimarra drike* Malicky & Thamsenanupap 2000 was also found. The most abundance and species diversity was Hydropsychidae and Philopotamidae respectively. Most abundance was uncovered in April. When analyses correlation data on adult Trichoptera and the physico-chemical data displayed many species of adult Trichoptera showed both a positive and a negative correlation with physico-chemical parameters ($p<0.05$, $r<0.75$, $r>-0.75$). Comparisons of adult Trichoptera data from 1999-2000 with the data gathered in 1998-1999 and implementing the PATN computer program produced 4 groups, out of 24 months, of distinctive data, for the Huai Kaew stream. These four groups have the correlation with 14 Trichoptera species and 2 physico-chemical parameters (Dissolved Oxygen and Turbidity). In Huai Palad stream similar means were used to analyse data within this same 24 month period. The results produced 3 groups. Direct correlation can be found with the 12 Trichoptera species and 3 physico-chemical parameters (Conductivity, Total dissolved solid and Alkalinity). The comparison of physico-chemical parameter in both streams indicated a higher contamination level in Huai Palad stream than in Huai Kaew stream.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญตาราง	ฉบับ
สารบัญรูป	ญี่
บทที่ 1 บทนำและวัตถุประสงค์	1
บทที่ 2 ทบทวนเอกสาร	4
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการศึกษา	20
บทที่ 4 ผลการศึกษา	31
บทที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา	84
บทที่ 6 สรุปผลการศึกษา	94
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก การคำนวณอัตราผลผลิตขั้นที่สอง โดยวิธี Non-Cohort Technique:	103
Size-Frequency Method	
ภาคผนวก ข จำนวนวงศ์และชนิดของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัย ที่ดำรงหัวใจแก้วและดำรงหัวใจพาลاد (ก.ช. 41-ส.ค. 43)	104
ภาคผนวก ค เปรียบเทียบคุณภาพน้ำบางประการระหว่างปี 2542-2543	119
ประวัติผู้เขียน	121

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 การกระจายของแมลงบนปลอกน้ำ ตามเขตภูมิศาสตร์ต่างๆ	12
2 คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีบางประการในลำธารห้วยแก้ว	32
ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543	
3 คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีบางประการในลำธารห้วยพาลาด	33
ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543	
4 การคำนวณอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงบนปลอกน้ำชนิด <i>Anisocentropus</i> sp.	64
ในลำธารห้วยแก้ว	
5 การคำนวณอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงบนปลอกน้ำชนิด <i>A. janus</i>	65
ในลำธารห้วยแก้ว	
6 การคำนวณอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงบนปลอกน้ำชนิด <i>Anisocentropus</i> sp.	66
ในลำธารห้วยพาลาด	
7 การคำนวณอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงบนปลอกน้ำชนิด <i>A. janus</i>	67
ในลำธารห้วยพาลาด	
8 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีกับความหลากหลายของ แมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในลำธารห้วยแก้ว	78
9 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีกับความหลากหลายของ แมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในลำธารห้วยพาลาด	79

สารบัญภาพ

รูป	หน้า
1 ลักษณะทั่วไปของแมลงหนอนปลอกน้ำ	7
2 ลักษณะทั่วไปของระยะตัวอ่อนของแมลงหนอนปลอกน้ำ	8
3 ภาพด้านข้างแสดงลักษณะทั่วไปของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยโดยไม่แสดงลักษณะปีก	9
4 ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำสกุล <i>Anisocentropus</i> sp.	11
5 แผนที่ลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด อุทชานแห่งชาติคอียสุเทพ-ปุย	21
6 ลักษณะของน้ำตกน้ำชาชาร ลำธารห้วยแก้วที่ความสูง 700 เมตรจากระดับน้ำทะเล	22
7 ลักษณะของลำธารพาลาดที่ความสูง 700 เมตรจากระดับน้ำทะเล	23
8 อุปกรณ์ Surber sampler ที่ใช้ในการเก็บตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำในเชิงปริมาณ	28
9 อุปกรณ์ light trapping ที่ใช้ในการเก็บตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัย	28
10 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในแต่ละเดือน ตั้งแต่ปี 2541-2543	34
11 อุณหภูมิอากาศเฉลี่ยในแต่ละเดือน ตั้งแต่ปี 2541-2543	34
12 เปรียบเทียบอุณหภูมิอากาศของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	35
13 เปรียบเทียบอุณหภูมน้ำของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	36
14 เปรียบเทียบความกว้างของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	37
15 เปรียบเทียบความเร็วของกระแสน้ำของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	39
16 เปรียบเทียบปริมาตรน้ำของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	40
17 เปรียบเทียบค่าความชุ่มไสของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	41
18 เปรียบเทียบค่าความเป็นกรด-ด่างของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	42
19 เปรียบเทียบค่าการนำไฟฟ้าของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	43
20 เปรียบเทียบปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล	44

สารบัญภาพ (ต่อ)

รูป	หน้า
21 เปรียบเทียบค่าความเป็นเบสของลักษณะหัวใจแก้วและลักษณะหัวใจพลาด ใน 3 ฤดูกาล	45
22 เปรียบเทียบปริมาณออกซิเจนที่ละลายในหัวใจแก้วและหัวใจพลาด ใน 3 ฤดูกาล	46
23 เปรียบเทียบปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ ของลักษณะหัวใจแก้วและลักษณะหัวใจพลาด ใน 3 ฤดูกาล	47
24 เปรียบเทียบปริมาณออร์ฟอฟสเปฟของลักษณะหัวใจแก้วและลักษณะหัวใจพลาด ใน 3 ฤดูกาล	48
25 เปรียบเทียบปริมาณไนเตรตในตอรเจนของลักษณะหัวใจแก้วและลักษณะหัวใจพลาด ใน 3 ฤดูกาล	49
26 เปรียบเทียบปริมาณแอนโนมเนียในตอรเจนของลักษณะหัวใจแก้วและลักษณะหัวใจพลาด ใน 3 ฤดูกาล	50
27 ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i>	52
28 ความกว้างส่วนหัวของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> และการแบ่งระยะต่างๆ จากจุดเก็บตัวอย่างลักษณะหัวใจแก้ว	53
29 เปรียบเทียบจำนวนตัวอ่อนของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> ในแต่ละเดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543	53
30 ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> ที่พบรอบในแต่ละเดือนในลักษณะหัวใจแก้ว	54
31 ความกว้างส่วนหัวของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> และการแบ่งระยะต่างๆ จากจุดเก็บตัวอย่างลักษณะหัวใจพลาด	55
32 ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> ที่พบรอบในแต่ละเดือนในลักษณะหัวใจพลาด	56
33 ระยะดักแด้ของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> จากจุดเก็บตัวอย่างลักษณะหัวใจแก้ว	57
34 แมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยชานิด <i>A. janus</i>	58
35 เปรียบเทียบการปราศภัยของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยชานิด <i>A. janus</i>	58
36 เศษซากพืชที่พบรอบในทางเดินอาหารของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i>	59

สารบัญภาพ (ต่อ)

หัวข้อ	หน้า
37 สาหร่ายสีเขียวและสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินที่พบในทางเดินอาหารของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i>	60
38 สาหร่ายกลุ่มไคอะตอนที่พบในทางเดินอาหารของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i>	61
39 mandible ของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> ภายในตัวกล้องชุดทรวงศีรษะ	62
40 กราฟสมการถดถอยระหว่างความยาวของลำตัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเส้าของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> ในลักษณะหัวแยก	68
41 กราฟสมการถดถอยระหว่างความยาวของลำตัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเส้าของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> ในลักษณะหัวแยกพาลาด	69
42 กราฟสมการถดถอยระหว่างความกว้างของส่วนหัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเส้าของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> ในลักษณะหัวแยก	70
43 กราฟสมการถดถอยระหว่างความกว้างของส่วนหัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเส้าของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด <i>A. janus</i> ในลักษณะหัวแยกพาลาด	71
44 จำนวนแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยแต่ละวงศ์ที่พบในบริเวณลักษณะหัวแยก ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543	73
45 จำนวนแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยแต่ละวงศ์ที่พบในบริเวณลักษณะหัวแยกพาลาด ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543	73
46 เปอร์เซ็นต์ชนิดของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในแต่ละวงศ์ที่พบในบริเวณลักษณะหัวแยก ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543	74
47 เปอร์เซ็นต์ชนิดของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในแต่ละวงศ์ที่พบในบริเวณลักษณะหัวแยกพาลาด ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543	74
48 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Hydropsychidae (<i>Diplectona</i> T6) ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้	75

สารบัญภาพ (ต่อ)

ข้อ	หน้า
49 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหนอนปลอกน้ำวัวศ์ Hydropsychidae (<i>Diplectona</i> T7) ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้	75
50 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหนอนปลอกน้ำวัวศ์ Hydropsychidae (<i>Diplectona</i> T8) ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้	76
51 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหนอนปลอกน้ำวัวศ์ Hydropsychidae (<i>Diplectona</i> T10) ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้	76
52 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหนอนปลอกน้ำวัวศ์ Leptoceridae ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้	77
53 การวิเคราะห์การจัดกลุ่มแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในแต่ละเดือนของลำธาร ห้วยแก้ว ด้วย UPGMA dendrogram ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2541 ถึงเดือนสิงหาคม 2543	80
54 Ordination ของเดือนที่ทำการศึกษาในลำธารห้วยแก้ว	81
55 การวิเคราะห์การจัดกลุ่มแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในแต่ละเดือนของลำธาร ห้วยพลาด ด้วย UPGMA dendrogram ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2541 ถึงสิงหาคม 2543	82
56 Ordination ของเดือนที่ทำการศึกษาในลำธารห้วยพลาด	83

บทที่ 1

บทนำ

ในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา มักจะมีการกล่าวกันในเรื่องฟุ้นดังและเกิดการขาดแคลนน้ำที่ใช้ในการอุปโภค บริโภค และการเพาะปลูกในหลายพื้นที่ของประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยต้องพึ่งพาอาศัยน้ำทั้งหมดที่ได้มาจากการน้ำฝน และปริมาณน้ำฝนที่ได้รับในแต่ละปีไม่แต่ละพื้นที่ก็มีการแปรผันมาก ดังนั้นในการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงควรนำความรู้เกี่ยวกับนิเวศวิทยา แหล่งน้ำ พื้นที่รับน้ำ หรือการอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำมาผสมผสานกัน โดยการศึกษาเกี่ยวกับนิเวศวิทยา แหล่งน้ำ ซึ่งเป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของแหล่งน้ำที่เป็นน้ำคงและน้ำไหลกับสภาพแวดล้อม และแหล่งน้ำแต่ละแหล่งมีลักษณะของระบบนิเวศอย่างเด่นชัด เช่น ลักษณะของระบบนิเวศที่มีการแลกเปลี่ยนพลังงานเข้าออกภายในและภายนอกระบบอยู่ตลอดเวลา เป็นต้น ใน การศึกษาจึงมีสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง คือ ปัจจัยทางด้านกายภาพ (physical factors) ด้านเคมี (chemical factors) และด้านชีวภาพ (biological factors) ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กัน การศึกษาทางกายภาพ โดยทั่วไปนั้นเป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะสัณฐานทางกายภาพของแหล่งน้ำ ซึ่งจะสัมพันธ์กับปัจจัยทางสภาพภูมิอากาศ และปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น ความกว้าง ความเร็วกระแสน้ำ ความชุ่นไสของน้ำ เป็นต้น ส่วนปัจจัยทางเคมี เป็นการศึกษาถึงองค์ประกอบทางเคมีของน้ำ เช่น ค่าความเป็นกรด-ด่าง ก๊าซและสารอาหารต่างๆ ที่ละลายในน้ำ และปัจจัยทางชีวภาพ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ เช่น การศึกษาเรื่องหินทรายและหินทรายที่หินน้ำที่เชิงอาหารต่างๆ ชีวประวัติของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด ผลผลิตขั้นที่หนึ่งหรือขั้นที่สอง และบทบาทของสิ่งมีชีวิตที่มีต่อระบบนิเวศแหล่งน้ำ นอกจากนั้นยังได้มีการศึกษาและเชื่อมโยงสิ่งมีชีวิตเข้ากับการตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ เช่น การใช้สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่เป็นตัวชี้วัดที่บ่งชี้สภาพการณ์ของสารมลพิษที่ยากต่อการตรวจสอบด้วยกระบวนการทางศึกษาทางด้านกายภาพและเคมี เป็นต้น

แมลงบนปีกน้ำ (caddisflies) เป็นสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ที่มีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม และสามารถจัดจำแนกถึงระดับชนิดได้ จึงนิยมนำมาเป็นตัวชี้วัดชีวภาพ (bioindicator) แสดงภาวะปะปอดจากสารมลพิษของแหล่งน้ำ (นันทนา, 2539) สมุดคล้องกับ Resh (1992) ซึ่งได้กล่าวเอาไว้ว่า มีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้แมลงบนปีกน้ำในการเฝ้าติดตามสภาพสิ่งแวดล้อม โดยทำการศึกษาทั้งทางชีวเคมี สรีรวิทยา การทดสอบกับสารพิษ และการใช้เป็นสิ่งมีชีวิตที่เฝ้าระวังสภาพสิ่งแวดล้อม และสามารถใช้แมลงบนปีกน้ำทั้งในระดับประชากร (population) และระดับชุมชน (community) เช่น การศึกษาโดยใช้เป็นตัวชี้วัดชีวภาพ การศึกษาโดยใช้

ดัชนีความหลากหลาย (diversity indices) หรือการศึกษาโดยวิธีการวิเคราะห์หลายตัวแปร (multivariate analysis) เป็นต้น ประกอบกับแมลงบนปลอกน้ำเป็นแมลงน้ำกลุ่มที่มีการอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำคลอคช่วงชีวิตของตัวอ่อนและมีช่วงชีวิตที่ค่อนข้างยาวซึ่งหมายชี้ว่าสำหรับการศึกษาถึงผลกระแทบที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับแมลงบนปลอกน้ำจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่สามารถใช้คิดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพของแหล่งน้ำได้เป็นอย่างดี การศึกษาแมลงบนปลอกน้ำในเชิงนิเวศวิทยาเป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างแมลงบนปลอกน้ำกับสภาพแวดล้อมในระบบนิเวศ ซึ่งมีความสำคัญต่อนักนิเวศวิทยาและบุคคลทั่วไปทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมส่งผลกระทบต่อทั้งมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ โดยทางตรงและทางอ้อม

ในการศึกษาเกี่ยวกับระบบนิเวศมี 2 ลักษณะ คือ synecology เป็นการศึกษานิเวศวิทยาของสิ่งมีชีวิตในสังคมทั้งหมด และ autecology เป็นการศึกษานิเวศวิทยาของสิ่งมีชีวิตชนิดใดชนิดหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวตามสภาพแวดล้อม พฤติกรรม และชีวิต เป็นต้น (นิวัติ, 2541) และสาระสำคัญในการศึกษานิเวศวิทยาอีกประการหนึ่ง คือ การศึกษาเกี่ยวกับสายใยอาหาร (food web) โดยมีนักนิเวศวิทยาพยายามศึกษาเกี่ยวกับแผนผังสายใยอาหาร ในเชิงปริมาณ (quantitative food web diagram) และในที่สุดก็ทำการวัดการไหลของพลังงาน (the flow of energy) ซึ่งเป็นวิธีหลักในการศึกษาเกี่ยวกับระบบนิเวศ การศึกษาเกี่ยวกับการไหลของพลังงานเป็นเรื่องหนึ่งของระบบชีวพลังงาน (bioenergetics) ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตในระดับต่างๆ คือ ระดับชนิด ระดับประชากร และระดับชุมชน นักวิจัยในปัจจุบันนี้ส่วนมากจะละเลยการศึกษาการไหลของพลังงานในเชิงปริมาณ แต่จะมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ เช่น ความสำคัญของผู้ถั่วในองค์ประกอบของชุมชน (community structure) เป็นต้น (Benke and Wallace, 1997; Hauer and Lamberti, 1996)

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับระบบนิเวศในประเทศไทยมักทำการศึกษาในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เนื่องจากอุทยานแห่งชาติเป็นพื้นที่ป่าที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ มีขอบเขตกว้างขวางมาก และใครที่เข้าไปปีติครอง ก่อสร้าง ผ้าใบ หรือกระทำการใดๆ ให้เป็นการเสื่อมเสียแก่ป่าไม้จะมีความผิดตามกฎหมาย (วิสูตร, 2540) ดังนั้นอุทยานแห่งชาติจึงนับเป็นพื้นที่ดีน้ำที่บังคับความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมสำหรับการศึกษาเกี่ยวกับระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตทั้งในส่วนที่เป็น synecology และ autecology และการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติอยุธยา-ปุย เนื่องจากมีข้อมูลการศึกษาความหลากหลาย การกระจายของตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของแมลงบนปลอกน้ำในอุทยานแห่งชาติอยุธยา-ปุย ค่อนข้างมาก พบว่าสามารถจำแนกกลุ่มตามความแตกต่างของตัวอ่อนวงศ์ Philopotamidae และ Calamoceratidae (แตงอ่อน, 2543; สมยศ, 2543) โดยที่

แมลงหนอนปลอกน้ำงาวงศ์ Calamoceratidae เป็นแมลงที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่และสามารถใช้ลักษณะของปลอกหัวจัดแบบแมลงถึงระดับสกุล (genera) ได้ ปลอกของแมลงในวงศ์นี้มีลักษณะเด่นชัด ง่ายต่อการสำรวจพบ จากข้อมูลพื้นฐานนี้ แมลงหนอนปลอกน้ำงาวงศ์ Calamoceratidae จึงมีความเหมาะสมในการที่จะศึกษาเกี่ยวกับชีวประวัติและอัตราผลผลิตขั้นที่สอง ประกอบกับอุทัยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย เป็นพื้นที่ที่ต้นน้ำและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ในการจัดการอุทัยานแห่งชาติจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีข้อมูลพื้นฐานทางนิเวศวิทยาของพืชและสัตว์ (สุนทรและคุณติ, 2541) และหลังจากการศึกษานี้จะได้ข้อมูลพื้นฐานทั้งในระดับประชากรและระดับชุมชนเพื่อการจัดการและอนุรักษ์พื้นที่อุทัยานต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างของวงชีวิต และพฤติกรรมอื่นๆ ของแมลงหนอนปลอกน้ำในวงศ์ Calamoceratidae ในที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน ในระยะเวลา 1 ปี
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงหนอนปลอกน้ำในวงศ์ Calamoceratidae ในที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน ในระยะเวลา 1 ปี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพพืชทางกายภาพและเคมีที่สำคัญบางประการ กับชีวประวัติและอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงหนอนปลอกน้ำในวงศ์ Calamoceratidae

บทที่ 2

ทบทวนเอกสาร

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแมลงหนอนปลอกน้ำ

แมลงหนอนปลอกน้ำเป็นแมลงที่อยู่ในอันดับ Trichoptera ซึ่งมีความหมายมาจากการคำว่า trichos แปลว่า “ขน (hair)” และคำว่า pteron ที่แปลว่า “ปีก (wing)” ดังนั้น Trichoptera จึงหมายถึงแมลงที่มีขนอยู่บนปีก มีชื่อสามัญว่า caddisfly ปัจจุบันนี้ยังไม่ทราบที่มาของความหมายอย่างแน่ชัดแต่อาจจะหมายถึง cod-worm ซึ่งเป็นลักษณะของตัวอ่อนที่ต้องอาศัยอยู่ในปลอก และอาจจะมาจากการคำว่า cadyses ซึ่งพบในนิยายเรื่อง The Winter's Tale ของ Shakespear หมายถึงวัสดุที่เป็น cotton หรือ silk ซึ่งอาจหมายถึงลักษณะตัวอ่อนของแมลงหนอนปลอกน้ำที่มีการสร้างปลอกโดยใช้เส้นใยเหนียวคล้ายเส้นไหมซึ่งจะถูกใช้ในการสร้างปลอก ส่วนมากจะเป็นวัสดุที่อยู่ในลักษณะบริเวณที่อยู่อาศัยของแมลงหนอนปลอกน้ำ เช่น เศษหิน กรวด ทราย ในแม่น้ำ เป็นต้น (McCafferty, 1981; Merritt and Cummins, 1978; Wiggins, 1996)

2.1.1 ลักษณะทางชีววิทยา (Biological considerations)

ชีวประวัติ (life history): แมลงหนอนปลอกน้ำมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างระหว่างการเจริญแบบสมบูรณ์ (complete metamorphosis หรือ holometabolous) คือ มีการเจริญจากไข่เปลี่ยนเป็นระยะตัวอ่อน ระยะตัวเด็กแล้ว และระยะตัวเต็มวัย ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญ (development times) นั้นจะแตกต่างกันไปในแต่ละชนิด เช่น ในระยะเวลา 1 ปี ครบรอบวงชีวิตหลายรอบ (multivoltine) ในเวลา 1 ปี ครบรอบวงชีวิต 2 รอบ (bivoltine) ในเวลา 1 ปี ครบรอบวงชีวิต 1 รอบ (univoltine) และครบรอบวงชีวิต 1 รอบ อาศัยเวลา 2-3 ปี (semivoltine) เป็นต้น โดยทั่วไปตัวอ่อนจะมีระยะการเจริญ 5 ระยะ (instar) ในบางชนิดมีถึง 7 ระยะ ระยะตัวเด็กแล้วใช้เวลา 2-3 สัปดาห์ ตัวเต็มวัยมีอายุประมาณ 1-2 เดือน อาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ การผ่อนพันธุ์ของระยะตัวเต็มวัยอาจเกิดขึ้นบนพื้นดินหรือบนพืช ตัวเมียจะมีการวางไข่ที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะวางไข่ในน้ำ แต่มีบางชนิดที่วางไข่บนพืชที่อยู่ตามริมน้ำ ตัวอ่อนจะคลานลงสู่แหล่งน้ำภายในหลังการพัก ตัวอ่อนมีการกินอาหารหลายแบบ เช่น กินสัตว์ขนาดเล็ก พีช FPOM (Fine Particulate Organic Matter) เป็นต้น ตัวเต็มวัยกินน้ำหวานหรือน้ำเลี้ยงจากต้นพืช (herbivorous liquid feeders) และโดยทั่วไปหากินเวลากลางคืน (nocturnal) แต่มีบางชนิดที่หากินเวลากลางวัน (diurnal) (McCafferty, 1981; Williams and Feltmate, 1992)

ถิ่นที่อยู่อาศัย (habitat): จากการศึกษาวิวัฒนาการของแมลงบนปลอกน้ำในระดับ subordinate group แมลงจะอาศัยอยู่ในแหล่งน้ำไหลที่ค่อนข้างเย็น (cool lotic habitat) และในระดับ family แมลงจะอาศัยอยู่ทึ้งในน้ำนิ่ง (cool lentic habitat) และน้ำไหลที่ค่อนข้างเย็น การศึกษาในปัจจุบันนี้พบว่าแมลงบนปลอกน้ำสามารถอาศัยอยู่ในถิ่นที่อยู่ที่เป็น cool lotic habitat, warm lotic habitat, cool lentic habitat, warm lentic habitat และ temporary habitat นอกจากนี้แล้ว แมลงแต่ละชนิดก็จะมีการอาศัยอยู่ในถิ่นที่อยู่ย่อย (microhabitat) ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งผันแปรไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น ความเร็วของกระแส (velocity) ปริมาณออกซิเจน และปริมาณของเศษชากสารอินทรีย์ที่สะสม เป็นต้น (Wiggins, 1996; Williams and Feltmate, 1992)

การกินอาหาร แมลงบนปลอกน้ำมีการกินอาหารหลายแบบ จึงสามารถแบ่งแมลงออกเป็นกลุ่มตามลักษณะการกินได้ดังนี้

- 1) Shredders เป็นพากกินพืช (herbivores) ที่กัดกินพืชหรือสาหร่ายที่มีเส้นใย หรือเป็นพากที่กัดกินเศษชาภพืช (detritivores) เช่น วงศ์ Limnephilidae เป็นต้น
- 2) Collectors เป็นพากกรองกิน FPOM เช่น วงศ์ Hydropsychidae เป็นต้น
- 3) Scrapers เป็นพากกินพืช ที่บุดกินสาหร่ายที่เกาะติดกับพื้นผิวหรือบุคกิน fine organic particles เช่น วงศ์ Glossosomatidae เป็นต้น
- 4) Predators เป็นพากที่กินสัตว์เป็นอาหาร (carnivores) เช่น วงศ์ Rhyacophilidae Leptoceridae เป็นต้น

2.1.2 สัณฐานวิทยา (Morphology)

1) Immature stage จาก ไฟฟาร์ต (2527) McCafferty (1981) Merritt and Cummins (1984) และ Wiggins (1996) ได้แก่กล่าวถึงสัณฐานวิทยาของแมลงในระยะ immature stage ไว้ คล้ายคลึงกัน คือ

ไข่ (egg): มีขนาดเล็ก ลักษณะเป็นทรงกลม ในบางครั้งพบว่ามีสีเหลืองหรือสีฟ้า

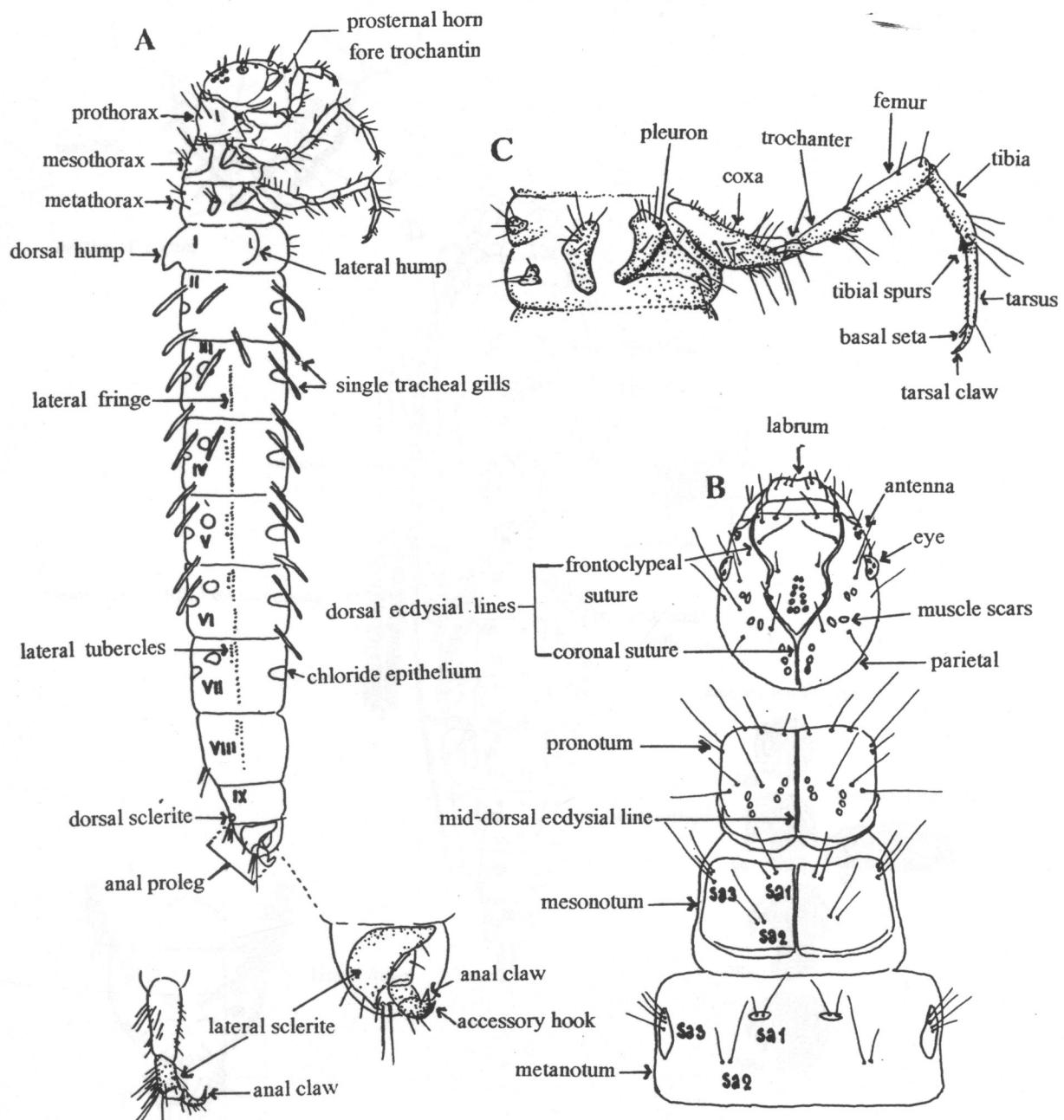
ตัวอ่อน (larvae): มีรูปร่างเรียว มีความยาวประมาณ 2-40 มิลลิเมตร ลำตัวแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนหัว (head) ส่วนอก (thorax) และส่วนท้อง (abdomen) (ภาพ 1)

ส่วนหัว ประกอบด้วยแผ่นแข็ง (sclerotize) นาต่อ กันเป็น head capsule ซึ่งประกอบด้วยแผ่น frontoclypeal apotome แผ่น parietals และแผ่น ventral apotome บน head capsule มีหนวดแบบ pek-like เป็นเต็นสันๆ คล้ายขนหมู ตาเป็นแบบตาเดี่ยว (simple eye หรือ ocelli) ปากเป็นปากแบบกัด (chewing mouthpart)

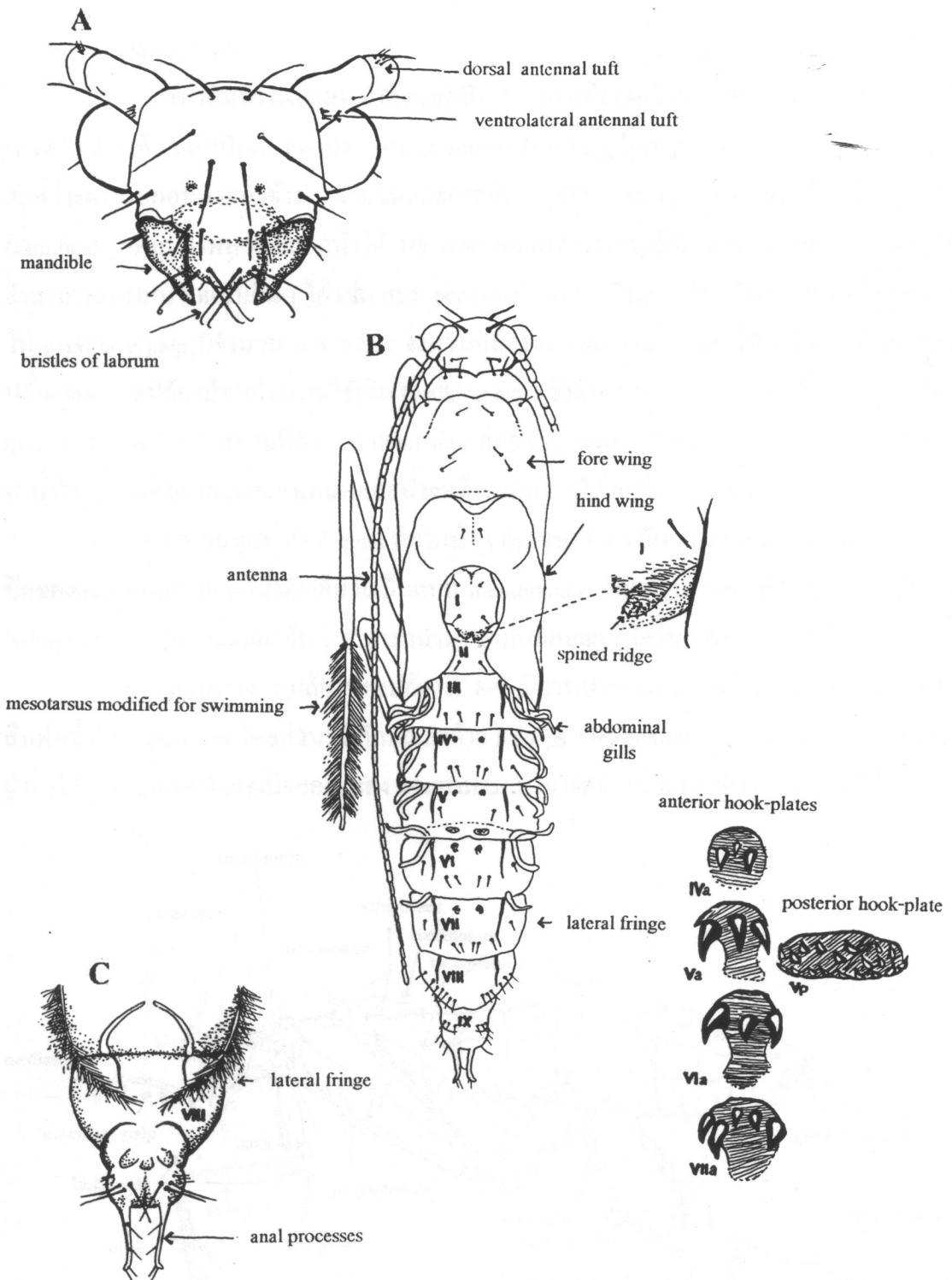
ส่วนอก เกิดจากการเรื่อมต่อ กันทางด้านข้างของแผ่นแข็งด้านบน (notum) และด้านล่าง (sternum) และเรื่อมต่อ ปล้องอกแต่ละปล้องด้วยแผ่นแข็งที่มีชื่อเรียกว่า pleural อก แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ prothorax ซึ่งมีแผ่นแข็งด้านบนเรียกว่า pronotum และแผ่นแข็งด้านล่างเรียก prosternum ปล้องที่ 2 mesothorax มีแผ่นแข็งด้านบนเรียกว่า mesonotum และแผ่นแข็งด้านล่างเรียก mesosternum ปล้องที่ 3 metathorax มีแผ่นแข็งด้านบนเรียกว่า metanotum และแผ่นแข็งด้านล่างเรียก metasternum แมลงหนอนปลอกน้ำบางชนิดจะมีส่วนของ prosternum ยื่นออกมาเรียกว่า prosternum horn ซึ่งยังไม่ทราบหน้าที่ชัดเจน และมี trochantin ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของ prothoracic pleuron โดยจะมีลักษณะแตกต่างกันไปในระดับสกุล ปล้องอกแต่ละปล้องประกอบด้วยขาปล้องละ 1 คู่ ขาแต่ละข้างมี 5 ปล้อง มีชื่อเรียกดังกันจากโคนขาจนถึงปลายขา คือ coxa, trochanter, femur, tibia และ tarsus ที่ปลายของ tarsus จะมี tarsal claw อչุ่นหัวน้ำมีขนาดเล็ก สั้น และแข็งแรงกว่าขาคู่อื่นๆ เนื่องจากทำหน้าที่ในการจับเหยื่อและสร้างปลอก บน notum ไม่มีแผ่นปีก (wing pad)

ส่วนท้อง มี 9-10 ปล้อง แต่ละปล้องประกอบด้วยส่วนที่เป็นเนื้อเยื่อ (membranous) ท้องปล้องที่ 1 มีโหนก (hump) เด่นชัด พบในพวกที่สามารถเคลื่อนย้ายปลอกได้ (portable case) ซึ่งประกอบด้วยโหนกด้านหลัง (dorsal hump) และโหนกด้านข้าง (ventral hump) สามารถพับหรือยก (tracheal gills) เป็นแบบเส้นสาย (filamentous gills) อาจจะอยู่เป็นเส้นเดียว (single gills) หรือเป็นเส้นเดียวที่มีการแตกแขนง (branch gills) พบได้ทั้งตำแหน่ง dorsal, lateral และ ventral ของแต่ละปล้อง ในบางชนิดอาจไม่พบ tracheal gills ได้ ปลายปล้องท้องมี anal proleg ซึ่งจะมี anal claw ในบางชนิดพบว่ามี accessory hook และในแมลงกลุ่มที่สามารถเคลื่อนย้ายปลอกได้ จะมี proleg สั้น

ระยะตักแต่ (Pupae): ระยะนี้แมลงจะพักด้วยในผ้า (cocoon) ยกเว้นระยะก่อนที่จะฟิก (emerge) เป็นตัวเต็มวัย ลำตัวแบ่งเป็น 3 ส่วนคล้ายกันในระยะตัวอ่อน คือ ส่วนหัว ส่วนอก และส่วนท้อง ส่วนหัวมีขนแข็ง (stout single setae) กระหายอยู่ทั่วไป และมี mandible ที่แข็งแรงเพื่อใช้ในการตัดปลอกตักแต่ (pupal case) ในช่วงที่มีการฟิกเป็นตัวเต็มวัย ส่วนอกแบ่งเป็น 3 ปล้อง คล้ายกับระยะตัวอ่อน แต่จะมีแผ่นปีกอยู่บน mesothorax และ metathorax ปล้องละ 1 คู่ ขาคู่กลาง บริเวณ tarsus มีกอุ่นบนที่ทำหน้าที่เพิ่มประสิทธิภาพในการว่ายน้ำขึ้นสู่ผิวน้ำ ปล้องท้องหลายปล้องที่มีแผ่นแข็งอยู่เป็นคู่ๆ และมี hook plate อยู่ด้านท้าย (posterior) และด้านหน้า (anterior) ของแต่ละปล้อง ตำแหน่งของเหี้ยกล้ำคลึงกันกับของตัวอ่อนระยะสุดท้าย ในหลายวงศ์พบปล้องที่ 1 และที่ปลายของ abdomen และมี anal process 1 คู่ (ภาพ 2)

ภาพ 1 ลักษณะทั่วไปของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำ A) ภาพด้านข้างแสดงจำนวนของปล้องท้อง และรายละเอียดของ anal proleg B) ภาพด้านบนแสดงหัวและปล้องอก C) ภาพด้านข้างของปล้องท้องปล้อง metathorax และรายละเอียดขาแมลง (ที่มา: Merritt and Cummins, 1978)

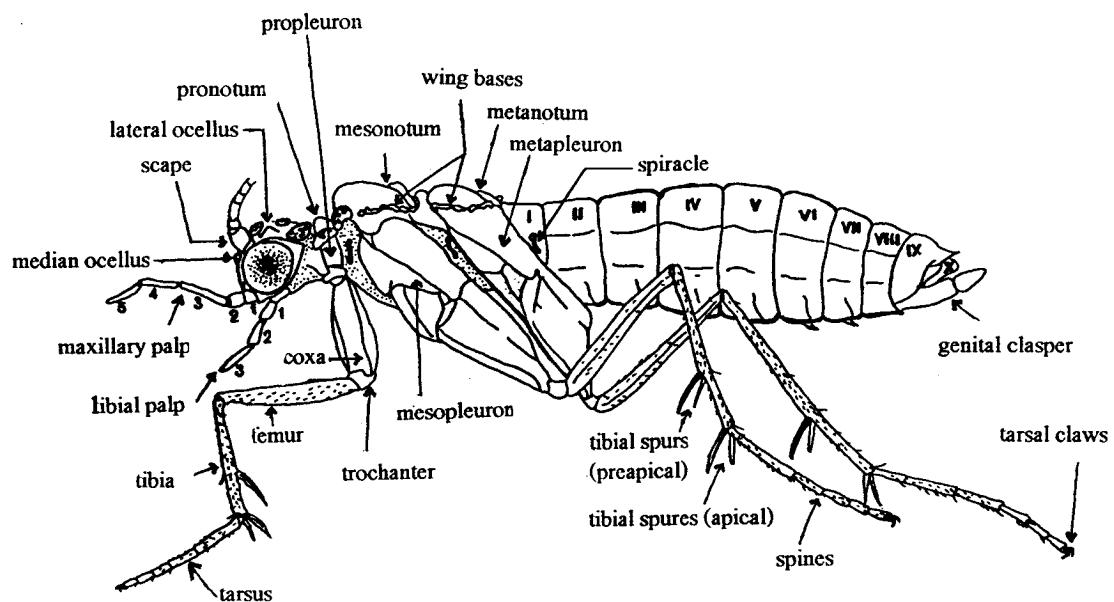
ภาพ 2 ลักษณะทั่วไปของระยะดักแด้ของแมลงหนอนปลอกน้ำ A) ภาพด้านหน้าแสดงส่วนหัวของแมลง B) ภาพด้านหลังแสดงจำนวนปล้องท้อง และรายละเอียดของ hook-plates C) ภาพด้านล่างแสดงลักษณะปล้องท้องที่ 8 และ 9 ที่มี anal process (ที่มา: Merritt and Cummins, 1978)

2) Mature stage

ตัวเต็มวัย (Adult): ลำตัวแบ่งเป็น 3 ส่วน คล้ายกันในระยะตัวอ่อนและระยะตัวแก้ (ภาพ 3) ส่วนหัว มีตาเป็นแบบตาประกอบ (compound eye) 1 คู่ ส่วนไขัญจะมี ocelli 3 อัน ตั้งอยู่ระหว่างตาประกอบทั้งสองข้าง จำนวนและการปรากฏของ ocelli สามารถใช้บ่งชีรระดับวงศ์ (families) ของแมลงหนอนปลอกน้ำได้ หนวดของแมลงส่วนไขัญเป็นแบบสื้นคาย (filiform) แต่ยังสามารถพบหนวดแบบอื่นๆ ได้ เช่น แบบ pectinate, serrate เป็นต้น ปากเป็นปากแบบกัด โดยทั่วไป maxillary palp มีจำนวน 3-6 ปล้อง จำนวนปล้องของ maxillary palp ใช้บ่งชีรระดับวงศ์ ส่วนปล้องออกแต่ละปล้องมีขาเป็นแบบใช้เดิน (walking legs) ซึ่งคุจาก femur และ tibia ที่ยาวเรียว ปล้อง tibia ของขาทั้ง 3 คู่ มีหนามที่เรียกว่า tibial spur ค่อนข้างเรียว牙 จำนวนของ tibial spur สามารถนำมาใช้ในการจำแนกแมลงหนอนปลอกน้ำงานดึงระดับวงศ์ได้ ยกตัวอย่างเช่น

3,4,4 = จำนวนของ tibial spurs ที่ขาหน้า 3 อัน ขากลาง 4 อัน และขาหลัง 4 อัน
ปีกของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยเป็นแบบ membranous โดยที่รูปร่างของปีก ลักษณะเส้นปีก (wing venation) และลักษณะอื่นๆ สามารถนำมาใช้เป็นลักษณะที่ใช้ในการจัดจำแนกได้

ส่วนท้อง ที่ปล้องท้องปล้องที่ 8-9 มีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างเพื่อทำหน้าที่ในการสืบพันธุ์ เรียก genitalia โดยส่วนที่มีลักษณะคล้าย forceps ของ genitalia ที่เรียก claspers สามารถนำมาใช้แบ่งแยกเพศผู้ เพศเมียของแมลง และสามารถนำมาจัดจำแนกแมลงดึงระดับชนิดได้

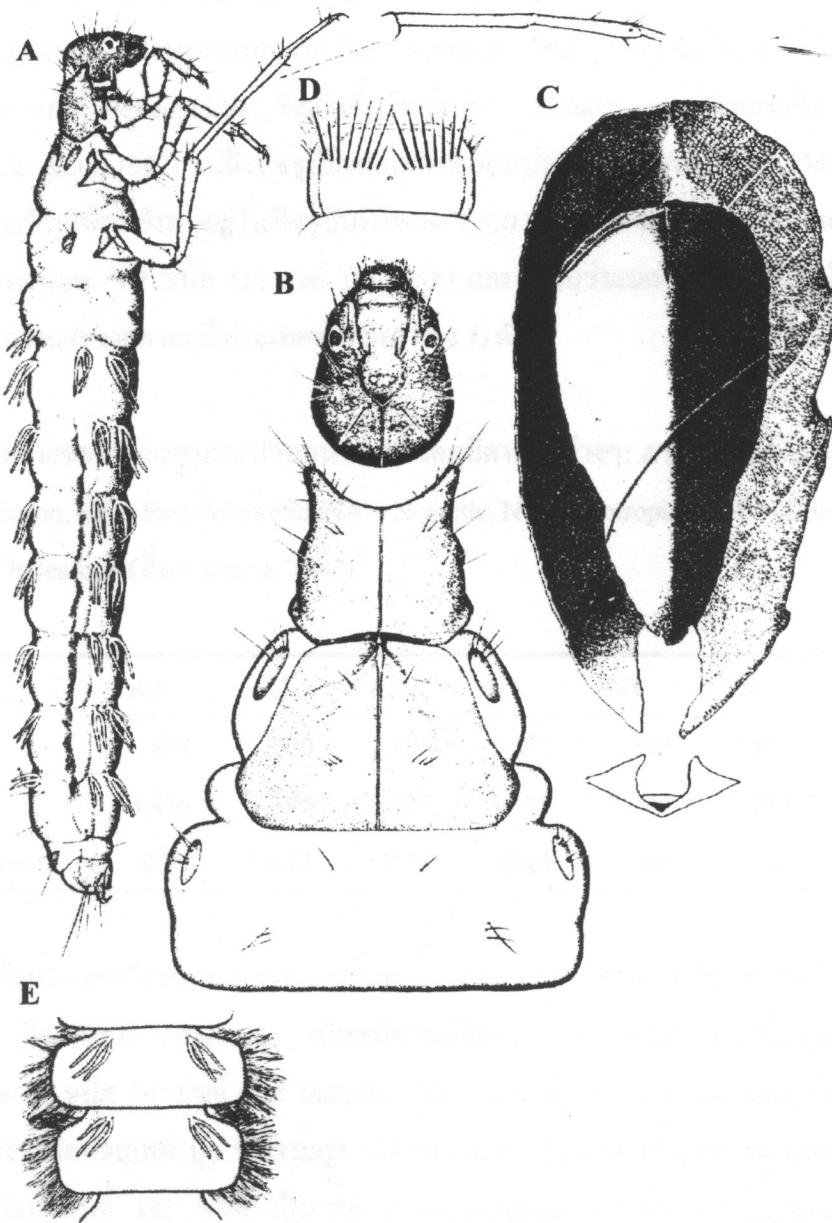

ภาพ 3 ภาพด้านข้างแสดงลักษณะทั่วไปของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยโดยไม่แสดงลักษณะปีก
(ที่มา: Merritt and Cummins, 1978)

2.2 ลักษณะทั่วไปของแมลงหนอนปลอกน้ำงึ้ง Calamoceratidae

ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำงึ้ง Calamoceratidae มีความยาวประมาณ 19-25 มิลลิเมตร บริเวณ labrum มีเส้นขนแข็งและยาว (bristles) 16 เส้น เรียงเป็นแถว 1 แถว นูนด้านหน้าของแผ่น pronotum ยื่นออกมานะทั้งป้องที่ 1 นี้ lateral hump ลักษณะแบบกว่าแมลงหนอนปลอกน้ำกุ่ม portable case ชนิดอื่นๆ ส่วนด้านข้างลำตัวของแมลงในระยะตัดกับตัวที่ไม่มีกุ่มบนด้านข้างลำตัวที่เป็นแนวยาว (fringe) แต่บน (hairs) ที่อยู่ด้านบนของลำตัวอยู่รวมกันเป็นกุ่ม anal process ยาวและเรียว (McCafferty, 1981) ส่วนตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำสกุล *Anisocentropus* บนหัวมีแผ่น sclerotize ตีเหลืองน้ำตาล เยื่องด้านบนของ pronotum มีลักษณะยื่นเป็นพุ truncate lobe ป้องอก และป้องท้องมีลักษณะค่อนข้างแบน ปลอกของแมลงหนอนปลอกน้ำสร้างจากใบไม้ที่ตัดเป็นรูปไข่ 2 ชิ้น ซึ่งมีขนาดไม่เท่ากัน โดยที่ชิ้นเด็กจะอยู่ด้านล่างและชิ้นใหญ่จะอยู่ด้านบน และประกอบด้วยกันด้วยไข่ใหม่ที่ตัวอ่อนสร้างขึ้น ข้างในมีช่องว่างสำหรับตัวอ่อนเข้าไปอยู่ได้ (ภาพ 4)

แมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยวงศ์ Calamoceratidae มีสูตรของ tibial spurs โดยทั่วไปเป็น 2,4,4 ในบางครั้งอาจพบ 2,4,3 หรือ 2,4,2 spurs ด้านในยาวกว่า spurs ด้านนอก หนวดมีความยาวมากกว่าปีกคู่หน้า ไม่มี ocelli มี maxillary palp 5-6 ป้อง genitalia ของเพศผู้มี superior appendage ขนาดใหญ่ penis ไม่มี sheaths หุ้ม และ inferior appendages มีความแตกต่างกันไปในแต่ละชนิด และจากผลการศึกษาของ Dudgeon (1999) พบว่าแมลงหนอนปลอกน้ำงึ้ง Calamoceratidae มีการเจริญแบบไม่มีตุคลาด ส่วนตัวเต็มวัยแมลงหนอนปลอกน้ำงึ้ง Calamoceratidae ในสกุล *Anisocentropus* ส่วนหัวไม่มี ocelli หนวดมีความยาวมากกว่าปีกคู่หน้าและมีลักษณะเป็นเส้นด้าย maxillary palp ยาว มีขนาดมากและมีลักษณะไม่แตกต่างกันในเพศผู้และเพศเมีย อกส่วน prothorax มีขนาดเล็กและแคบกว่าส่วนหัว mesothorax มีลักษณะเป็นรูปไข่และกว้างกว่าส่วนหัว มีลักษณะแบบ ป้องขา femur ค่อนข้างบางและแบน ป้อง tibia มีลักษณะเป็นทรงกระบอก มีสูตรของ tibial spurs เป็น 2,4,3 tibia ของขาคู่หลังมี spurs 2 อัน ที่ด้านปลาย tibia ของขาคู่กลางมี spurs 2 อัน ที่ด้านปลาย (apical) และอีก 2 อันบริเวณตรงกลาง (preapical) spurs อันที่อยู่ด้านนอกค่อนข้างยาว tibia ของขาคู่หน้ามี spurs 1 อัน อยู่บริเวณตรงกลางและมี spurs 2 อันที่มีความยาวไม่เท่ากันอยู่บริเวณด้านปลาย ปีกค่อนข้างหนา ปีกคู่หลังมีลักษณะกว้างและสั้น ปลายปีกบาง เนิยงและมน ปีกคู่หน้ามีขนาดเล็กกว่าปีกคู่หลังและคุณปีกคู่หลังเอาระหว่าง (Mosely and Kimmens, 1953) ส่วนท้องมีป้องท้องไม่แข็งแรง

ภาพ 4 ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำสกุล *Anisocentropus* sp. A) ภาพວัดค้านข้างของตัวอ่อน
B) ภาพค้านบนของหัวและอก C) ภาพค้านล่างของปลอก D) ภาพค้านบนของ labrum
E) ภาพค้านล่างของปล้องท้อง (ที่มา: Wiggins, 1996)

2.3 ความหลากหลาย การกระจายและการจัดกลุ่มของแมลงบนป่าอกน้ำ

จากหลักฐานหากคึกคั่งบนราก็แสดงให้เห็นว่าแมลงบนป่าอกน้ำเกิดขึ้นในยุค Jurassic ยกเว้น บรรพนิรุษของแมลงบนป่าอกน้ำใน Australia เช่น Plectotarsidae, Tasimiidae, Philorheithridae และ Helicophidae ซึ่งเกิดขึ้นในยุคปลาย Permian และในตอนต้น Jurassic (Williams and Feltmate, 1992) จนถึงปัจจุบันพบแมลงบนป่าอกน้ำรวมทั้งสิ้น 10,154 ชนิด ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นชนิดที่บังพบรอยู่ในปัจจุบันทั้งหมด 9,610 ชนิด (58 วงศ์ 626 สกุล) และชนิดที่สูญพันธุ์ไปแล้วทั้งหมด 567 ชนิด (13 วงศ์ 101 สกุล) และบังพบร่วมกับแมลงบนป่าอกน้ำมีความหลากหลายและการกระจายตามภูมิประเทศต่างๆ (ตาราง 1) ดังนี้

ตาราง 1 การกระจายของแมลงบนป่าอกน้ำ ตามเขตภูมิศาสตร์ต่างๆ: AT = Afrotropical, AU = Australasian, EP = East Palearctic, NA = Nearctic, NT = Neotropical, OL = Oriental, WP = West Palearctic (ที่มา: Morse, 1997)

	AT	AU	EP	NA	NT	OL	WP
Species	864	1,000	1,104	1,532	1,849	2,801	1,852
Kilohectares	3,456	1,395	3,927	3,521	3,089	2,299	3,890
Spp./kilohectares	0.25	0.72	0.28	0.44	0.60	1.22	0.48

สำหรับในประเทศไทยพบแมลงบนป่าอกน้ำทั้งหมด 572 ชนิด มีการรายงานว่าพบสกุลใหม่ 1 สกุล คือ สกุล *Phaesyche* เป็นชนิดใหม่จำนวน 55 ชนิด และเป็นสมาชิกวงศ์ Calamoceratidae 11 ชนิด (พรทิพย์ และ Malicky, 2543; Malicky and Chantaramongkol, 1999) โดยที่อุทยานแห่งชาติอชุเทพ-ปุย ที่ความสูง 550-900 เมตร จากระดับน้ำทะเล พบร่วมกับแมลงบนป่าอกน้ำตัวเต็มวัยทั้งหมด 142 ชนิด เป็นวงศ์ Calamoceratidae 6 ชนิด คือ *Anisocentropus brevipennis* Ulmer 1906, *A. janus* M&C 1994, *A. minutus* Martynov 1930, *A. pan* M&C 1994, *Ganonema extensum* Martynov 1935 และ อีก 1 ชนิด คือ *Ganonema delios* Malicky and Prommi 2000 เป็นชนิดใหม่ (แตงอ่อน, 2543; Chantaramongkol et.al., 1999; Malicky et.al, 2000) ส่วนตัวอ่อนแมลงบนป่าอกน้ำที่อุทยานแห่งชาติอชุเทพ-ปุย พบร่วมกับแมลงบนป่าอกน้ำทั้งหมด 13 วงศ์ ดำเนินการจำแนกถักยณะที่แตกต่างของวงศ์ Philopotamidae โดยใช้ถักยณะที่แตกต่างกันของ frontoclypeus apotome และวงศ์ Calamoceratidae ใช้ถักยณะความแตกต่างของเส้นเหveok (สมยศ, 2543)

2.4 การศึกษาเกี่ยวกับชีวประวัติของแมลงหนอนปลอกน้ำ

ชีวประวัติของสั่งมีชีวิต คือ รูปแบบของการเติบโตและการสืบพันธุ์ของสั่งมีชีวิตนั้น องค์ประกอบหลักของชีวประวัติประกอบด้วย ขนาด อัตราการเติบโต (growth rates) ควรสืบพันธุ์ และอายุ (longevity) ของสั่งมีชีวิต (Mackenzie *et.al.*, 1998) นอกจากนี้อาจรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ พฤติกรรมต่างๆ เช่น แหล่งอาหารและการกินอาหาร หน้าที่ในระบบ生物 เป็นต้น (Hauer and Lamberti, 1996) รูปแบบชีวประวัติของสั่งมีชีวิตแต่ละชนิดแตกต่างกัน ได้จาก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน (intrinsic factors) และปัจจัยภายนอก (extrinsic factors) (Williams, *et al.*, 1995) ปัจจัยภายใน ในเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของอิทธิพล เช่น สรีรวิทยา พฤติกรรม และสัณฐานวิทยา และปัจจัยภายนอกเกิดขึ้นเนื่องจากการปรับตัวของสั่งมีชีวิตให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น สารอาหาร กลุ่มสั่งมีชีวิตอื่น เป็นต้น ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อรูปแบบของชีวประวัติ คือ ความแตกต่างกันของลักษณะที่ศึกษา เช่น ชีวประวัติของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *Dicosmoecus jozankeanus* ในลักษณะ 2 สายที่แตกต่างกัน คือ ลักษณะหินภูเขา เป็นลักษณะที่ไม่มีพิษน้ำ แต่จะมีรากพืชบกยื่นลงไปในน้ำ พื้นท้องน้ำมีหินขนาดเล็ก (cobbles) และกรวด (pebbles) ตัวอ่อนของ *D. jozankeanus* มีการพัฒนาของตัวอ่อนถึงกลางฤดูหนาวแล้วจึงเข้าระยะพักตัว และลักษณะต้นน้ำ เป็นลักษณะที่มีพิษน้ำขึ้นที่ริบบ์ลักษณะ พื้นท้องน้ำมีกรวดจากหินภูเขาไฟ มีหินขนาดเล็กและกรวดเล็กน้อย ตัวอ่อนมีการเจริญอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี (Nagayasu and Ito, 1997) หรือชีวประวัติของแมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Limnephilidae 3 ชนิด ในลักษณะที่มีท่ออยู่อาศัยที่แตกต่างกัน คือ ลักษณะที่มีท่ออยู่อาศัยแบบชั่วคราว (temporary habitats) และลักษณะที่มีท่ออยู่อาศัยแบบถาวร (permanent habitats) โดยลักษณะที่มีท่ออยู่อาศัยแบบชั่วคราว ตัวอ่อนจะมีระยะพักตัว (desiccation-resistant stage) เป็นการปรับตัวเพื่อเข้ากับความแห้งแล้ง แต่ในลักษณะที่มีท่ออยู่อาศัยแบบถาวร ตัวอ่อนจะมีการเจริญเป็นลักษณะที่ไม่ต้องมีน้ำ (Mathis, 1999) และยังพบอีกว่าความแตกต่างกันของลักษณะที่ศึกษาและการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ใกล้ลักษณะที่แตกต่างกัน มีผลต่อการกระจายของแมลงหนอนปลอกน้ำ เช่น กันพบในการศึกษาความเปลี่ยนแปลงชีวประวัติของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *Cheumatopsyche* spp. ในลักษณะที่รัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา แมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *C. oxa* และ *C. pettiti* พบรากที่ปลายลักษณะซึ่งเป็นบริเวณที่มีป่าไม้ปกคลุม ไม่มีการใช้ประโยชน์จากมนุษย์ แต่ในต้นลักษณะซึ่งเป็นเขตชุมชนและเขตเกษตรกรรม พบรแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *C. pettiti* เท่านั้น (Sanches and Hendricks, 1997) นอกจากนี้ปัจจัยภายนอกที่ผลต่อการเปลี่ยนแปลงชีวประวัติที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ อุณหภูมิ โดยอุณหภูมิสูง ไปมีผลต่อการเจริญของตัวอ่อน ซึ่งใช้ระยะเวลาในแต่ละระยะของตัวอ่อนลดลง ทำให้จำนวนของตัวอ่อนลดลง ยังมีผลต่อการกินอาหารและอัตราการประกอบมวลสารอินทรีย์ (assimilation rate of food) โดยอุณหภูมิสูงจะไปทำให้การกินอาหาร

เพิ่มขึ้น แต่อัตราการประกอบมวลสารอินทรีย์ลดลง ซึ่งพบได้ในแมลงน้ำบางชนิด และยังพบอีกว่า อุณหภูมิมีผลต่อการพัฒนาของไข่และตัวเต็มวัยอีกด้วย (Williams and Feltmate, 1992) นอกจาก ความแตกต่างของลักษณะที่ทำการศึกษาและอุณหภูมิ ถูกากก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการเปลี่ยน แปลงของชีวประวัติ ดังเห็นได้จากการศึกษาชีวประวัติของ *Ecclisocosmoecus spinosus* ในภาค เหนือของประเทศไทย พบว่าการพัฒนาของตัวอ่อนในแต่ละระยะมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยน แปลงของถูกาก โดยไม่มีผลต่อน้ำหนักตัวและการกระจายของตัวอ่อนในระดับต่างๆ (Nagayasu and Ito, 1999) หรือการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของประชากร (population dynamics) แมลงหนองน้ำ ปลอกน้ำงู Calamoceratidae 3 ชนิด ใน tropical forest stream บนเกาะช่อง (Dudgeon, 1999) การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของถูกากและประชากรของแมลงหนองน้ำปลอกน้ำชนิด *Helicopsyche margaritensis* ในประเทศไทยนิเดค (Maharaj and Alkins-Koo, 1997) และการศึกษาลักษณะทางชีว วิทยาของแมลงหนองน้ำปลอกน้ำ ในรัฐโอริกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา (Anderson, 1997) พบว่าใน ถูกาก มีจำนวนตัวของแมลงหนองน้ำมากกว่าถูกูน้ำหลาก และหลังจากถูกูน้ำหลากผ่านไป และระดับน้ำเริ่มลดลงตัวอ่อนมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ยังพบอีกว่าความแห้งแล้งจะทำให้การ พัฒนาของตัวอ่อนหยุดชะงัก

Dudgeon (1992) กล่าวว่า ในการศึกษาพฤติกรรมการกินอาหารของแมลงที่อาศัยอยู่ใน ลักษณะนี้จะมีเครื่องมือที่ใช้ในการหาอาหาร (feeding apparatus) ที่สำคัญ คือ ส่วนของปาก ดังนั้น สัมฐานวิทยาของปากแมลงจึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาเช่น โยเกิร์วกับนิสัยการกินอาหารของ แมลงในระดับต้นๆ จนถึงระดับสุดท้าย โดยการศึกษานาคและรูปร่างตลอดจนถึงการเปลี่ยนแปลง รูปร่างของปากเพื่อทำหน้าที่ในการกินอาหาร เช่น การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะปากของแมลงน้ำกลุ่ม แมลงชีปะขาว (Mayflies) พบว่ากลุ่ม Leptophlebiidae มีลักษณะของฟันกัด เรียวยาวสองอันคล้าย กับตะเกียงและลักษณะของฟันบดคล้ายกับเลือยที่มีฟันละเอียด จากลักษณะของฟันดังกล่าวเป็น ฟันที่เหมาะสมสำหรับการครุภัณฑ์อาหารร่ายและ fine particles (gatherer) ซึ่งลักษณะของปากของแมลง กลุ่มนี้จะคล้ายคลึงกับแมลงในกลุ่ม Heptageniidae แต่มีขนาดใหญ่กว่าเจิงเดือกินอาหารที่ใหญ่กว่า หรือการศึกษาในแมลงกลุ่ม Ephemerallidae ลักษณะของ mandible มีการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง โดย บริเวณฟันกัดมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นงวงขาวเพื่อทำหน้าที่ในการบด เป็นต้น

ในประเทศไทยได้มีการศึกษาเกี่ยวกับชีวประวัติแมลงหนองน้ำไว้พิจารณาอย่างลึกซึ้ง คือ การศึกษาชีวประวัติของแมลงหนองน้ำชนิด *Ugandatrichia maliwan* และคุณภาพน้ำที่ ลักษณะน้ำมีน้ำแข็ง อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม พบว่า ตัวอ่อนมี 5 ระยะ และตัวอ่อนในระยะที่ 5 มีการสร้างปลอกแบบกระเป๋า (purse case) มีการเจริญเป็นอย่างไม่มีถูกาก อาหารที่กิน คือ ชาบที่ ขาดสัตว์และสาหร่าย โดยเฉพาะกลุ่มไครอะตอน (อิสระ, 2541) ส่วนการศึกษาความหลากหลาย

และชีววิทยาของแมลงบนป่าอกน้ำชนิด *Limnocentropus spp.* จากสำราหร์ความสูง 2 ระดับ ในเขตอุทกานแห่งชาติอยอินทนนท์ พบร่วมตัวอ่อนของ *L. hysbald* และ *L. auratus* มี 5 ระยะ ใช้เวลาในการพัฒนาตัวอ่อนประมาณ 6-7 เดือน และมีวงชีวิตเป็นแบบในเวลา 1 ปี ครอบคลุมวงชีวิต 1 รอบ (สมจิตร์, 2541)

2.5 การศึกษาอัตราผลผลิตขั้นที่สอง (secondary productivity) ของแมลงบนป่าอกน้ำ

Mackenzie *et.al.* (1998) และ Hauer and Lamberti (1996) กล่าวถึงนิยามของ secondary productivity เอาไว้ว่า คือ อัตราผลผลิตของมวลชีวภาพของสิ่งมีชีวิตที่สร้างอาหารเองไม่ได้ (heterotrophic organisms) หรือผลผลิตมวลชีวภาพของผู้บริโภคในระบบนิเวศ ซึ่งมีความสัมพันธ์ กับอัตราผลผลิตขั้นต้น (primary productivity) ตามโครงสร้างของปริมาณพลังงาน (pyramidal biomass structure) และลำดับการกินในระบบนิเวศอย่างหลักเดี่ยงไม่ได้ อัตราผลผลิตขั้นที่สอง สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในระบบชีวพลังงาน คือ มีการถ่ายทอดพลังงานผ่านสายใยอาหาร ในเชิงนิเวศวิทยาได้ให้ความสนใจในโครงสร้างของระบบพลังงาน มากกว่าหน้าที่ เช่น ความหนาแน่นของประชากรหรือองค์ประกอบของชุมชน เป็นต้น การศึกษา การถ่ายทอดพลังงานจะทำการศึกษาในช่วงระยะเวลา จะได้หน่วยของอัตราผลผลิตขั้นที่สองในหน่วยของมวล เช่น จำนวนมิลลิกรัมของน้ำหนักที่ปราศจากเต้า (mg ash-free dry weight) ต่อตารางเมตรต่อปี (mg AFDW/ m²/ year) หรือในหน่วยของพลังงาน เช่น กิโลแคลอรี่ต่อตารางเมตรต่อปี (kcal/ m²/ year) เป็นต้น ในการศึกษาเกี่ยวกับอัตราผลผลิตขั้นที่สองควรทำความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลผลิต (productivity) และมวลชีวภาพ (biomass) (P/B concept) โดยมวลชีวภาพเป็นการวัดมวลของเนื้อเยื่อที่มีชีวิต (living tissue) ของประชากรหนึ่งกลุ่ม ณ เวลาใดเวลาหนึ่งหรือค่าเฉลี่ยของหลายช่วงเวลา ซึ่งจะมีหน่วยเป็นมวลต่อหน่วยพื้นที่ เช่น กรัมต่อตารางเมตร (g/m²) เป็นต้น ส่วนอัตราผลผลิตจะเป็นการให้ของพลังงาน เมื่อนำอัตราผลผลิตหารด้วยมวลชีวภาพจะได้เป็นค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญของมวลชีวภาพในกลุ่มประชากรของสิ่งมีชีวิต (P/B ratio) มีหน่วยเป็นส่วนกลับของเวลา (year⁻¹) และโดยปกติค่า annual P/B ของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่มีค่า 1 ถึง 10 แต่ก็สามารถพบว่ามีค่าถึง 100 ในกลุ่ม เช่น Diptera และ Ephemeroptera เป็นต้น ค่า annual P/B จะมีค่าคงที่ประมาณ 5 แต่ก็ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญของประชากร แต่ละกลุ่มโดยปกติที่มีระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญสั้น จะมีค่า annual P/B ค่อนข้างสูง เพราะว่าสัตว์นี้มีระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญตั้งแต่ฟักจากไข่จนถึงระยะสุดท้ายมีหลายครั้งใน 1 ปี การคำนวณอัตราผลผลิตในระยะเวลา 1 ปี (annual productivity) ต้องนำจำนวนครั้งของ

ระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญหรือค่า CPI (cohort production interval) ไปคูณเข้ากับค่า production จะได้อัตราผลผลิตในระยะเวลา 1 ปี ออกมานา (Hauer and Lamberti, 1996; Benk *et.al.*, 1998)

การศึกษาอัตราผลผลิตขึ้นที่สองสามารถแบ่งวิเคราะห์ออกเป็น 2 ระดับคือ Cohort Technique ใช้สำหรับสิ่งมีชีวิตที่มีการเจริญในอัตราที่พร้อมเพรียงกัน (synchronize growth) และ Non-Cohort Technique ใช้สำหรับสิ่งมีชีวิตที่มีการเจริญอย่างไม่มีถูกกำหนดและเจริญในอัตราที่ไม่พร้อมเพรียงกัน (asynchronize growth) โดยที่ทั้ง 2 ระดับ มีขั้นตอนในการศึกษาใกล้เคียงกัน (Hauer and Lamberti, 1996) ผลของการศึกษาจะบอกถึง ความหนาแน่นของประชากร อัตราผลผลิตในระยะเวลา 1 ปี และค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญของมวลชีวภาพในกลุ่มประชากรของสิ่งมีชีวิต ดังเห็นได้จากการศึกษาอัตราผลผลิตขึ้นที่สองของ *Hydropsychid caddisflies* ในกาสะลอง กโดยมีอัตราผลผลิตในระยะเวลา 1 ปี ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ *Macrosteum fastosum*, *Cheumatopsyche spinosa*, *C. ventricosa*, *Hydatopsyche melli*, *Herbertorossia quadrata*, *Polymorphonius asticus*, *Hydropsyche chekiangana* และ annual P/B มีค่าระหว่าง 3.59 (*Hydatopsyche melli*) ถึง 25.64 (*Herbertorossia quadrata*) พอกที่มีชีวิตเป็นแบบในรอบ 1 ปี ครอบคลุมชีวิต 2 รอบ จะมี annual P/B สูงที่สุด (Dudgeon, 1997) และการศึกษาอัตราผลผลิตขึ้นที่สองของ *Stenopsyche angustata* (Trichoptera: Stenopsychidae) ในกาสะลอง มีอัตราผลผลิต 940.4 mg AFDW / $0.5 \text{ m}^2 / \text{two years}$ และ annual P/B เท่ากับ 8.7 และ 8.87 เป็นค่าที่ค่อนข้างคงที่ (Dudgeon, 1996) นอกจากนี้การศึกษาเกี่ยวกับอัตราผลผลิตขึ้นที่สองซึ่งสามารถนำมาใช้ในการศึกษากับ benthic macroinvertebrates พบว่า พอกที่มีพฤติกรรมการกินอาหารแบบกรองกินอาหารขนาดใหญ่ (macrofilterers) กับพอกที่มีพฤติกรรมการกินอาหารแบบกรองกินอาหารขนาดเล็ก (microfilterers) จะมีอัตราผลผลิตขึ้นที่สองไม่แตกต่างกันมาก แต่ค่า annual P/B แตกต่างกัน โดยค่า annual P/B ของ microfilterers มากกว่า macrofilterers และสำหรับที่มีค่าความเป็นค่างสูง จะมีอัตราผลผลิตขึ้นที่สองสูงกว่า สำหรับที่มีค่าความเป็นค่างต่ำ (Benke, *et.al.*, 1998)

2.6 การศึกษาความหลากหลายและการกระจายของแมลงหนองปลอกน้ำตัวเต็มวัย

ความหลากหลายหรือความหลากหลายชนิด (species diversity) ของสิ่งมีชีวิตเป็นมุนมองกว้างๆ ประการหนึ่งของการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มหรือชุมชนของสิ่งมีชีวิต โดยที่ความหลากหลายจะขึ้นอยู่กับจำนวนชนิดของสิ่งมีชีวิต (species richness) ของแต่ละชุมชนนั้น (Mackenzie *et.al.*, 1998) การศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลายของแมลงหนองปลอกน้ำได้มีการศึกษากันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในหลายกลุ่มประเทศ เช่น ในประเทศญี่ปุ่น มีการศึกษาในบริเวณแม่น้ำ Masuhoro สำหรับน้ำในภูเขา และบีง Sarobetsu ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศญี่ปุ่น ในปี 1997-1999 พบแมลงหนอง

ปลอกน้ำที่จับโดยใช้ Malaise trap, insect nets และ ultraviolet lights-trapping ทั้งหมด 65 ชนิด จาก 18 วงศ์ (Ito *et. al.*, 2000) ประเทศสังการีใช้ระยะเวลา 2 ปี (ปี 1992 และปี 1993) ศึกษาแมลงบนอนปลอกน้ำโดยใช้ light-trapping และ netting ในภูเขากางตองเหนือของประเทศไทย พบร่วมกับริเวณดินเขา Bükk และ Uppono มีแมลงบนอนปลอกน้ำ 46 ชนิด จากตัวอย่างทั้งหมด 6,194 ตัว (Kiss and Schmera, 1995) นอกจากการรายงานความหลากหลายแล้ว ยังได้มีการพยากรณ์เชื่อมโยงความความหลากหลายของแมลงบนอนปลอกน้ำเข้ากับการประเมินหรือบ่งชี้สถานการณ์สิ่งแวดล้อม เช่น Sykora *et.al.* (1997) ได้ทำการศึกษาความหลากหลายของแมลงบนอนปลอกน้ำที่อ่าาชัยภูมิในบริเวณทางน้ำเข้าและทางน้ำออกของอ่างเก็บน้ำ 16 แห่ง จาก 5 รัฐ ในประเทศไทยหรือเมริกา พร้อมทั้งทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีทางประการ พบรแมลงบนอนปลอกน้ำทั้งหมด 176 ชนิด จาก 17 วงศ์ และที่บริเวณทางน้ำออกมีความหลากหลายของแมลงน้อยกว่าบริเวณทางน้ำเข้า เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลแมลงบนอนปลอกน้ำกับข้อมูลคุณภาพน้ำแล้ว พบร่วมสามารถใช้แมลงบนอนปลอกน้ำในการบ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำได้ซึ่งสอดคล้องกับการใช้แมลงบนอนปลอกน้ำเป็นดัชนีคุณภาพน้ำของแม่น้ำ Danube ในประเทศไทย Chantaramongkol (1983) ทำการศึกษาและเปรียบเทียบการปรากฏของแมลงบนอนปลอกน้ำในถิ่นที่อยู่ที่ต่างกันและประเมินเทียบกับ Saprobiic Index และสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน พบร่วมกับน้ำที่มีระดับของคุณภาพน้ำแตกต่างกัน จะมีการปรากฏของแมลงบนอนปลอกน้ำและองค์ประกอบของชนิดต่างกัน

สำหรับในประเทศไทยได้มีหลักฐานการศึกษาเกี่ยวกับแมลงบนอนปลอกน้ำทางกลุ่มนานกว่า 70 ปี เช่น รายงานแมลงบนอนปลอกน้ำชนิดใหม่ในประเทศไทย *Stenopsyche siamensis* Martynov 1931 แต่ไม่ได้มีผู้ทำการรวบรวมเอกสารการสำรวจเอาไว้ และในปี 2530 นักวิชาชีวะไทยได้ให้ความสนใจและเริ่มทำการศึกษาในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ผลการสำรวจพบแมลงบนอนปลอกน้ำที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้ประมาณ 3 ใน 4 ส่วน ของแมลงที่สำรวจพบ และได้มีการตั้งชื่อแมลงที่พบเป็นชนิดใหม่ โดยคณะผู้วิจัย (พรพิพัฒ และ Malicky, 2543; Chantaramongkol and Malicky, 1989, 1995, 1995a; Malicky, 1987, 1989, 1994, 1995, 1997, 1997a, 1998, 1998a; Malicky and Chantaramongkol, 1989, 1989a, 1990, 1991, 1991a, 1991b, 1992, 1992a, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997; Malicky *et.al.*, 2000, 2000a) หลังจากนั้นก็ได้ก่อการศึกษาแมลงบนอนปลอกน้ำในด้านต่างๆ เช่น การใช้ประโยชน์ในการบ่งชี้คุณภาพน้ำโดย Chaibu (2000) ศึกษาความหลากหลายของแมลงบนอนปลอกน้ำตัวเดียวที่วัยในบริเวณแม่น้ำปิงตอนบน พบรแมลงบนอนปลอกน้ำทั้งหมด 58 ชนิด 13 วงศ์ จากตัวอย่างแมลงเพศผู้ทั้งหมด 19,562 ตัว หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์หากายตัวแบ่ง HMDS ordination และ TWINSPLAN classification ได้แมลงบนอนปลอกน้ำที่เป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพน้ำ (Trichoptera

indicator species) ทั้งหมด 24 ชนิด แบ่งเป็นชนิดที่ทนทานต่อมลพิษ (tolerant species) 7 ชนิด และชนิดที่มีความอ่อนไหวต่อมลพิษ (sensitive species) 11 ชนิด เป็นต้น การศึกษาชีวประวัติของแมลงบนน้ำป่ากัน้ำ (สมจิตร์, 2541; อิสระ, 2541) ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น การศึกษาความหลากหลายและการกระจายของตัวเต็มวัยและตัวอ่อนแมลงบนน้ำป่ากัน้ำและแมลงน้ำกลุ่มน้ำที่สัมพันธ์กัน เช่น การศึกษาการกระจายตัวของตัวอ่อนแมลงบนน้ำป่ากัน้ำกลุ่ม *Ephemeroptera*, *Plecoptera* และ *Trichoptera* ในลักษณะต้นน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการใช้ Surber sampler และ Emergence trap พบแมลงบนน้ำป่ากัน้ำกลุ่ม EPT ทั้งหมดอย่างน้อย 46 ชนิด 13 ชนิด และ 64 ชนิด ตามลำดับ และแมลงกลุ่ม *Plecoptera* มีความอ่อนไหวต่อมลภาวะและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม สามารถนำการกระจายและความหลากหลายของแมลงกลุ่มน้ำที่สัมพันธ์กันไป แสดงถึงความสามารถในการรับรู้ความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม เช่น แมลงบนน้ำป่ากัน้ำตัวเต็มวัยทั้งหมด 14 ชนิด 7 สกุล และตัวอ่อนแมลงบนน้ำป่ากัน้ำทั้งหมด 9 ชนิด 7 สกุล ปัจจัยที่มีผลต่อการกระจายตัวและความซูกชุมของตัวอ่อนมากที่สุด คือ ลักษณะของพื้นที่สาธารณะและความเรื้อรังของระบบน้ำ (ศุภลักษณ์, 2542) เป็นต้น

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบหลายตัวแปร (Multivariate Analysis)

งานวิจัยส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ มักจะมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องหลายตัวแปร ซึ่งตัวแปรเหล่านี้มักจะมีความสัมพันธ์อยู่กันอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ คือ การวิเคราะห์ความถดถอย เช่น Weight Regression, Nonlinear Regression เป็นต้น การวิเคราะห์ความแปรปรวน เช่น MANOVA (Multivariate Analysis of Variance), ANCOVA (Analysis of Covariance) เป็นต้น และการจำแนกกลุ่มข้อมูล หรือตัวแปร เช่น Multidimensional Scaling, Cluster Analysis, Factor Analysis เป็นต้น (กัลยา, 2544) การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปรเป็นสถิตศาสตร์สาขานึงที่ใช้ได้ในหลายกรณีตามวัตถุประสงค์การใช้ เช่น ใช้สำหรับข้อมูลที่มีความซับซ้อนและมีขนาดใหญ่หรือใช้เพื่องานวิจัย เป็นต้น งานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์นิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อมหลายสาขามีการใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล หลายตัวแปรเพื่อช่วยในการอธิบายและตัดสินใจในผลการศึกษา เช่น Chaiibul (2000) ใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลแบบหลายตัวแปรในงานวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพในการใช้ Trichoptera เพื่อการติดตามตรวจทางชีวภาพของมลพิษในแม่น้ำปิง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติการจำแนกกลุ่มข้อมูลหรือตัวแปร จากคอมพิวเตอร์โปรแกรม PATN จัดกลุ่มแม่น้ำปิงโดยใช้แมลงกลุ่ม Trichoptera ได้ 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มแม่น้ำปิงตอนบนที่ได้รับมลพิษน้อย กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มที่ได้รับผลกระทบจาก

การพังทะลายของพื้นที่เหนือเมืองเชียงใหม่ กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากเมืองเชียงใหม่ คลองแม่น้ำ และกลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มตอนล่างที่ยังไม่เป็นตัวจากมลพิษที่ได้รับจากเมืองเชียงใหม่ ส่วน Mustow (1999) ได้ทำการศึกษากลุ่มสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ ในภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งมีการกระจายติดความชื้นของแหล่งน้ำ ระดับความสูงและระดับน้ำที่ได้รับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านคุณภาพน้ำกับข้อมูลที่เกี่ยวกับกลุ่มสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดใหญ่ โดย Canonical Correspondence Analysis (CCA) จากคอมพิวเตอร์โปรแกรม CANOCO v.3.10 พบรุ่มของจุดเก็บตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำบางประการ คือ อุณหภูมิ ค่าการนำกระแสไฟฟ้า ความเป็นกรด-ด่างและความเร็วของกระแสน้ำ เช่นเดียวกับ Dohet (1999) ที่ทำการศึกษาการจัดกลุ่มน้ำที่ปราศจากการปนเปื้อนสารเคมีที่ใช้ในกิจกรรมของชุมชน โดยใช้แมลงน้ำกลุ่ม Trichoptera ด้วย Multidimensional Scaling: PCA (Principle Component Analysis) และศึกษาความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำด้วย CCA พบร่วมกับการจัดกลุ่มด้วยแมลงกลุ่ม Trichoptera ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมที่ความเกี่ยวพันกับมลพิษที่เกิดจากสารอินทรีย์ (organic pollution) โดยแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *Agapetus fusipes* และ *Potamophylax cingulatus* มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดมลพิษของสารอินทรีย์ที่มีค่าสูง โดยเฉพาะ total phosphorus, nitrite และ BOD₅ เป็นต้น และงานวิจัยความหลากหลายและการกระจายของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ใช้สถิติการจัดจำแนกกลุ่มหรือตัวแปรด้วย Cluster Analysis จากคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Window (นฤมลและคณะ, 2542; ศุภลักษณ์, 2542; แตงอ่อน, 2543; สมยศ, 2543)

บทที่ 3

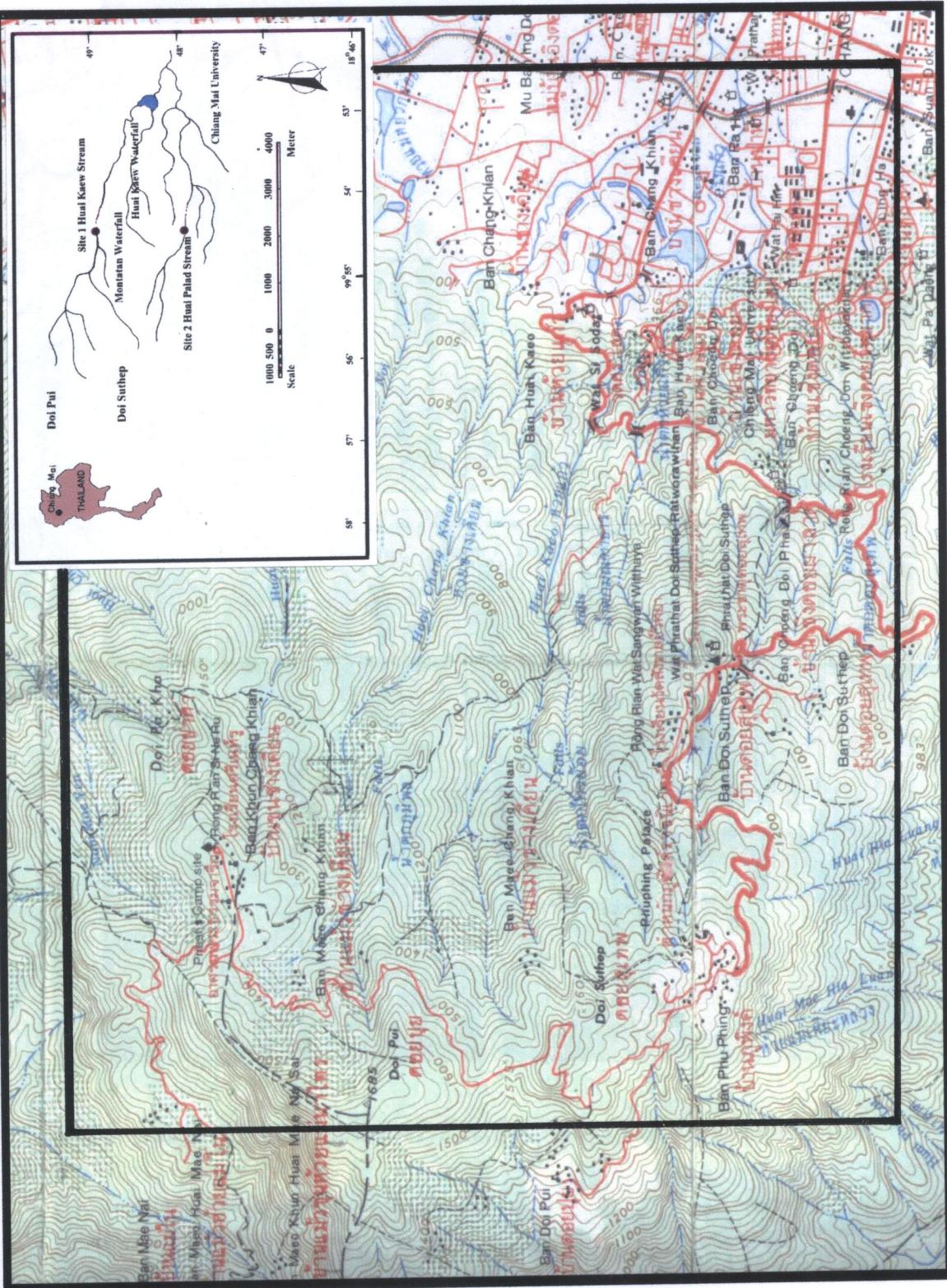
อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

1. สถานที่ทำการศึกษา

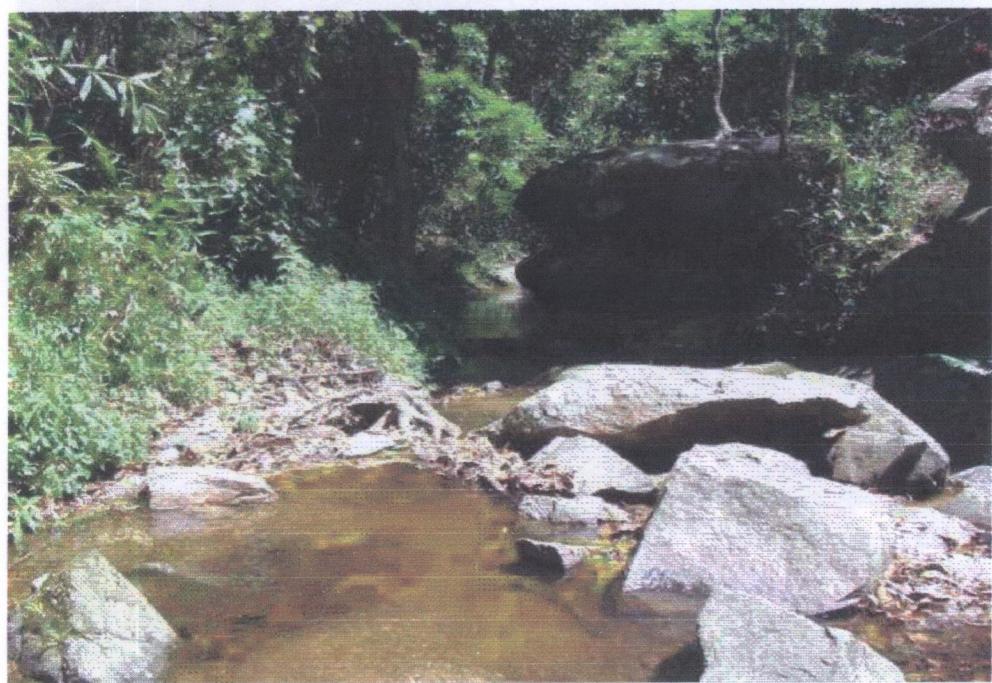
อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่าง $98^{\circ}47'$ - $98^{\circ}56'$ E, $18^{\circ}47'$ - $18^{\circ}55'$ N ส่วนที่มีความสูงน้อยที่สุดอยู่ในช่วง 330 เมตร และส่วนที่สูงที่สุด (ดอยปุย) สูง 1,685 เมตร อุทยานจะมีเนื้อที่ประมาณ 262 ตารางกิโลเมตร ในท้องที่ 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อ่าอกหางคงและอำเภอแมริน พื้นที่ส่วนที่สองมีขนาดเล็กแต่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอ แม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่ส่วนใหญ่ของอุทยานแห่งชาติเป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อน ยอดเขาที่สำคัญ คือ ดอยปุย ซึ่งเป็นยอดเขาที่สูงที่สุด ส่วนยอดเขาอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ดอยสุเทพใกล้กับสันกู่ ดอยแม่สารน้อย ดอยบวกห้าบบริเวณพระตำหนักภูพิงค์ราชานิเวศน์ ดอยค่อมร่อง บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ บริเวณวัดพระธาตุดอยสุเทพ เป็นต้น จากลักษณะความสูงที่แตกต่างกันทำให้ป่าไม้ในอุทยานแห่งชาติดอนสุเทพ-ปุย มีอยู่ทั้งหมด 5 ชนิด ได้แก่ ป่าเต็งรัง (Dry Dipterocarp Forest) ป่าเบญจพรรณ (Mixed Deciduous Forest) ป่าดิบแล้ง (Dry Evergreen Forest) ป่าดิบเขา (Hill Evergreen Forest) ป่าสนเขา (Pine Forest) ป่าชนิดต่างๆ เหล่านี้มีลักษณะการกระจายพื้นที่ค้านล่างขึ้นไปสู่ยอดเขาตามลำดับ (สุนทรและคุสิต, 2541) โดยจุดที่ทำการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 จุดที่ระดับความสูง 700 เมตรจากระดับน้ำทะเลเท่ากัน (ภาพ 5) ดังนี้

1.1 น้ำตกน้ำราษฎร ลำธารหัวยแก้ว ตั้งอยู่ที่พิกัด $98^{\circ}55'$ E, $18^{\circ}49'$ N (ภาพ 6) สภาพบริเวณด้านข้างลำธารเป็นป่าเบญจพรรณ ลำธารน้ำตกไหลตลอดทั้งปี พื้นท้องน้ำประกอบด้วยหินขนาดใหญ่ หินขนาดกลางจนถึงหินขนาดเล็ก กรวด และทราย น้ำตกน้ำราษฎรเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักของชาวไทยและชาวต่างประเทศมีผลทำให้ลามาน้ำได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์ เช่น การลงเล่นน้ำ การทิ้งเศษอาหารและเศษขยะ เป็นต้น

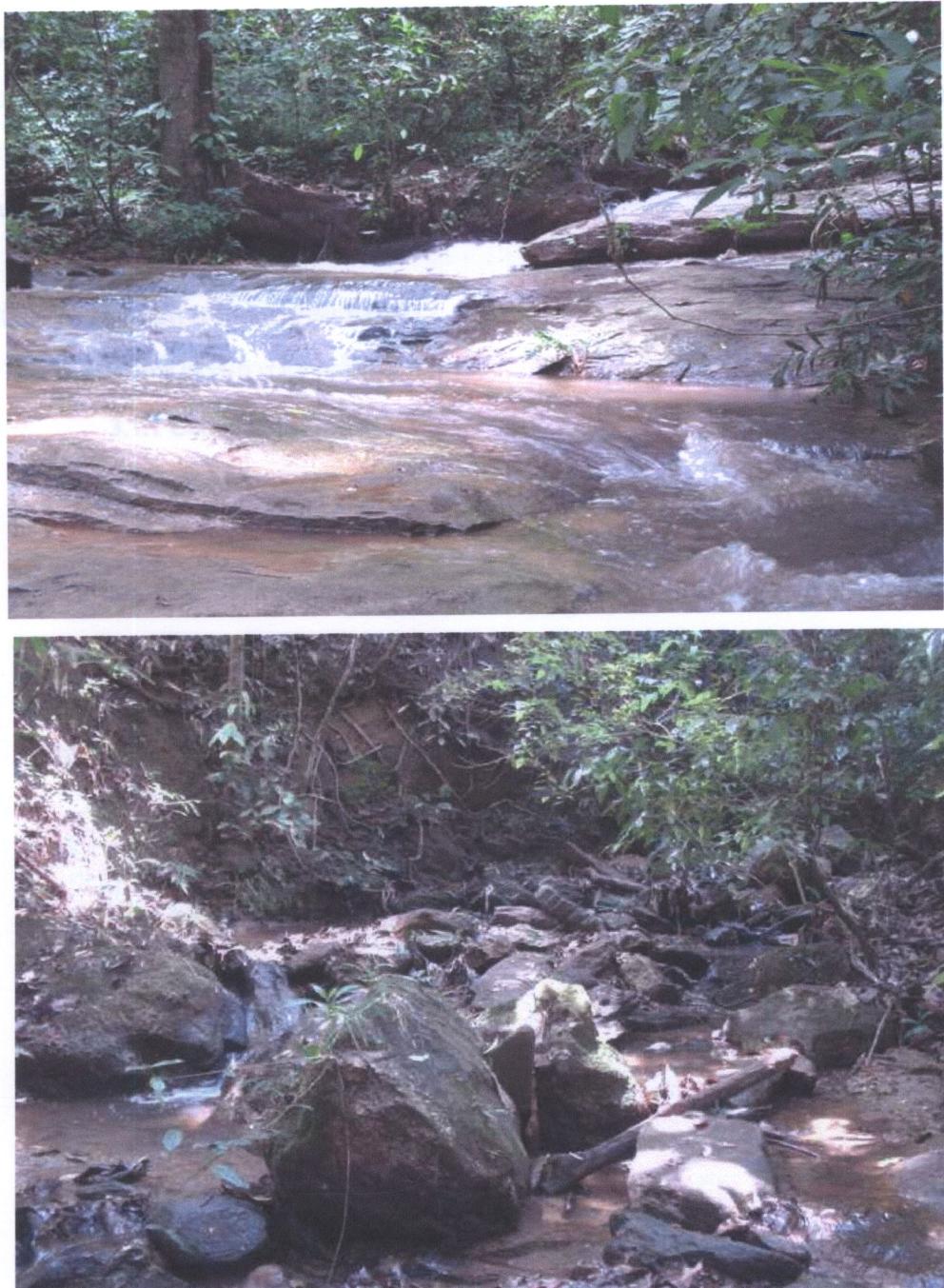
1.2 ลำธารหัวพลาด ตั้งอยู่ที่พิกัด $98^{\circ}55'$ E, $18^{\circ}47'$ N (ภาพ 7) สภาพบริเวณด้านข้างลำธารเป็นป่าเบญจพรรณ ลำธารน้ำตกแห้งในบางปีที่แล้งจัด พื้นท้องน้ำส่วนใหญ่เป็นแผ่นหิน (bed rock) และซังประกอบด้วย หินขนาดกลางจนถึงขนาดเล็ก กรวด และทรายเช่นกัน ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเช่นเดียวกันกับลำธารหัวยแก้ว

รูปที่ ๕ แผนที่ตำแหน่งที่ตั้งของน้ำตกและแม่น้ำสายหลักในพื้นที่ทดลองที่ดอยเตหะพุ-ปุย (● จุดติดตามอย่าง)

ภาพ 6 ลักษณะของน้ำตกน้ำทารา ลำธารห้วยแก้วที่ความสูง 700 เมตรจากระดับน้ำทะเล

ภาพ 7 ลักษณะของลำธารห้วยพากาดที่ระดับความสูง 700 เมตรจากระดับน้ำทะเล

2. เวลาที่ทำการศึกษา

ทำการเก็บตัวอย่างแมลงบนปลอกน้ำทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย พร้อมทั้งทำการตรวจคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีบางประการเป็นระยะเวลา 12 เดือน เดือนละ 1 ครั้ง โดยเริ่มทำการเก็บตัวอย่างเมื่อเดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543 และทำการจัดจำแนกตัวอย่างวิเคราะห์คุณภาพน้ำ พร้อมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลในห้องปฏิบัติการ Environmental Monitoring: Aquatic Insects Research Unit

3. การเก็บตัวอย่างและการวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจคุณภาพน้ำ

3.1.1 Conductivity / TDS meter

3.1.2 pH meter

3.1.3 Velocity meter

3.1.4 DR/2000 Spectrophotometer HACH

3.1.5 Thermometer

3.1.6 ตลับเมตร

3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

3.2.1 ขวด polyethylene ขนาด 1 ลิตร

3.2.2 ขวด BOD ขนาด 300 มิลลิลิตร

3.2.3 เครื่องแก้วอื่นๆ เช่น flask, burette, pipette, dropper, beaker เป็นต้น

3.3 สารเคมีที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

3.3.1 Manganese sulfate

3.3.2 Alkali-iodide-azide solution

3.3.3 Concentrated sulfuric acid

3.3.4 Standard sodium thiosulfate titrant (0.02 N)

3.3.5 Starch solution

3.3.6 Sulfuric acid 0.02 N

3.3.7 Phenolphthalein indicator

3.3.8 Methyl orange indicator

3.3.9 PhosVer3Phosphate reagent

3.3.10 NitraVer5Nitrate reagent

3.3.11 Nessler reagent

3.3.12 Mineral stabilizer

3.3.13 Polyvinyl alcohol

3.3.14 Distilled water

3.4 วิธีการวิเคราะห์ตรวจวัดและวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

ในการศึกษาครั้งนี้ทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีโดยทำการศึกษาทั้งในภาคสนามและในห้องปฏิบัติการ ทั้งหมด 14 ปัจจัย น้ำตัวอย่างที่จะนำมาทำการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการทำการเก็บตัวอย่าง polyethylene ขนาด 1 ลิตร การตรวจวัดคุณภาพน้ำสามารถทำการศึกษาได้ดังนี้

3.4.1 การตรวจวัดภาคสนาม

- 1) อุณหภูมน้ำและอุณหภูมิอากาศ ตรวจวัดโดยใช้เทอร์โมมิเตอร์
- 2) ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำ (pH) ตรวจวัดโดยใช้ pH meter
- 3) ค่าการนำกระแทไฟฟ้า (Conductivity) และค่าของแข็งที่ละลายในน้ำ (Total Dissolved Solid; TDS) ตรวจวัดโดยใช้ conductivity/TDS meter
- 4) ความกว้างของลำธาร วัดโดยใช้ต้นเมตร
- 5) ค่าความเร็วของกระแสน้ำ (Velocity) ตรวจวัดโดยใช้ Velocity meter
- 6) ค่าปริมาตรน้ำ (Discharge) ตรวจวัดโดยการหาพื้นที่หน้าตัดของกระแสน้ำกับความเร็วของกระแสน้ำในขณะนั้น

3.4.2 การตรวจวัดคุณภาพน้ำภายในห้องปฏิบัติการ

- 1) การวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (Dissolved Oxygen; DO) ด้วยวิธี Azide Modification Method (APHA, 1992) โดยเก็บตัวอย่างน้ำตัวอย่าง BOD 300 มิลลิลิตรแล้วเติม manganous sulfate, alkali-iodide-azide และ Concentrated sulfuric acid อย่างละ 1 มิลลิลิตร แล้วนำไปไถเตรตด้วย Sodium thiosulfate 0.02 N โดยใช้ Starch solution เป็น indicator
- 2) การวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนที่สูญเสียในการย่อยสลายสารอินทรีย์ (Biochemical Oxygen Demand; BOD) ด้วยวิธี Azide Modification Method (APHA, 1992) โดยการเก็บตัวอย่างน้ำตัวอย่าง BOD สีดำขนาด 300 มิลลิลิตร นำมา incubate ที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส ติดต่อกันเป็นเวลา 5 วัน หลังจากนั้นก็นำมาเติมสารเคมี และไถเตรทดามวิธีในข้อ 1)

- 3) การวิเคราะห์ค่าความเป็นด่างของน้ำ (Alkalinity) ด้วยวิธี Phenolphthalein methyl orange indicator (APHA, 1992) เป็นการใช้เคมีตัวอ่อนย่างด้วย sulfuric acid 0.02 N โดยใช้ phenolphthalein และ methyl orange เป็น indicator
- 4) การวิเคราะห์ปริมาณสารอาหารจากน้ำตัวอย่างที่เก็บมาด้วยขวด polyethylene ขนาด 1 ลิตร โดยใช้เครื่องมือ DR/2000 Spectrophotometer ของบริษัท HACH หารรูปเมริกา วิเคราะห์คุณภาพนำดังต่อไปนี้
  - แอนโนมีนิย ไนโตรเจน (Ammonia-Nitrogen) ด้วยวิธี Nessler Method โดยใช้ร่วมกับสาร Nessler reagent, Mineral stabilizer และ Polyvinyl alcohol
  - ไนเตรต ไนโตรเจน (Nitrate Nitrogen) ด้วยวิธี Cadmium Reduction Method โดยใช้ร่วมกับสาร NitraVer5Nitrate reagent
  - ออร์โทฟอสเฟต (Orthophosphate) ด้วยวิธี Ascorbic Acid Method โดยใช้ร่วมกับสาร PhosVer3Phosphate reagent
- 5) การวิเคราะห์ค่าความ浑浊ของน้ำ (Turbidity) โดยใช้เครื่องมือ DR/2000 Spectrophotometer ของบริษัท HACH หารรูปเมริกา

4. การเก็บตัวอย่างและศึกษาแปลงหนอนปลอกน้ำ

4.1 เครื่องมือ อุปกรณ์ และสารเคมีที่ใช้ในการวิจัย

- 4.1.1 Surber sampler ขนาด 25x25 เมตร และขนาดของตาข่าย 250 ไมโครเมตร
- 4.1.2 ถ้วยกระเบื้อง (crucible)
- 4.1.3 โดดดความชื้น (desiccator)
- 4.1.4 เตาเผาอุณหภูมิสูง (muffle furnace)
- 4.1.5 เครื่องซั่งความละอียด 4 ตำแหน่ง
- 4.1.6 หลอดไฟ black light 6 วัตต์ 12 โวลต์ พร้อมด้วยบัลลลารัสและสตาร์ทเตอร์
- 4.1.7 แบนด์เตอร์ 12 โวลต์
- 4.1.8 ภาชนะสำหรับรองรับแปลง ในที่นี่ใช้กระถางพลาสติกสีดำและตะแกรง (sieve) ใช้สำหรับกรองเอาตัวอย่าง
  - 4.1.9 น้ำยา detergent (dish washing liquid)
  - 4.1.10 70 % Alcohol

4.1.11 Sodium Hydroxide solution (10 % NaOH)

4.1.12 Potassium Hydroxide solution (10 % KOH)

4.1.13 Dimethyl Hydantoin Formaldehyde Resin: DMHF-Resin

4.1.14 กล้องจุลทรรศน์แบบสเตรอริโอ (stereomicroscope)

4.1.15 Hotplate ชนิดควบคุมอุณหภูมิและมีระบบตัดไฟอัตโนมัติ (automatic thermostat)

4.1.16 คู่มือที่ใช้ในการวินิจฉัยตัวอย่าง เช่น A preliminary picture atlas for identification of Trichoptera of Thailand (Malicky, 1997) หรือ A preliminary survey of the caddisflies (Trichoptera) of Thailand (Malicky and Chantaramongkol, 1999) เป็นต้น

4.1.17 อุปกรณ์อื่นๆ เช่น slide, cover slip, Petri dishes, beakers, stenter dishes, forceps, needles, light source, ดาดที่ใช้สำหรับแยกแมลง เป็นต้น

4.2 วิธีการเก็บตัวอย่างแมลงบนแปลงพืช

4.2.1 การเก็บตัวอย่างตัวอ่อนแมลงบนแปลงพืช

การเก็บตัวอ่อนแมลงบนแปลงพืชทำได้โดยใช้ Surber sampler (ภาพ 8) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทราบพื้นที่ที่แน่นอน จึงใช้สำหรับการศึกษาในเชิงปริมาณ หมายความว่า สำหรับลำดาราน้ำซึ่งมีความลึกต่ำกว่า 30 เซนติเมตร และความเร็วของกระแสน้ำปานกลาง ทำการเก็บตัวอย่างเดือนละ 1 ครั้ง ในแต่ละครั้งทำการสุ่มเก็บตัวอย่าง 8 ครั้ง โดยการวาง Surber ขนาด 25X25 ตารางเซนติเมตร ให้บนน้ำไปกับกระแสน้ำและกรอบของ Surber ผังลงไปในพื้นท้องน้ำแล้วหลังจากนั้นกีพยาบาลทำให้แมลงบนแปลงพืชที่อาทิตย์อยู่ในพื้นที่ที่กำหนดคลอยไปกับกระแสน้ำและไปติดในตาข่ายของ Surber ที่ตักเอาไว้ (Lind, 1979) โดยการกวนพื้นท้องน้ำหรือในกรณีที่เป็นก้อนหินให้ใช้เบรริงขัดเบาๆ เพื่อให้แมลงที่เกาะอยู่หลุดออกไป หลังจากนั้นกีบนำมายแยก (sort) เอาตัวอ่อนแมลงที่ต้องการด้วย forceps ในถาดที่มีพื้นสีขาวหรือสีอื่นๆ ที่ช่วยในการมองเห็นได้ดีขึ้น และเก็บในพาชนะที่เตรียมไว้ เช่น vial หรือถุงพลาสติก พร้อมกับติดฉลาก (label) เพื่อนำไปศึกษาในห้องปฏิบัติการต่อไป

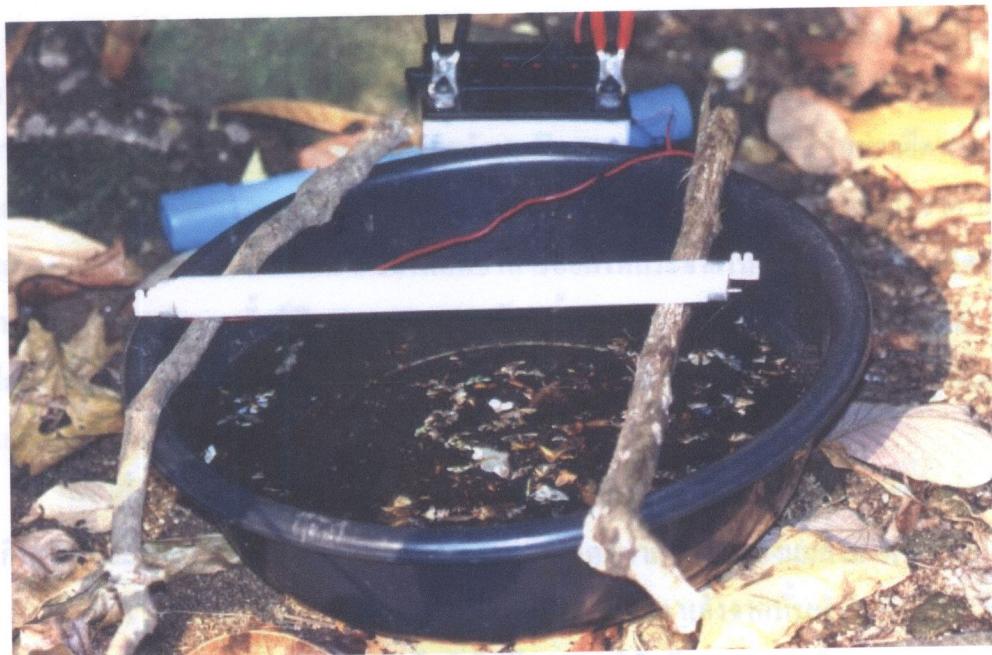
4.2.2 การเก็บตัวอย่างแมลงบนแปลงพืชตัวเต็มวัย

การเก็บตัวอย่างแมลงบนแปลงพืชตัวเต็มวัย ทำได้โดยการใช้แสงไฟล่อจับ (light trap) (ภาพ 9) ซึ่งประกอบด้วย หลอดไฟ black light บัลลัสและสตาร์ทเตอร์ ต่อเข้ากับแบตเตอรี่ วางชุดหลอดไฟไว้บนกระถางพลาสติกสีดำซึ่งใส่น้ำและน้ำยา detergent การวาง light trap จะวางตั้งไว้ข้างลำธาร และวางไว้ติดกับต้นไม้เพื่อให้สามารถจับแมลงที่มีช่วงออกบินที่แตกต่างกัน หลังจากนั้นใช้ตะแกรงกรองเอาแมลงที่ตักได้ทั้งหมดใส่ในภาชนะเตรียมไว้ พร้อมทั้ง

label และรักษาสภาพด้วยแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์ ในการศึกษานี้ทำการเก็บตัวอย่างแมลงบนปลอกน้ำตัวเดี่ยวนาน 1 ครั้ง ในแต่ละครั้งเก็บตัวอย่าง 2 ชั้้า เป็นระยะเวลา 12 เดือน

ภาพ 8 อุปกรณ์ Surber sampler ที่ใช้ในการเก็บตัวอ่อนแมลงบนปลอกน้ำในเชิงปริมาณ

ภาพ 9 อุปกรณ์ light trapping ที่ใช้ในการเก็บตัวอย่างแมลงบนปลอกน้ำตัวเดี่ยวน้ำ

4.3 การจัดจำแนก (identification)

ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำนำมาแยกและจัดจำแนกถึงระดับชนิดภายใต้กล้อง stereo โดยใช้ภาพวิดีโอในวิทยานิพนธ์ของ สมยศ (2543) เพื่อที่จะนำไปศึกษาในส่วนต่างๆ ต่อไป ส่วนแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยนำมาทำการแยกเพศผู้และเพศเมีย เพื่อที่จะนำเฉพาะแมลงหนอนปลอกน้ำเพศผู้มาตัดเอาส่วนปลายของปล้องห้องส่วนที่เรียกว่า genitalia ไปทำไอซ์ (maceration) ด้วยการต้มกับ 10 % NaOH ใน stenter dish ชั่งวางบน hot plate ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และถ้าหากความสะอาดด้วยสารละลาย detergent แล้วจึงนำมาจัดจำแนกถึงระดับชนิดภายใต้กล้อง stereo โดยคุณเมียที่ใช้ในการวินิจฉัยตัวอย่าง

4.4 การศึกษาวงชีวิต (life cycle)

นำตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำมาทำการวัดความกว้างของส่วนหัว (head capsule width) บริเวณระหว่างขอบค้านอกของตาทั้งสองข้างและวัดความยาวจากปลายของส่วนหัวจนถึงปล้องห้องปล้องสุดท้าย ocular micrometer ภายใต้กล้องจุลทรรศน์และบันทึกผล นำผลความกว้างของส่วนหัวมาทำการศึกษา size frequency histogram เพื่อหาความกว้างของส่วนหัวโดยเฉลี่ยของตัวอ่อนในแต่ละระยะ ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel และหลังจากนั้นจึงศึกษาการปรากฏของตัวอ่อนในแต่ละระยะ ส่วนข้อมูลความยาวของแมลงนี้จะนำมาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวของแมลงกับน้ำหนักที่ปราศจากเก้า (AFDW) โดยใช้โปรแกรม SPSS

4.5 การศึกษาพฤติกรรมการกินอาหาร (food habit)

การศึกษาพฤติกรรมการกินอาหารทำได้โดยการศึกษา gut analysis ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงแหล่งอาหารหลักของผู้บริโภค มีขั้นตอน คือ แยกเอาทางเดินอาหารของแมลงออกมา โดยพิษยานไม่ให้ทางเดินอาหารขาดขณะตัดเอาหัวแมลงออกมา ซึ่งอาจจะใช้เข็มช่วยขีดทางเดินอาหารเอาไว้ และเลือกตัดเอาทางเดินอาหารส่วนหน้า (fore gut) วางลงบนแผ่นสไลด์สะอาด แล้วหยอดคัวหอย moulting media หรือน้ำเกล็ดนิ่ม ฉีกทางเดินอาหารออกให้กระจายใน moulting media โดยใช้เข็มปลายเด็กๆ แล้วหลังจากนั้นก็ปิด cover slip พร้อมทั้งกดเบาๆ ให้ media กระจายให้ทั่ว นำแผ่นสไลด์ไปอบให้แห้ง หลังจากนั้นนำไปศึกษาถึงประเภทของอาหารที่แมลงหนอนปลอกน้ำกินเข้าไป และบันทึกผล

เมื่อต้องการทราบถึงลักษณะของปากของแมลงเพื่อเชื่อมโยงถึงลักษณะของอาหารที่แมลงกินเข้าไปจะทำการศึกษาถึงลักษณะของ mandible โดยนำส่วนหัวของแมลงมาทำให้ใส่โดยต้มด้วย 10 % KOH ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง หลังจากนั้นนำไปทำเป็นสไลด์โดยใช้ DMHF-resin เป็น moulting media แล้วนำไปศึกษาภายใช้กล้องจุลทรรศน์

4.6 การศึกษาอัตราผลผลิตขั้นที่สอง (secondary productivity)

นำตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำงาวงศ์ Calamoceratidae ที่ทำการวัดความกว้างส่วนหัวและความยาวของลำตัวเรียบร้อยแล้วไปหาหนักแห้ง (dry mass) โดยใส่ตัวอย่างลงไปในถ้วยกระเบื้องที่อบที่อุณหภูมิ 103-105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง และทราบน้ำหนักที่แน่นอนนำตัวอย่างไปอบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง หลังจากนั้นตั้งทิ่งไว้ให้เย็นในโถดูดความชื้นเป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำมาซึ่งน้ำหนักแล้วคำนวณน้ำหนักแห้ง ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{Dry mass} = \text{น้ำหนักหลังการอบ} - \text{น้ำหนักของถ้วยกระเบื้อง}$$

นำตัวอย่างหลังการอบไปหาหนักถ้า (ash mass) โดยเผาด้วย muffle furnace ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ทิ่งไว้ให้เย็นในโถดูดความชื้น ซึ่งน้ำหนักอีกรึ่ง คำนวณหน้าหนักถ้าดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{Ash mass} = \text{น้ำหนักหลังการเผา} - \text{น้ำหนักของถ้วยกระเบื้อง}$$

น้ำหนักที่ปราศจากถ้า (AFDW-Ash Free Dry Weight) คำนวณได้จากสูตรต่อไปนี้

$$\text{AFDW} = \text{dry mass} - \text{ash mass}$$

บันทึกผลที่ได้จากทุกขั้นตอน เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

แสดงผลและเปรียบเทียบช่วงประวัติของแมลงหนอนปลอกน้ำงาวงศ์ Calamoceratidae โดยใช้ข้อมูลส่วนที่เป็นวงชีวิต พฤติกรรมการกินอาหารและการปرا��ภูของตัวอ่อนและตัวเต็มวัย

ข้อมูลน้ำหนักแห้ง น้ำหนักถ้าและน้ำหนักที่ปราศจากถ้า ใช้คำนวณความหนาแน่นของประชากร (population density) annual production และ P/B ratio โดยวิธี Non-Cohort Technique-Size-Frequency Method (Hauer and Lamberti, 1996) (ภาคผนวก ก)

ข้อมูลความหลากหลายและการกระจายของแมลงหนอนปลอกน้ำงาตัวเดียวที่ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS และทำการเปรียบเทียบข้อมูลกับ แตงอ่อน (2543) โดยใช้โปรแกรม PATN (Belbin, 1995) พร้อมทั้งศึกษาความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

4.1 การศึกษาคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีบางประการ

การศึกษาคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีบ่งบอกน้ำตอกน้ำทางด้านกายภาพและเคมีของน้ำตอกน้ำทางด้านกายภาพและเคมีในเดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543 เดือนละ 1 ครั้ง ทั้งหมด 14 ปัจจัย คือ อุณหภูมน้ำและอุณหภูมิอากาศ ความกว้างของลำธาร ค่าความเร็วของกระแสน้ำ ค่าปริมาตรน้ำ ค่าความชุ่มในสิ่งของน้ำ ความสามารถในการนำไฟฟ้า ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ ค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำ ค่าความเป็นเบสของน้ำ ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ ปริมาณออกซิเจนที่จุลทรรศน์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ ปริมาณօร์โฟอสเฟต ปริมาณไนเตรต ในโทรศัพท์และปริมาณแอมโมเนียม ในโทรศัพท์ มีค่าที่ได้จากการตรวจวัดและวิเคราะห์ในแต่ละเดือน ดังตาราง 2-3 และพิจารณาข้อมูลปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิอากาศที่ได้จากสถานีอุตุนิยมวิทยาภาคเหนืออีก 2 ปัจจัย โดยแบ่งพิจารณาเป็นปัจจัยทางด้านกายภาพและเคมีดังนี้

4.1.1 คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพ

จากข้อมูลของศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือในปี 2541-2543 พบร่วมหาดใหญ่ที่จังหวัดเชียงใหม่มีปริมาณน้ำฝนระหว่าง 0-181.3 มิลลิเมตร 2.6-164.9 มิลลิเมตร และ 0-195.0 มิลลิเมตร ตามลำดับ (ภาพ 10) และอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 21.7-30.1 องศาเซลเซียส 20.2-29.0 องศาเซลเซียส และ 22.64-28.91 องศาเซลเซียส ตามลำดับ (ภาพ 11)

อุณหภูมิอากาศและอุณหภูมน้ำ จากการศึกษาในครั้งนี้ พบร่วยว่าที่ลำธารหัวแม่ก้าว อุณหภูมน้ำและอุณหภูมิอากาศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.51 ± 2.62 องศาเซลเซียส และ 21.79 ± 3.46 องศาเซลเซียส ตามลำดับ และที่ลำธารหัวแม่ก้าวพบร่วยว่า อุณหภูมน้ำและอุณหภูมิอากาศมีค่าระหว่าง 21.98 ± 2.33 องศาเซลเซียส และ 23.0 ± 3.512 องศาเซลเซียส ตามลำดับ โดยค่าของอุณหภูมิจะมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ดังภาพ 12 และ 13 โดยແບ່ນຕື່ເລີ່ມຂອງກາພ boxplot ຈະຮອບຄວນຂໍ້ມູນ 50 ເປົ້ອງເຊັ້ນຕີ ນັບຈາກຂໍ້ມູນສູງສຸດແລະຂໍ້ມູນຕໍ່ສຸດ ເຊັ່ນຕຽງກາລາແບ່ນຕື່ເລີ່ມ ອີ່ມ ຄ່າກາລາ ຂໍ້ມູນ (median) ເຊັ່ນທີ່ຂ່າຍອອກທີ່ສອງຫັງ ອີ່ມ ຄ່າຂອງຂໍ້ມູນທີ່ສູງສຸດແລະຕໍ່ສຸດ

ความกว้างของลำธาร ที่ลำธารหัวแม่ก้าวมีค่าความกว้างของลำธารเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ± 2.62 เมตร และที่ลำธารหัวแม่ก้าวมีค่าความกว้างเฉลี่ยเท่ากับ 1.80 ± 0.29 เมตร ค່າຂອງความกว้างของลำธารจะมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล (ภาพ 14)

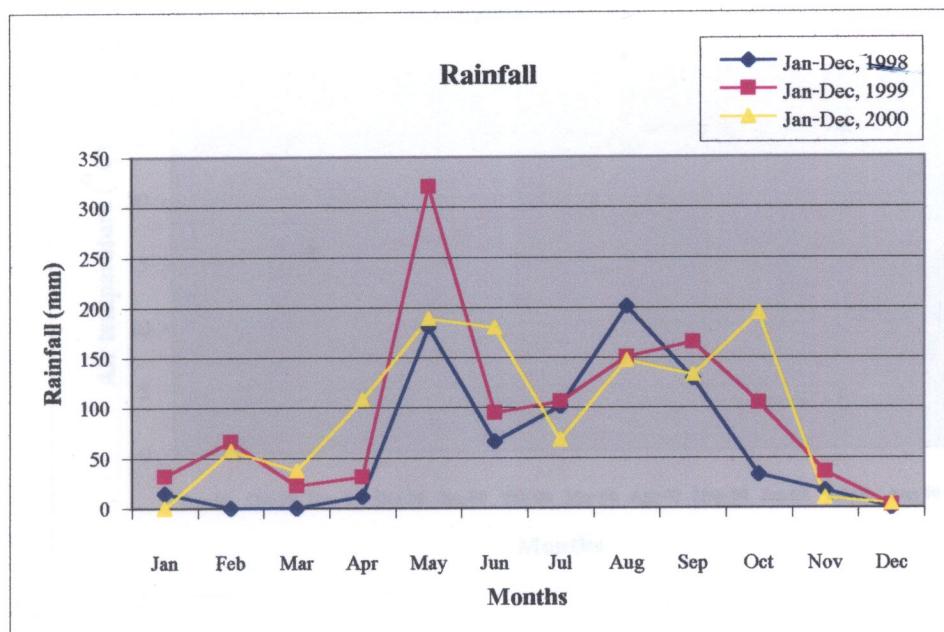
ตาราง 2 คุณภาพน้ำทางด้านคุณภาพและคุณภาพประการในลำธารห้วยแก้ว ตัวอย่างเดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543

parameter	Sep, 1999	Oct, 1999	Nov, 1999	Dec, 1999	Jan, 2000	Feb, 2000	Mar, 2000	Apr, 2000	May, 2000	Jun, 2000	Jul, 2000	Aug, 2000
Air temperature (°C)	24	22.8	20	16.2	17	19.4	19	25.5	25.4	26	25	21.2
Water temperature(°C)	23.5	22.4	20.4	16	18.5	19	22.4	22.2	24.2	24.5	24	21
width (m)	2.8	2.65	2.58	2.7	2.3	2.5	2.4	2.2	3.5	4.55	4.35	4.1
Velocity (m/s)	0.58	0.49	0.47	0.46	0.39	0.41	0.49	0.5	0.52	0.6	0.47	0.57
Discharge (m ³ /s)	0.235	0.219	0.152	0.132	0.119	0.109	0.102	0.134	0.165	0.13	0.15	0.209
Turbidity (FTU)	15	12	10	15	8	12	8	17	13	14	44	71
pH	7.8	7.7	7.9	8	7.33	7.7	7.8	7.5	7.5	7.6	7.6	7.9
Conductivity (us/cm)	29.4	30	30.2	32	32.2	33	33.6	36.7	40.5	30.4	3.08	34.8
TDS (mg/l)	14.7	15.1	15	16	16.1	17	19.6	18.6	26	15.3	15	17.4
Alkalinity (mg/l)	13.5	15	14	14.5	11	12	14.5	14.5	13.5	14.5	15	14.5
DO ₀ (mg/l)	7.4	7	7.2	7	7.9	8.9	9	8	5.8	6.5	7.2	6.7
BOD _s (mg/l)	3.3	2.3	3.1	2	1.2	2.4	1.5	1.1	3.2	1	1.8	1.85
Orthophosphate (mg/l)	0.1	0.05	0.1	0.15	0.15	0.11	0.18	0.36	0.41	0.1	0.15	0.23
Nitrate (mg/l)	1.1	1	0.6	0.5	0.6	0.5	0.7	1.3	1.9	1.3	1.17	1
Ammonia (mg/l)	0.15	0.22	0.18	0.15	0.07	0.17	0	0.19	0.49	0.17	0.9	0.15

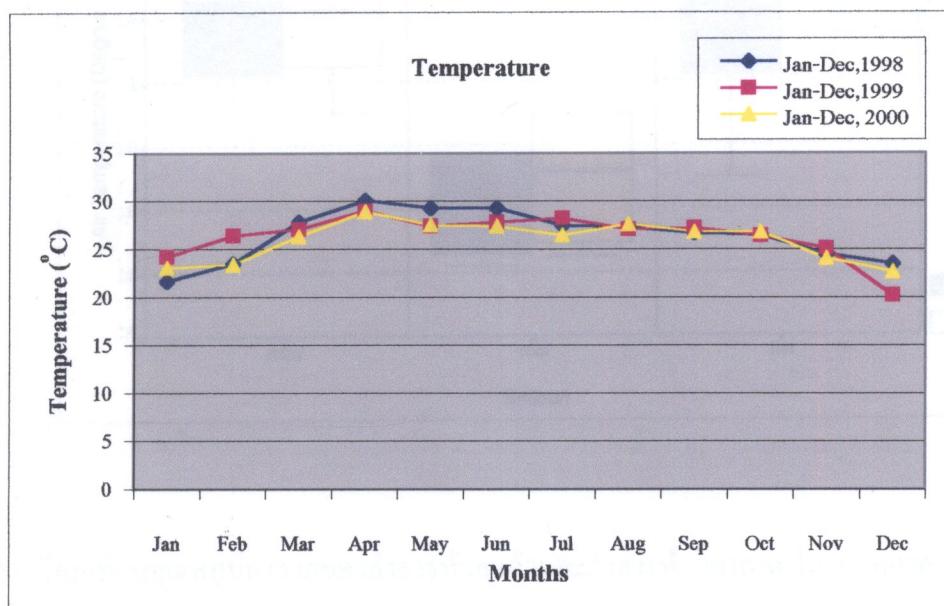
ตาราง 3 คุณภาพน้ำทางด้านเคมีทางประจักษ์ในช่วงเวลาเดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543

33

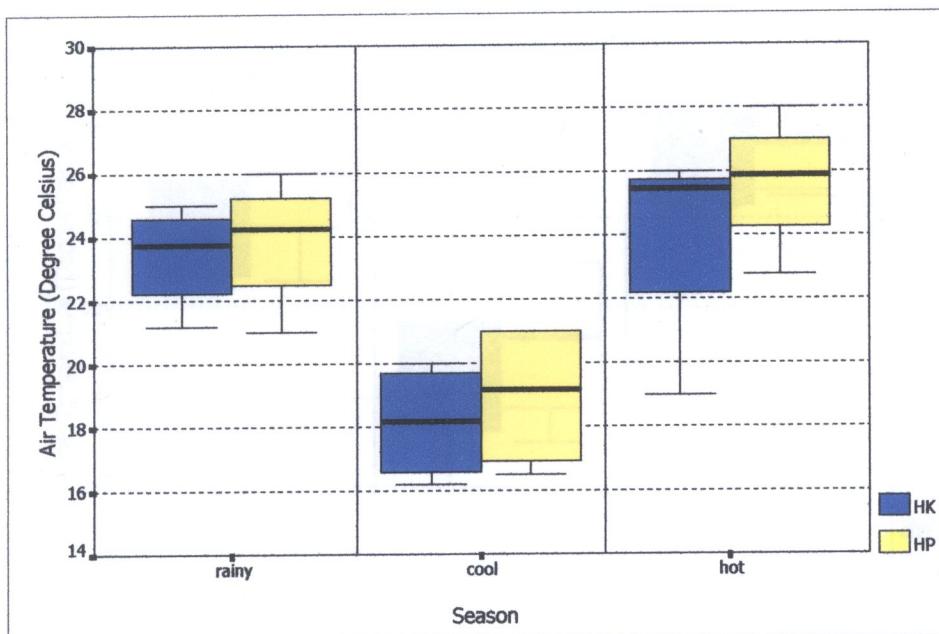
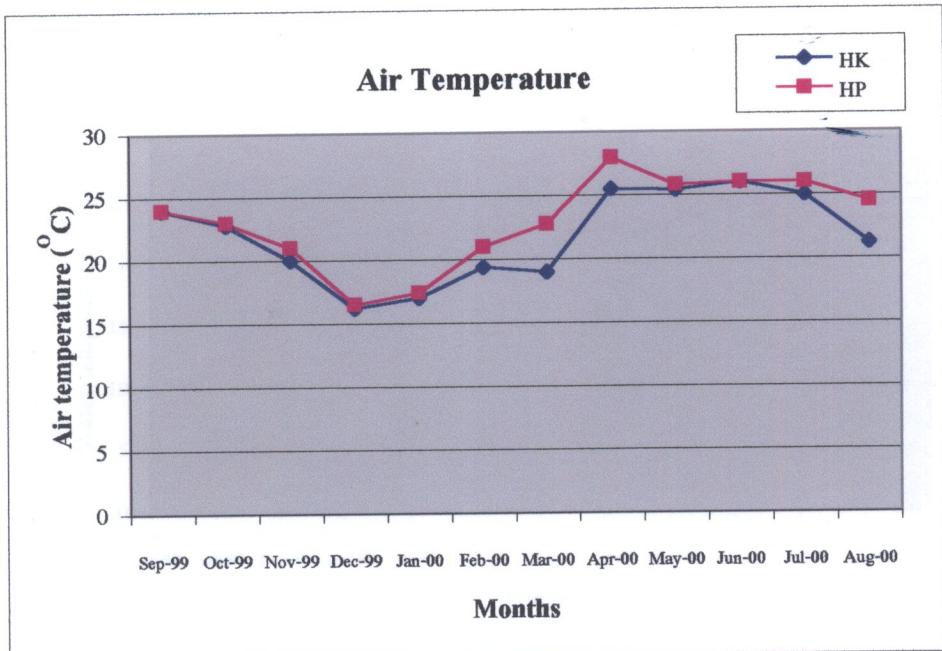
parameter	Sep, 1999	Oct, 1999	Nov, 1999	Dec, 1999	Jan, 2000	Feb, 2000	Mar, 2000	Apr, 2000	May, 2000	Jun, 2000	Jul, 2000	Aug, 2000
Air temperature ($^{\circ}$ C)	24	23	21	16.5	17.4	21	22.8	28	25.8	26	26	24.5
Water temperature ($^{\circ}$ C)	23	22	21.8	17	18.5	20.2	22.5	22.8	24.5	24.5	24	23
width (m)	1.85	1.68	1.65	1.7	1.5	1.34	1.55	1.8	2	2.1	2.285	2.2
Velocity (m/s)	0.6	0.53	0.5	0.49	0.45	0.43	0.52	0.63	0.56	0.68	0.49	0.48
Discharge (m ³ /s)	0.114	0.095	0.092	0.089	0.08	0.08	0.085	0.098	0.115	0.105	0.102	0.15
Turbidity (FTU)	3.4	20	18	12	13	7	11	18	60	23	20	67
pH	8.3	8.2	8	8.2	7.8	8	8	7.9	7.8	7.7	7.8	8.2
Conductivity (us/cm)	129	132.4	134.4	130	128.4	137.5	182.4	174.1	180.4	129.5	149.4	151.2
TDS (mg/l)	64.5	66.2	67.2	65	64.2	69	91.4	85.8	90.2	65	74.9	75.1
Alkalinity (mg/l)	55	58	52	49	50	57	62	59.5	63	48	51	50
DO ₀ (mg/l)	7.5	7	7.2	7.4	7.9	8.5	8.1	8.7	5.6	6.9	7.5	7.6
BOD ₅ (mg/l)	3.7	3.3	2.9	2	2.1	1.3	2.3	3.9	3.3	1	1.7	0.95
Orthophosphate (mg/l)	0.38	0.29	0.45	0.34	0.48	0.31	0.35	0.72	0.94	0.43	0.39	0.42
Nitrate (mg/l)	2.6	1.9	1.8	2.4	2	1.9	2.5	1.8	2	2	6.1	1.8
Ammonia (mg/l)	0.12	0.19	0.17	0.14	0.03	0.2	0.02	0.14	0.07	0.19	2.2	0.12

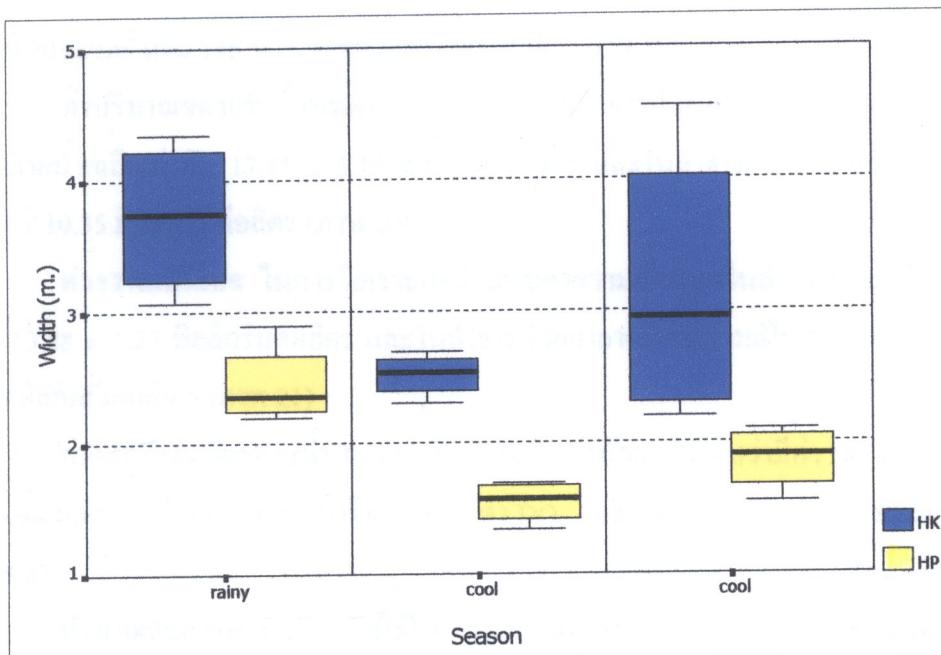
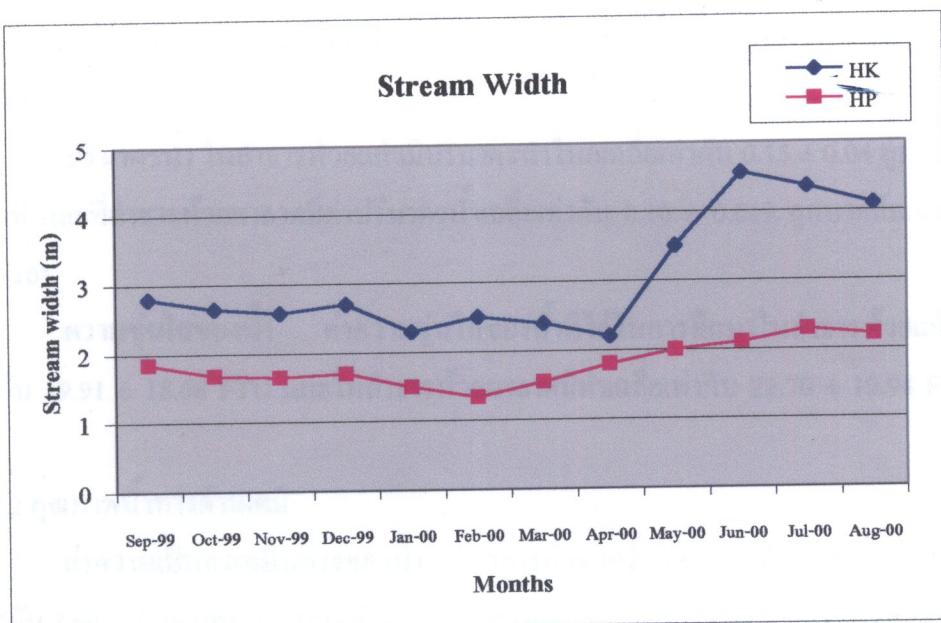
ภาพ 10 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในแต่ละเดือน ตั้งแต่ปี 2541-2543 (ที่มา: ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ, 2541; 2542; 2543)

ภาพ 11 อุณหภูมิเฉลี่ยในแต่ละเดือน ตั้งแต่ปี 2541-2543 (ที่มา: ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ, 2541; 2542; 2543)

ภาพ 12 เปรียบเทียบอุณหภูมิอากาศของสำนักงานทั้งสองสำนักงานที่อยู่ติดกันใน 3 ฤดูกาล

ภาพ 14 เปรียบเทียบความกว้างของลำธารหัวยแก้วและลำธารหัวยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล

ความเร็วของกระแสน้ำ ที่ลักษณะหัวแม่เก้ามีค่าความเร็วของกระแสน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 ± 0.06 เมตรต่อวินาที และลักษณะหัวพลาคามีค่าความเร็วของกระแสน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 0.53 ± 0.07 เมตรต่อวินาที (ภาพ 15)

ปริมาตรน้ำ ในลักษณะหัวแม่ปริมาตรน้ำใหญ่เฉลี่ยเท่ากับ 0.15 ± 0.04 ลูกบาศก์ เมตรต่อวินาที และที่ลักษณะหัวพลาคามีค่าปริมาตรน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 0.10 ± 0.019 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที (ภาพ 16)

ความชุ่นในสบongน้ำ ค่าความชุ่นในสบongน้ำที่ได้ในการศึกษาในลักษณะหัวแม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.91 ± 18.68 FTU และในลักษณะหัวพลาคามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.70 ± 19.94 FTU (ภาพ 17)

4.1.2 คุณภาพน้ำทางด้านเคมี

ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำ จากการศึกษารังนี้พบว่าที่ลักษณะหัวแม่มีค่า pH เฉลี่ยเท่ากับ 7.69 ± 0.19 และในลักษณะหัวพลาคามีค่า pH เฉลี่ยเท่ากับ 7.99 ± 0.19 (ภาพ 18)

ค่าการนำไฟฟ้า ในลักษณะหัวแม่และลักษณะหัวพลาคามีค่าการนำไฟฟ้าเฉลี่ยเท่ากับ $30.49 \pm 9.20 \mu\text{s}/\text{cm}^2$ และ $146.56 \pm 21.00 \mu\text{s}/\text{cm}^2$ ตามลำดับ (ภาพ 19)

ค่าปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำ ในลักษณะหัวแม่มีค่าปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 ± 3.19 มิลลิกรัมต่อลิตร และในลักษณะหัวพลาคามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.20 ± 10.35 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพ 20)

ค่าความเป็นเบส ในการวิเคราะห์รังนี้พบค่าความเป็นเบสในลักษณะหัวแม่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.88 ± 1.23 มิลลิกรัมต่อลิตร และในลักษณะหัวพลาคามีค่าความเป็นเบสเฉลี่ยเท่ากับ 5.454 ± 5.25 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพ 21)

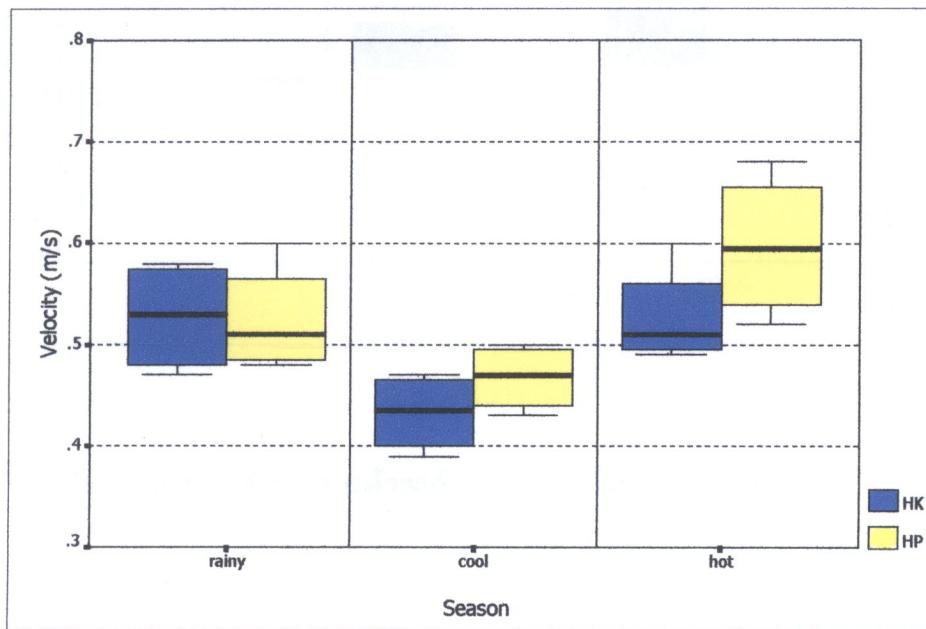
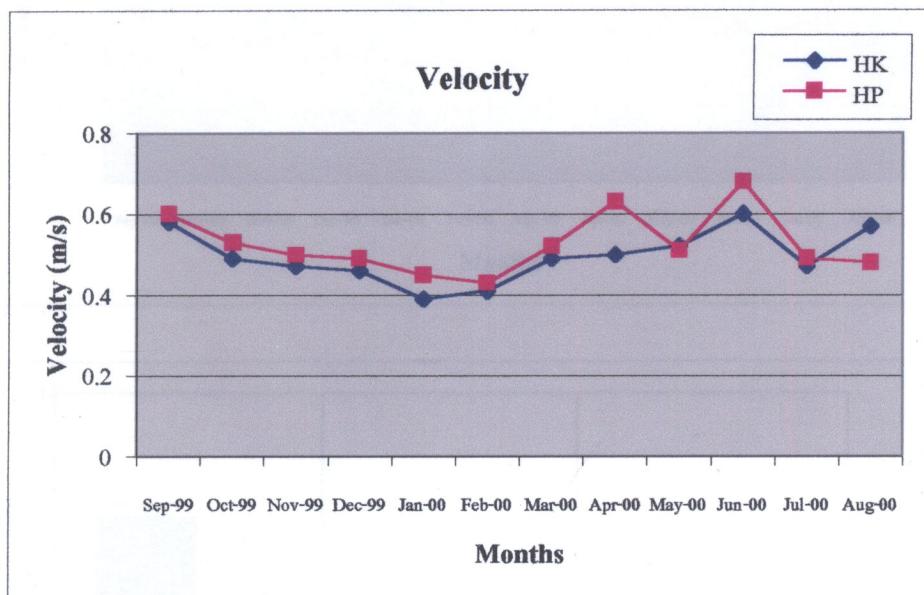
ค่าออกซิเจนที่ละลายน้ำ จากการศึกษาในลักษณะหัวแม่ พบว่ามีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 7.38 ± 0.94 มิลลิกรัมต่อลิตร และในลักษณะหัวพลาคามีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 7.49 ± 0.81 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพ 22)

ปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ จากการศึกษาพบว่า ในลักษณะหัวแม่มีค่า BOD₅ เฉลี่ยเท่ากับ 2.06 ± 0.81 มิลลิกรัมต่อลิตร ในลักษณะหัวพลาคามีค่า BOD₅ เฉลี่ยเท่ากับ 2.37 ± 1.04 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพ 23)

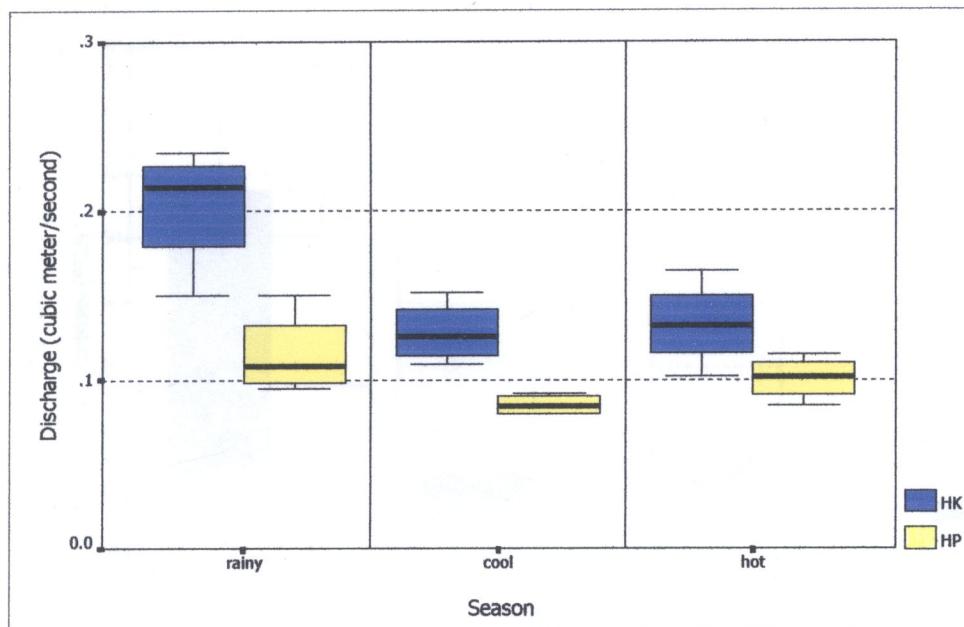
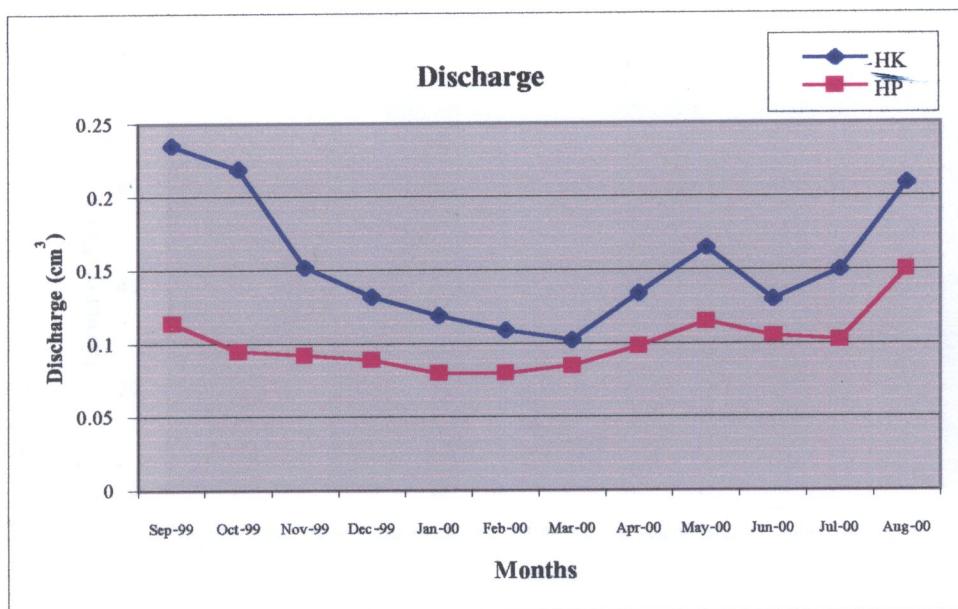
ปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ จากการศึกษาพบว่า สิ่งมีชีวิตในน้ำ และเป็นรูปเดียวกับที่สามารถวิเคราะห์หาได้โดยตรง จากการศึกษารังนี้พบว่าที่ลักษณะหัวแม่มีค่าออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ เฉลี่ยเท่ากับ 0.17 ± 0.11 มิลลิกรัมต่อลิตร และในลักษณะหัวพลาคามีค่าออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์เฉลี่ยเท่ากับ 0.46 ± 0.19 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพ 24)

ในเกรตไนโตรเจน จากการศึกษาในลักษณะหัวใจเก้า พบร่วมค่าในเกรตไนโตรเจน เกลี่ยเท่ากับ 0.89 ± 0.47 มิลลิกรัมต่อลิตร ในลักษณะหัวใจพยาคุมค่าในเกรตไนโตรเจนเกลี่ยเท่ากับ 1.9 ± 0.63 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพ 25)

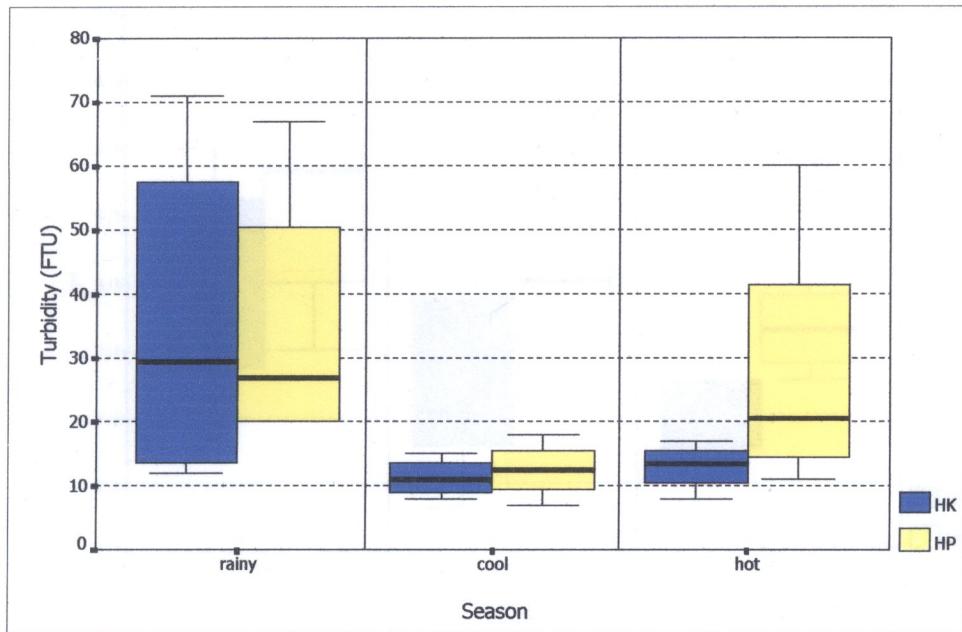
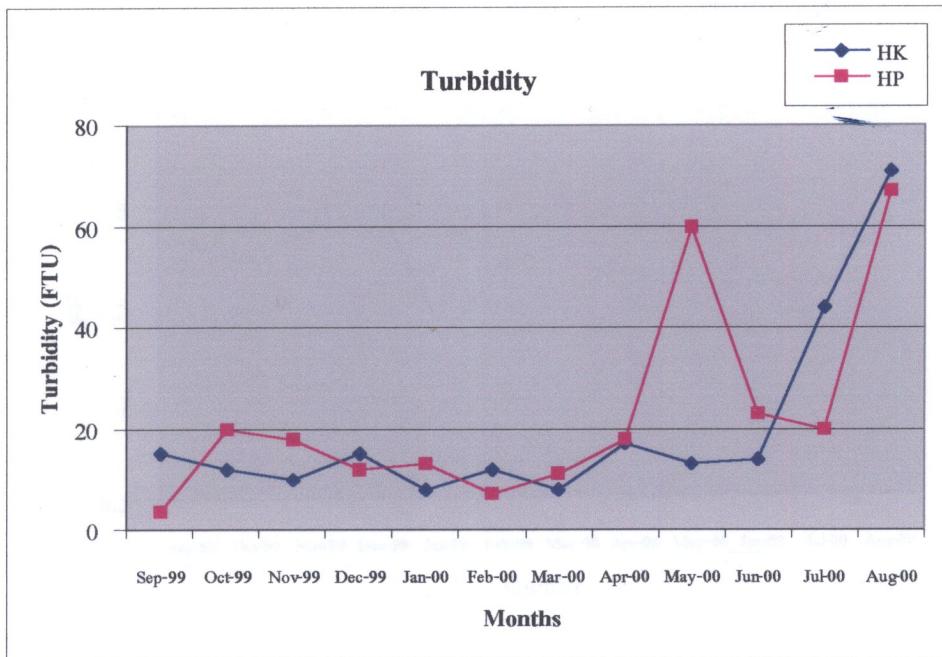
แอมโนเนียมในโตรเจน ในลักษณะน้ำหัวใจเก้าร่วมค่าแอมโนเนียมในโตรเจนเกลี่ยเท่ากับ 0.24 ± 0.24 มิลลิกรัมต่อลิตร และในลักษณะหัวใจพยาคุมค่าเหลี่ยมเท่ากับ 0.30 ± 0.60 มิลลิกรัมต่อลิตร (ภาพ 26)

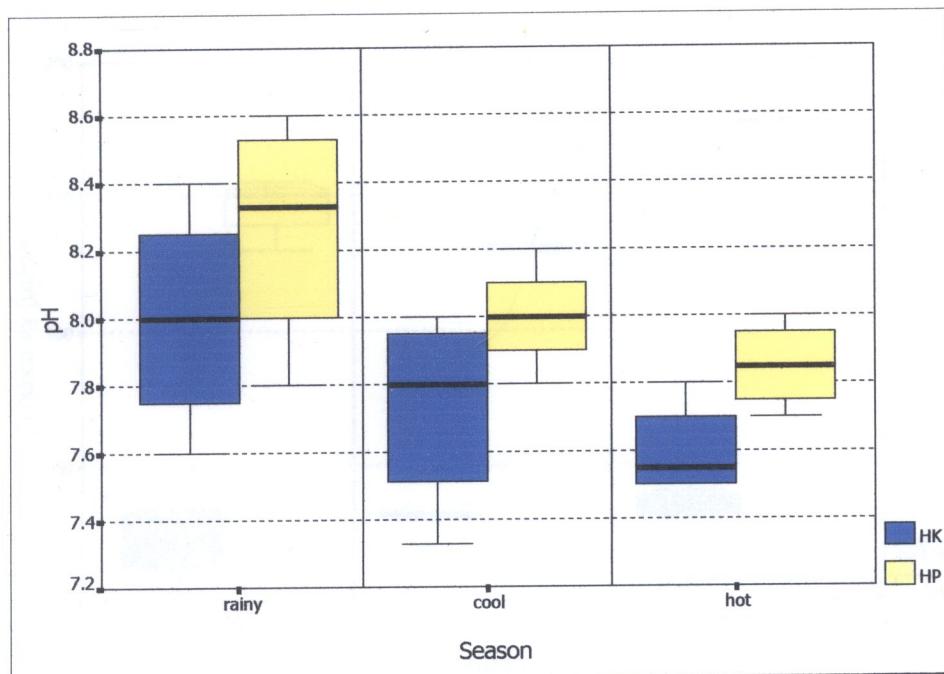
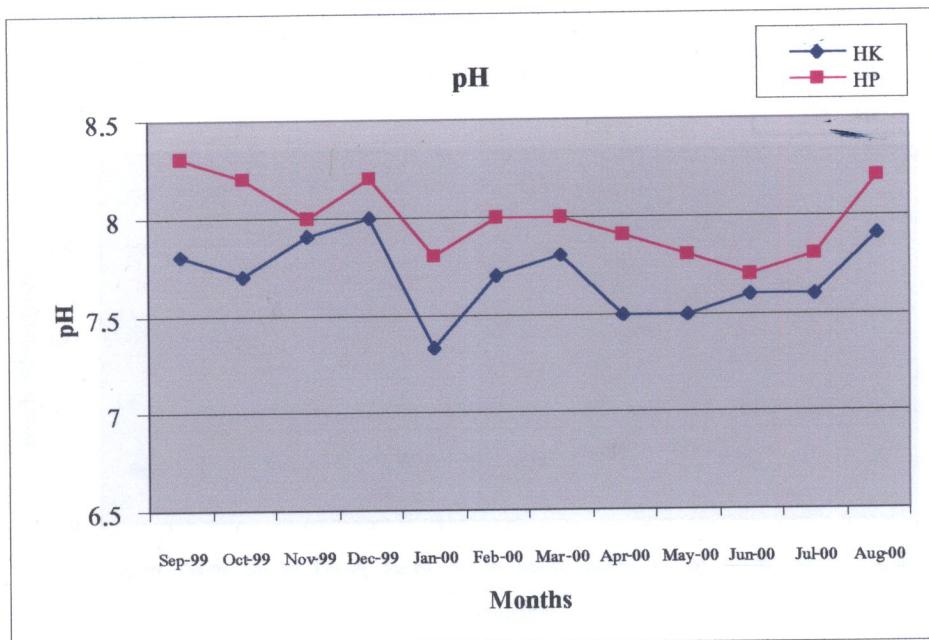
ภาพ 15 เปรียบเทียบความเร็วกระเส้น้ำของลักษณะหัวใจเก้าและลักษณะหัวใจพยาคุม ใน 3 ฤดูกาล

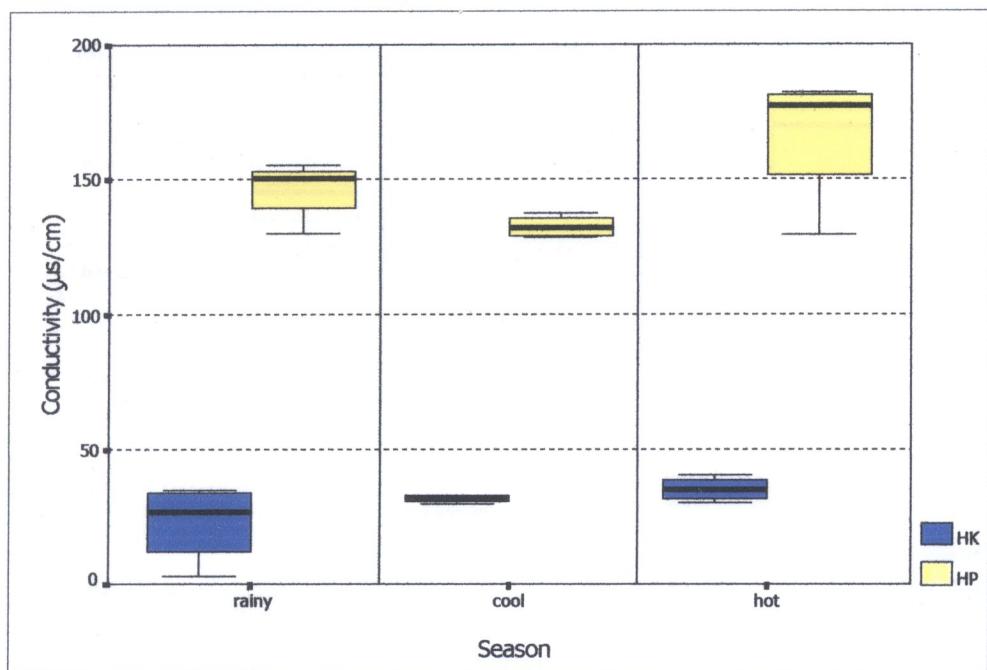
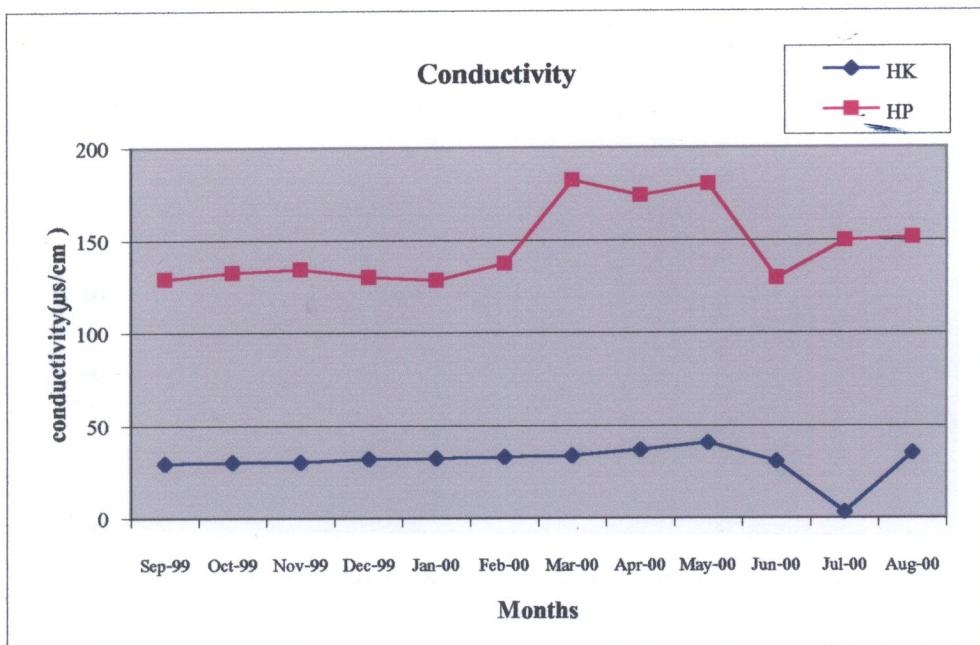
ภาพ 16 เปรียบเทียบปริมาณ้ำของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาดใน 3 ฤดูกาล

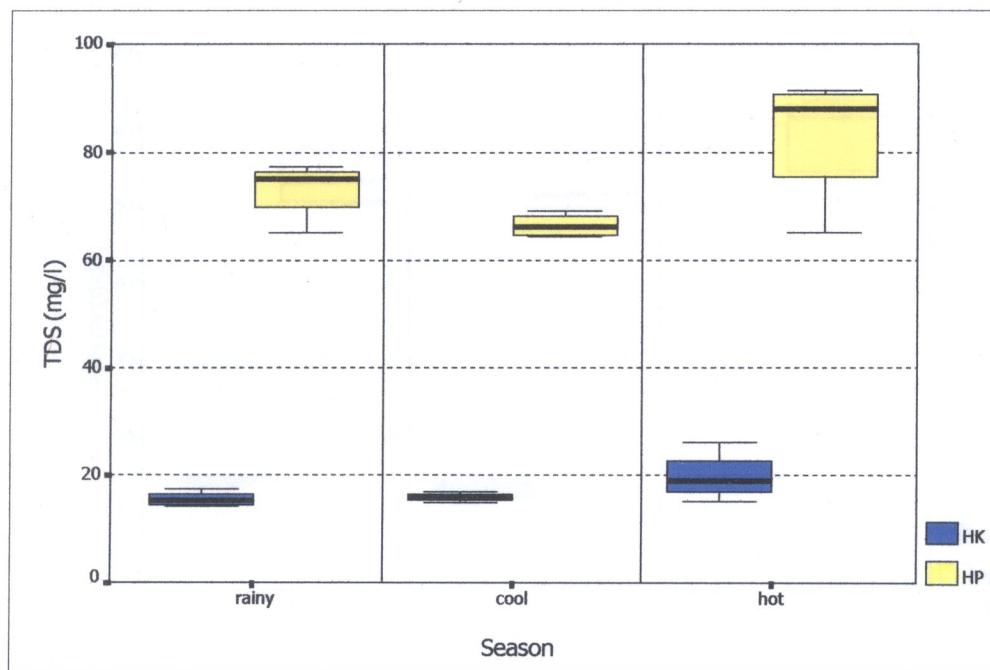
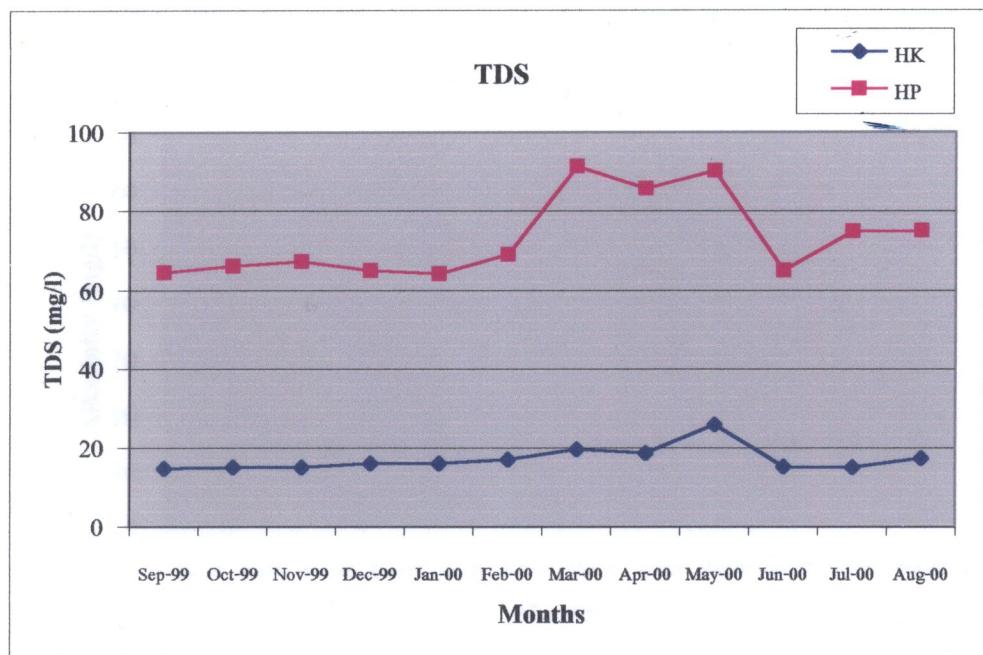
ภาพ 17 เปรียบเทียบความชุ่นใสของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาดใน 3 ฤดูกาล

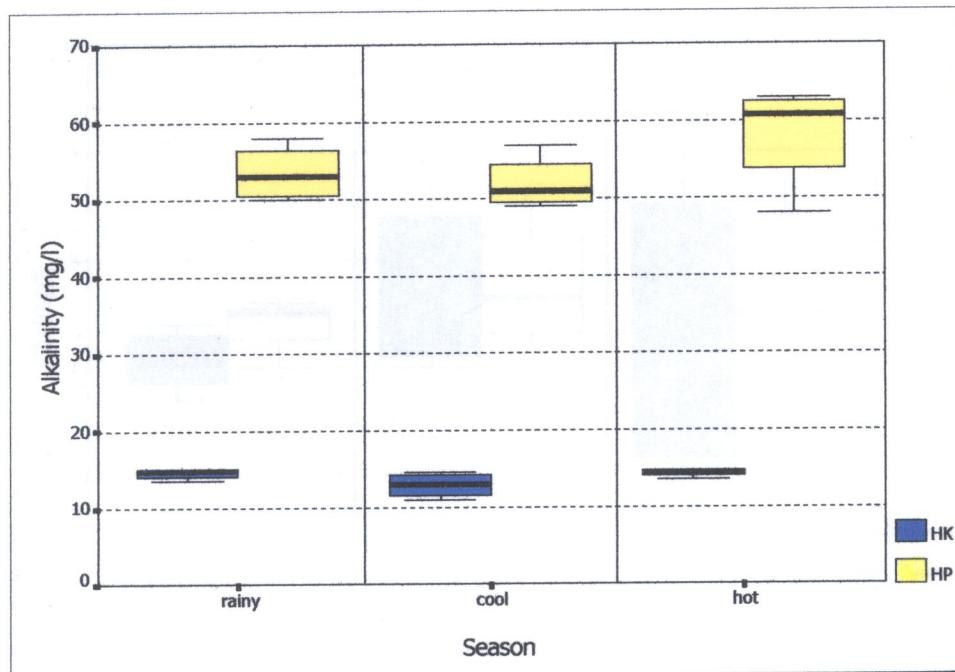
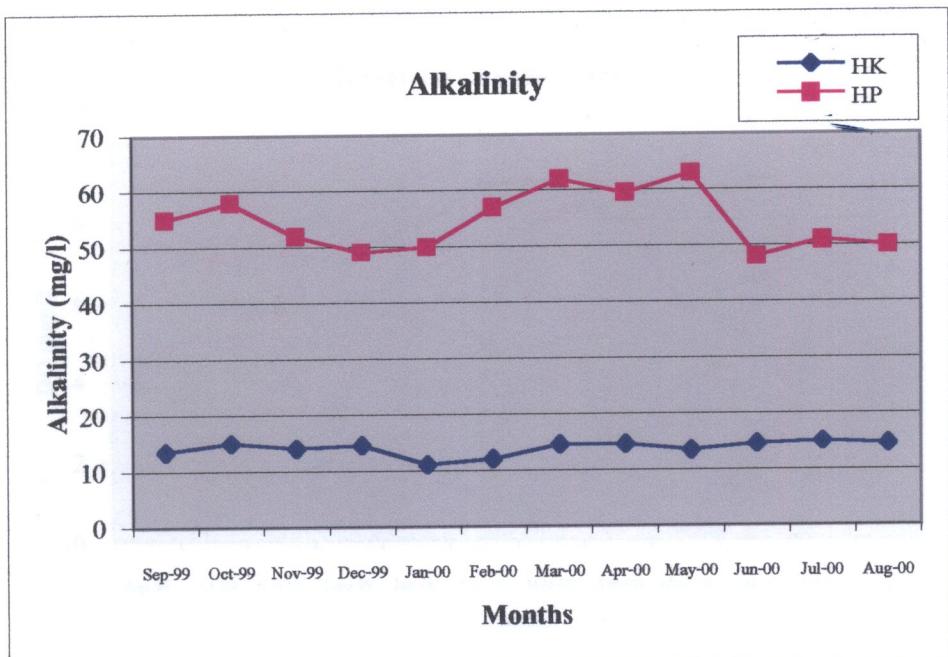
ภาพ 18 เปรียบเทียบค่าความเป็นกรด-ด่างของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล

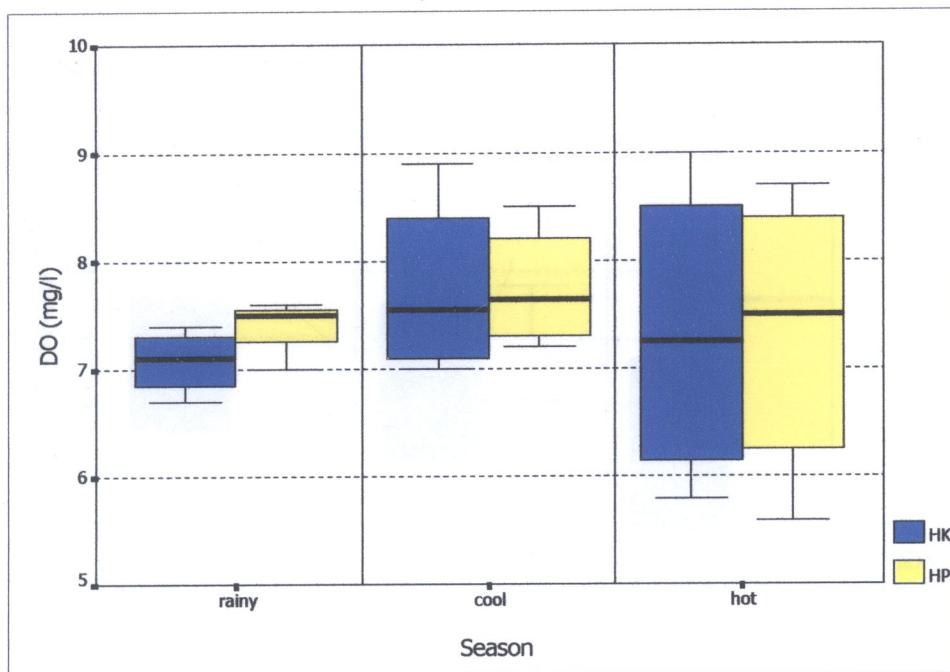
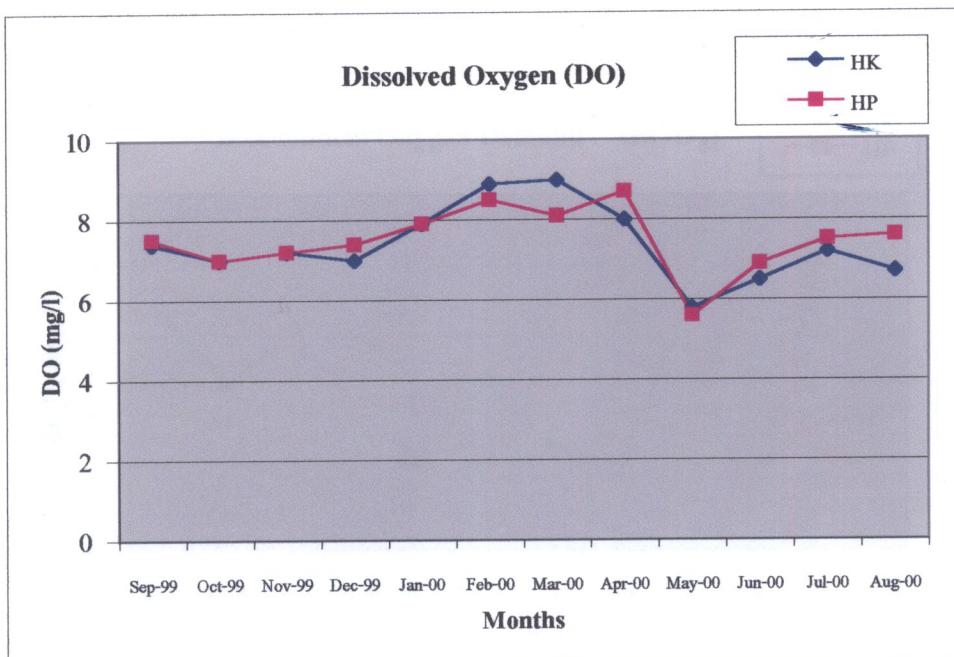
ภาพ 19 เปรียบเทียบค่าการนำไฟฟ้าของลำธารหัวขัยแก้วและลำธารหัวยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล

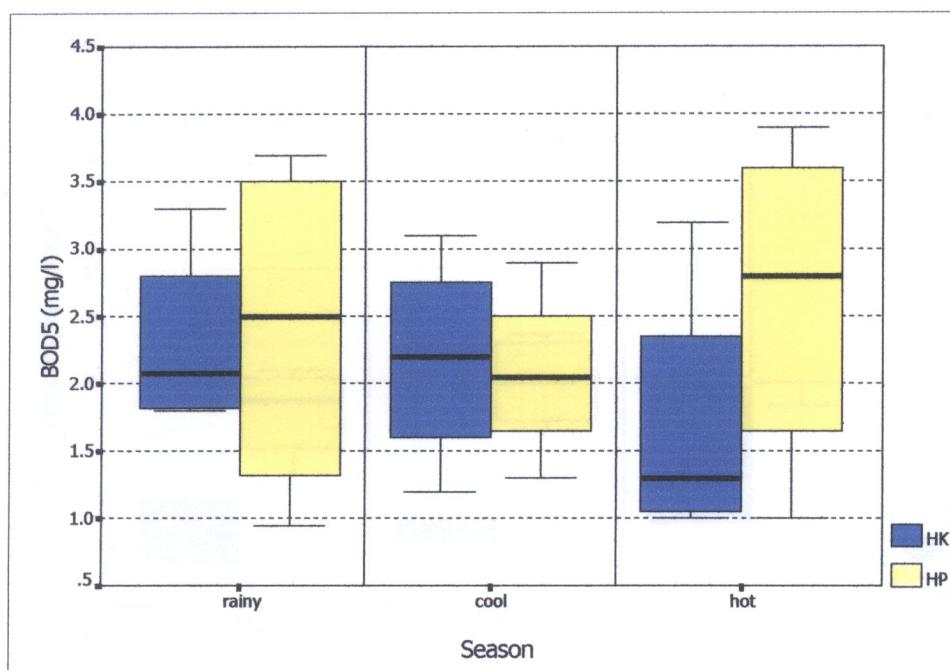
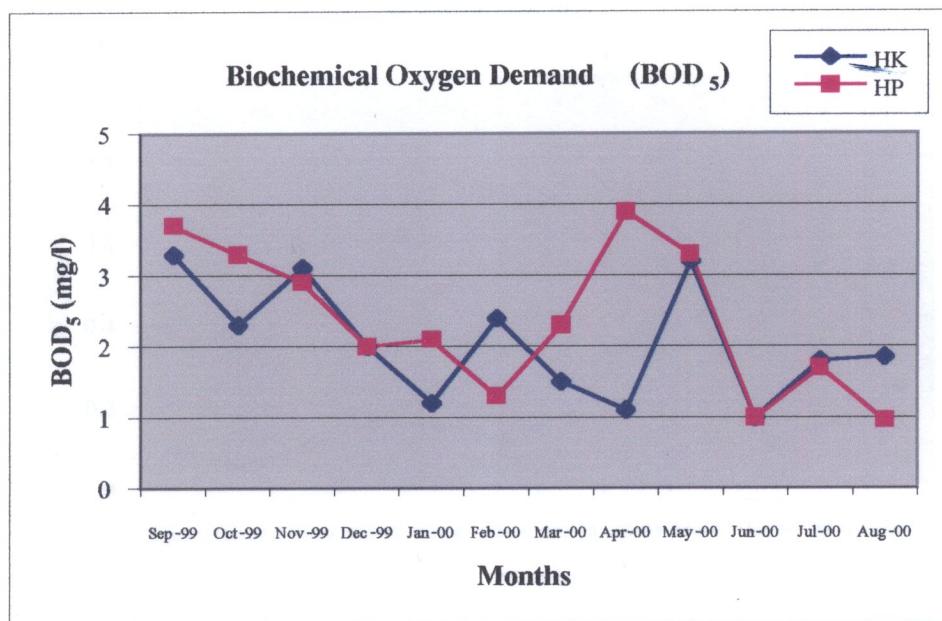
ภาพ 20 เปรียบเทียบปริมาณของแร่ที่ละลายนำขึ้นของด้ำชาหัวยแก้วและด้ำชาหัวยพลาด
ใน 3 ฤดูกาล

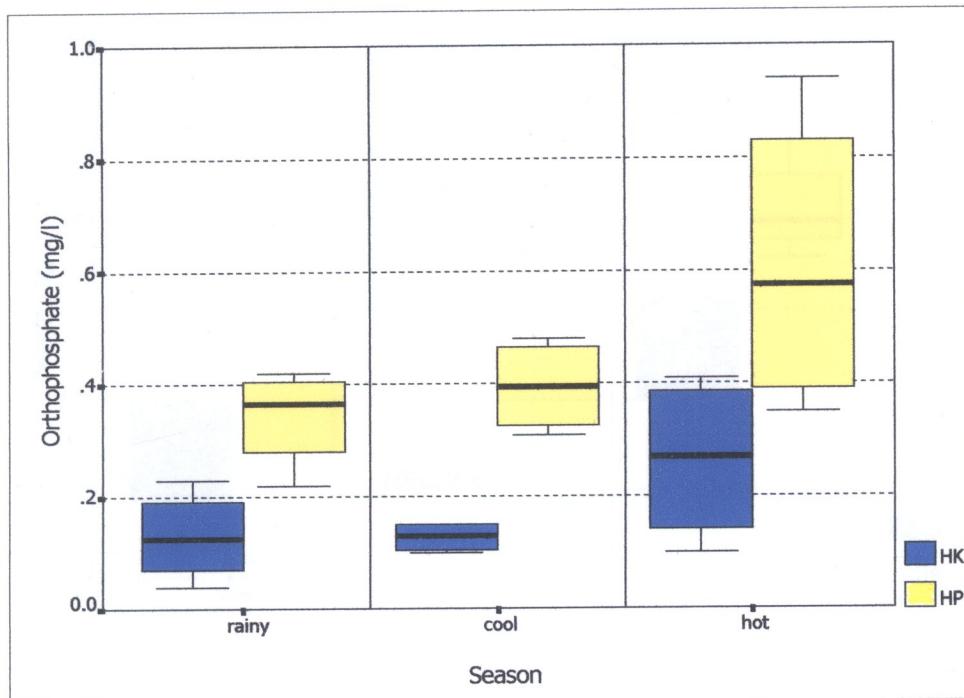
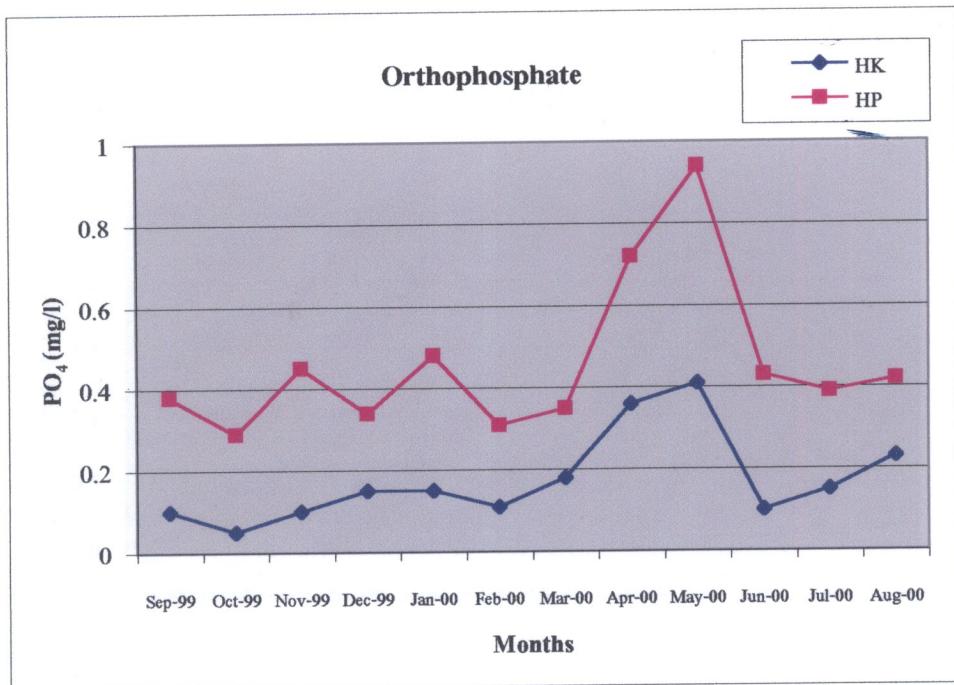
ภาพ 21 เปรียบเทียบค่าความเป็นเบสของสารทั่วไปและสารหัวผาด ใน 3 ฤดูกาล

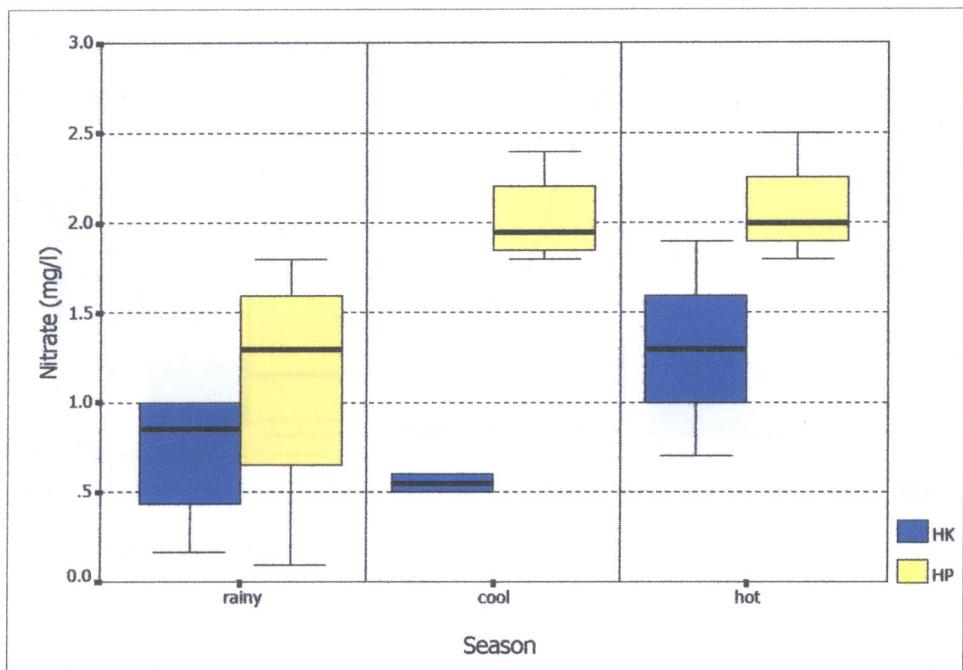
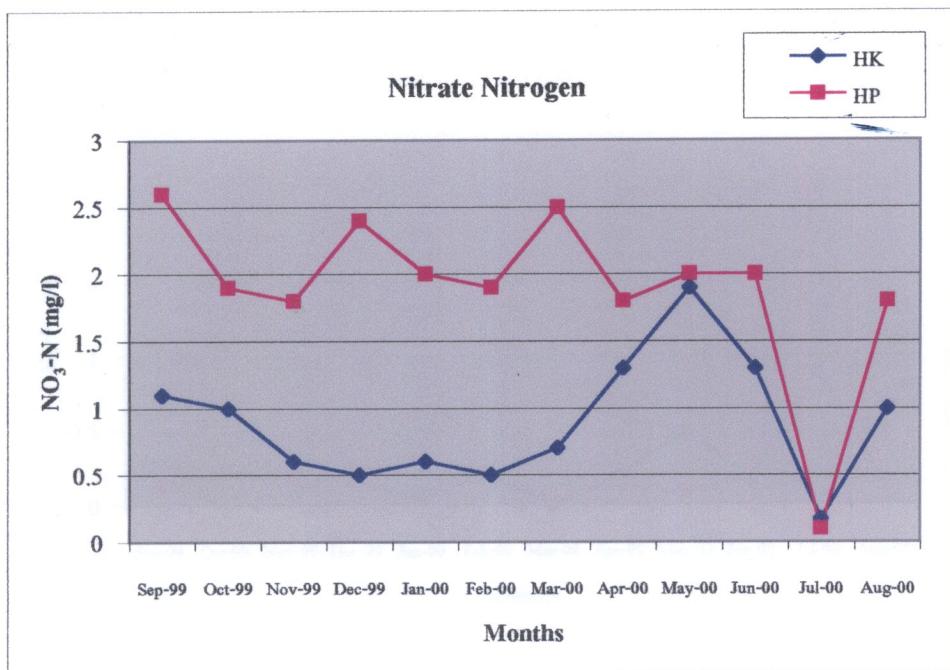
ภาพ 22 เปรียบเทียบปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำของลำธารหัวขากับแม่ลำธารหัวยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล

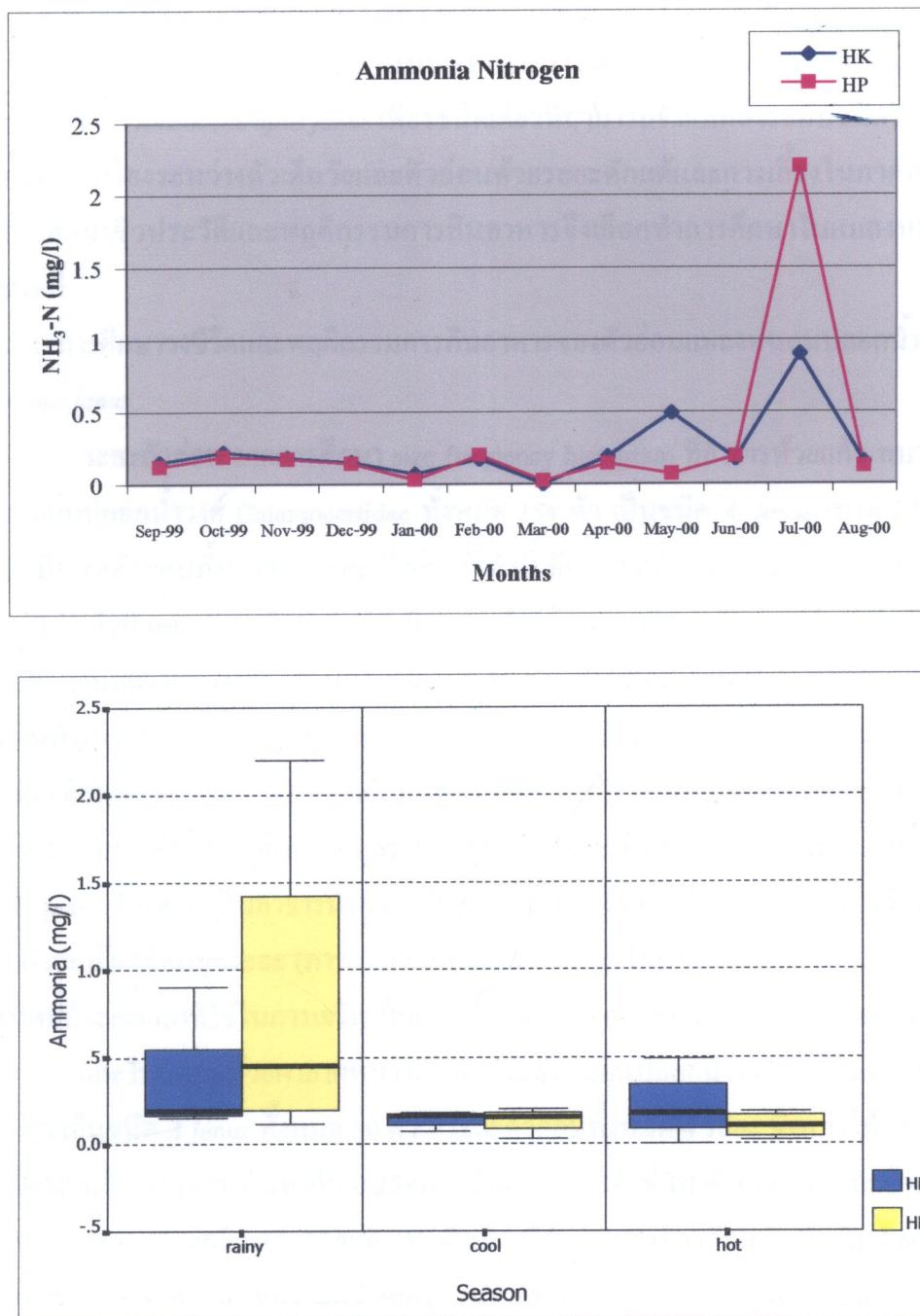
ภาพ 23 เปรียบเทียบปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ของลำธารหัวyxแก้ว และลำธารหัวyพาดาด ใน 3 ฤดูกาล

ภาพ 24 เปรียบเทียบปริมาณอร์ทอฟอสเฟตของลำธารห้วยแก้วและลำธารห้วยพาลาดใน 3 ฤดูกาล

ภาพ 25 ปริมาณไนโตรเจนในต่อเนื่องของกำชารหัวยแก้วและกำชารหัวขพาดาด ใน 3 ฤดูกาล

ภาพ 26 เปรียบเทียบปริมาณแอมโมเนียในไตรเจนของลักษารหัวยแก้วและลักษารหัวยพาลาด ใน 3 ฤดูกาล

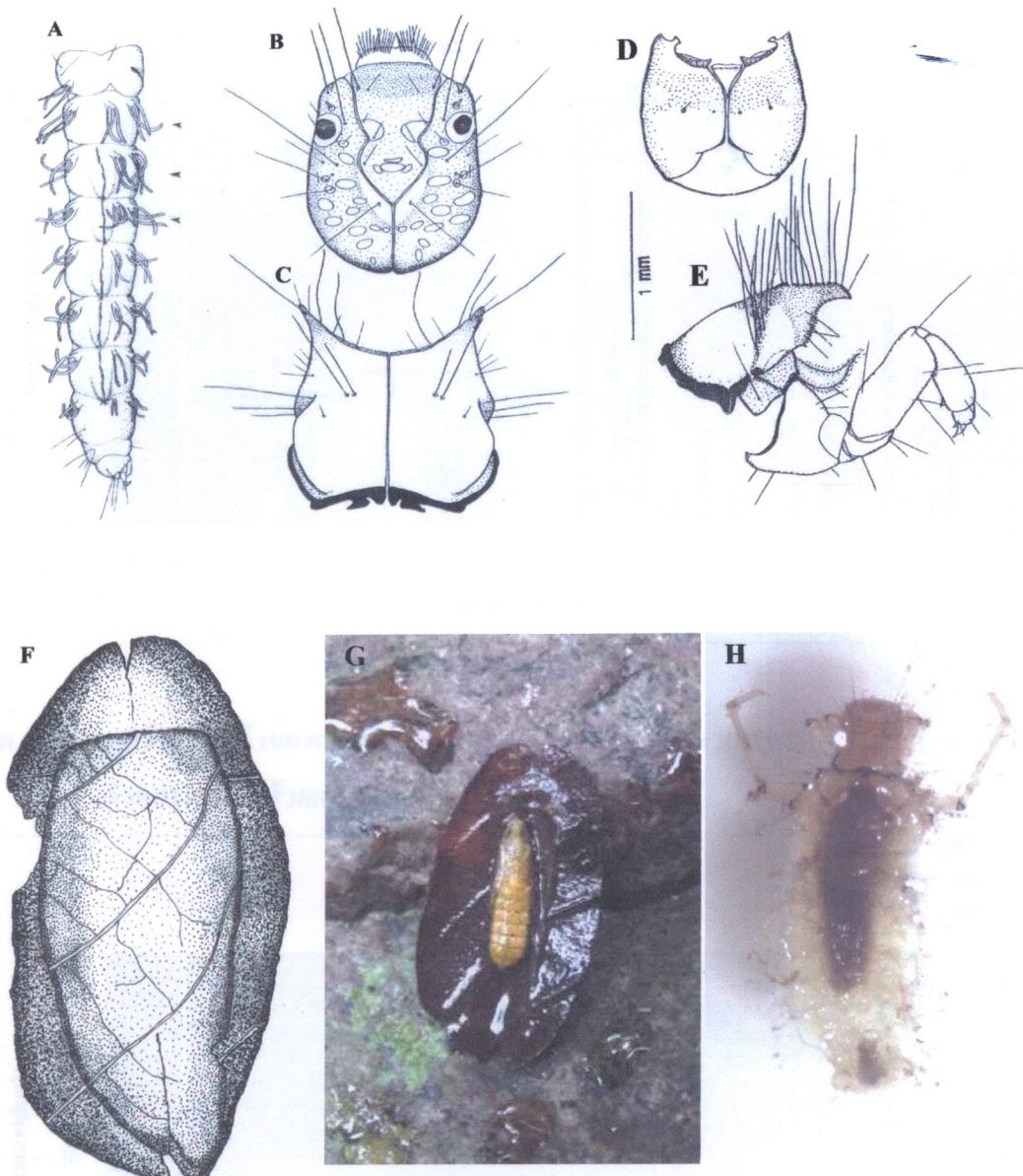
4.2 การศึกษาเกี่ยวกับแมลงหนอนปลอกน้ำงาช์ Calamoceratidae

จากการศึกษาเชิงประวัติของแมลงหนอนปลอกน้ำงาช์ Calamoceratidae พบว่ามีแมลงหนอนปลอกน้ำชินิด *Anisocentropus janus* เพียงชนิดเดียวที่สามารถทำแนกถึงระดับชินิดได้ โดยอาศัยลักษณะเชื่อมโยงระหว่างตัวเต็มวัยและตัวอ่อนคือรระยะเดียวกันด้วยระยะเดียวกันนี้และการเลี้ยงในภาคสนามดังนั้นในการศึกษาเชิงประวัติและพฤติกรรมการกินอาหารจึงเลือกทำการศึกษาในแมลงหนอนปลอกน้ำชินิดนี้

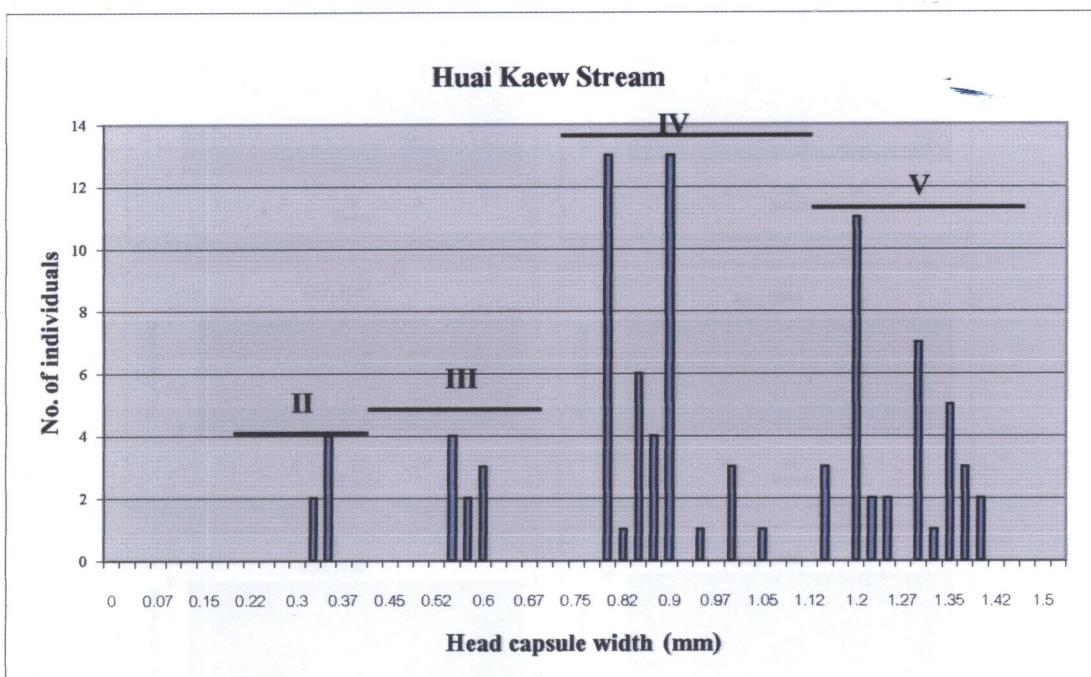
4.2.1 การศึกษาวงชีวิตและพฤติกรรมการกินอาหารของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชินิด *Anisocentropus janus*

ระยะตัวอ่อน จากการศึกษา size frequency histogram ที่สำหรับหัวแม่ก้าว พบว่าตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำงาช์ Calamoceratidae ทั้งหมด 154 ตัว เป็นชนิด *A. janus* (ภาพ 27) ทั้งหมด 97 ตัว มีระยะตัวอ่อนทั้งหมด 4 ระยะ ซึ่งแบ่งได้ดังนี้ คือ ระยะที่ II มีความกว้างของส่วนหัวเท่ากับ 0.25-0.45 มิลลิเมตร ระยะที่ III ตัวอ่อนมีความกว้างของส่วนหัวเท่ากับ 0.46-0.65 มิลลิเมตร ระยะที่ IV ตัวอ่อนมีความกว้างของส่วนหัวเท่ากับ 0.66-1.1 มิลลิเมตร ระยะที่ V ตัวอ่อนมีความกว้างของส่วนหัวเท่ากับ 1.2-1.5 มิลลิเมตร (ภาพ 28) ในการสำรวจพบว่าแมลงหนอนปลอกน้ำพูบมากในช่วงเดือนพฤษภาคม 2543 และเดือนที่พuhn้อยที่สุด คือ เดือนกันยายนและเดือนตุลาคม 2542 (ภาพ 29) และเมื่อทำการศึกษาข้อมูลรายละเอียดในแต่ละเดือน พบว่าตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำ *A. janus* ที่อาศัยอยู่ในสำหรับหัวแม่ก้าวสามารถพบได้ตลอดทั้งปี และในแต่ละเดือนสามารถพบตัวอ่อนได้เกือบทุกรยะ (ภาพ 30) จากการเลี้ยงตัวอ่อนในภาคสนามพบว่าแมลงหนอนปลอกน้ำชินิดนี้มีระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญเป็นแบบในรอบ 1 ปี ครอบคลุมวงชีวิตได้หลายครั้ง

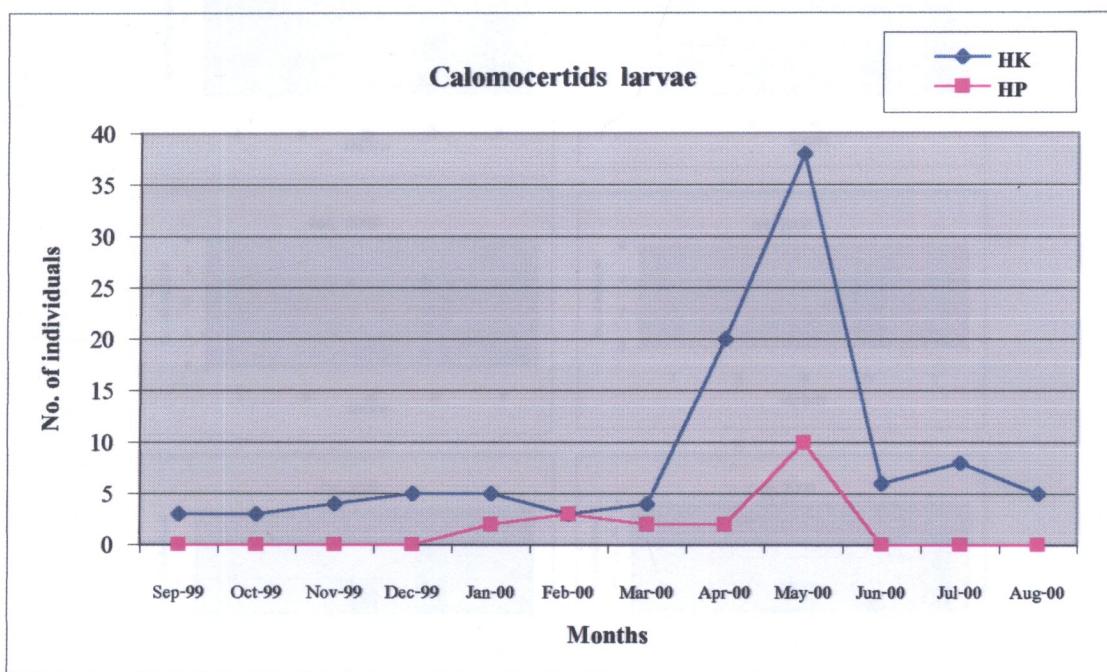
และในสำหรับหัวแม่ก้าวพูบว่าตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำงาช์ Calamoceratidae ทั้งหมด 39 ตัว เป็นชนิด *A. janus* ทั้งหมด 30 ตัว มีระยะตัวอ่อนทั้งหมด 4 ระยะ ซึ่งแบ่งได้ดังนี้ คือ ระยะที่ II มีความกว้างของส่วนหัวเท่ากับ 0.25-0.45 มิลลิเมตร ระยะที่ III ตัวอ่อนมีความกว้างของส่วนหัวเท่ากับ 0.46-0.65 มิลลิเมตร ระยะที่ IV ตัวอ่อนมีความกว้างของส่วนหัวเท่ากับ 0.66-1.1 มิลลิเมตร และระยะที่ V ตัวอ่อนมีความกว้างของส่วนหัวเท่ากับ 1.2-1.5 มิลลิเมตร และเมื่อทำการศึกษาข้อมูลรายละเอียดในแต่ละเดือน (ภาพ 31) พบว่าตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำ *A. janus* ที่อาศัยอยู่ในสำหรับหัวแม่ก้าว สามารถพบได้ในเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม 2543 และเดือนที่พูบมากที่สุด คือ เดือนพฤษภาคม ในช่วงที่ไม่พูบแมลงหนอนปลอกน้ำ คือ เดือนมิถุนายนถึงเดือนธันวาคม และพบว่าในแต่ละเดือนสามารถพบตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำ *A. janus* ได้ทุกรยะ (ภาพ 29)

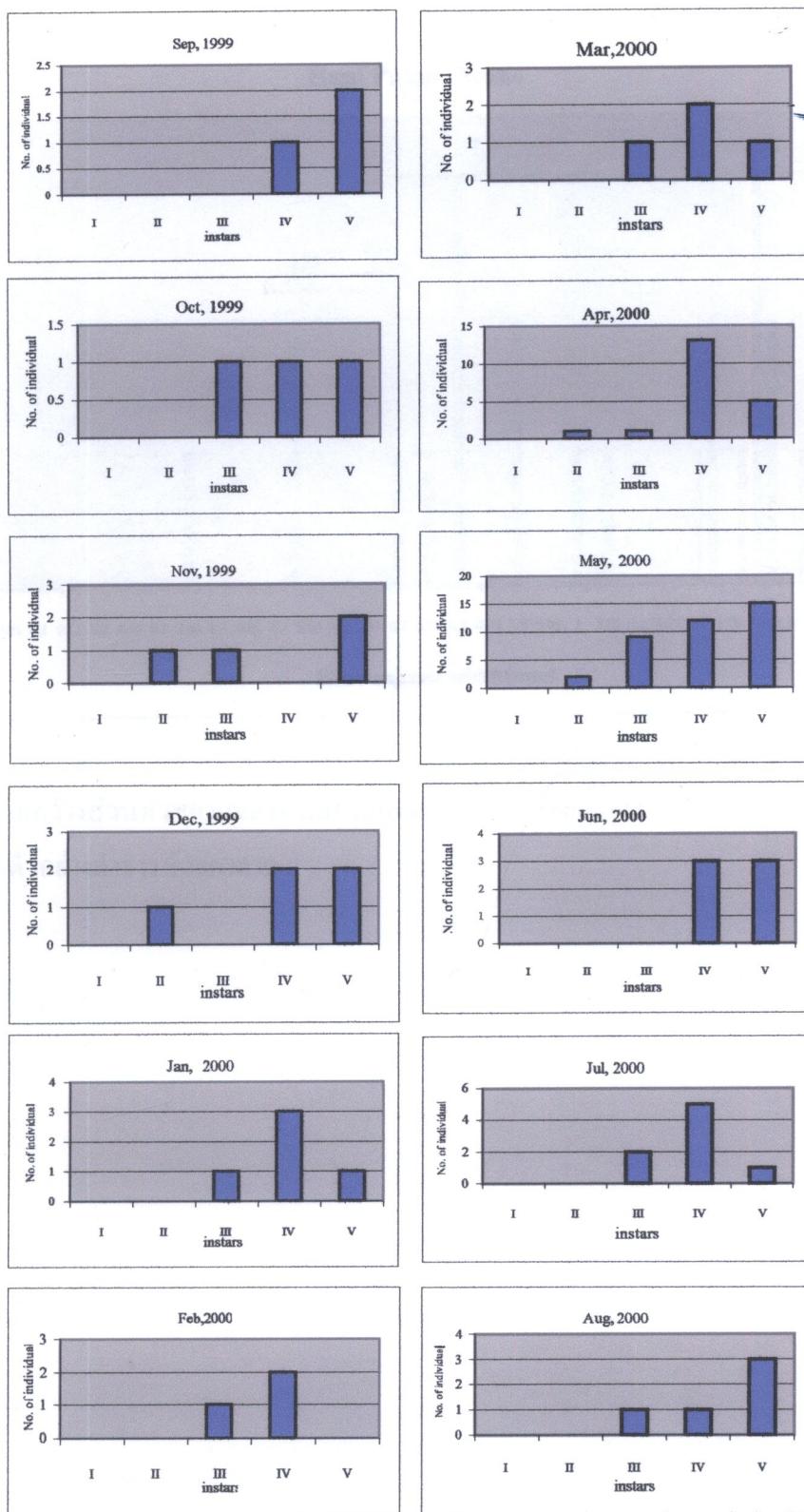
ภาพ 27 ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชาชนิด *A. janus* A) ด้านซ้ายของปล้องท้อง B) ด้านบนของส่วนหัว C) pronotum D) ด้านล่างของส่วนหัว E) ด้านซ้ายของปล้องอกปล้องที่ 1 F) กาวดีปลอก (ที่มา: สมยศ, 2543) G) ภาพถ่ายปลอก H) ภาพถ่ายด้านบนของตัวอ่อน

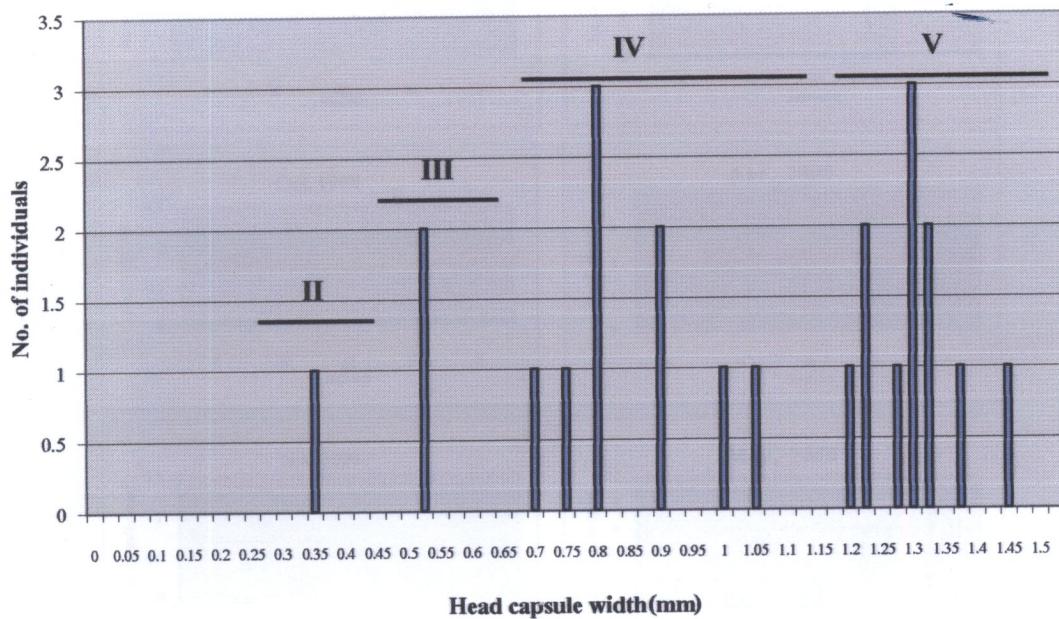
ภาพ 28 ความกว้างส่วนหัวของแมลงหนอนปลอกน้ำชินิด *A. janus* และการแบ่งระยะต่างๆ จากจุดเก็บตัวอย่างลำธารห้วยแก้ว

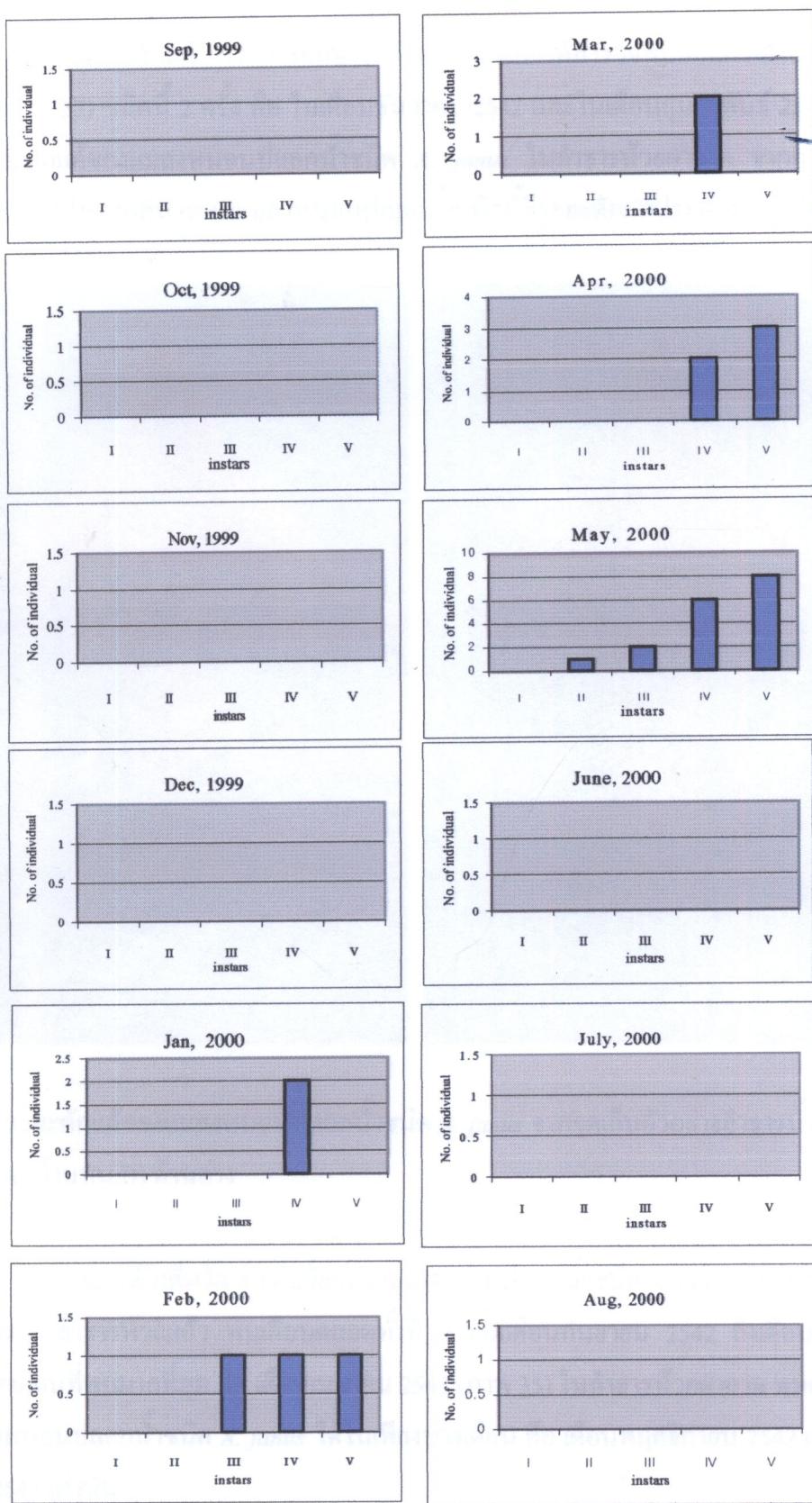
ภาพ 29 เปรียบเทียบจำนวนตัวอ่อนของแมลงหนอนปลอกน้ำชินิด *A. janus* ในแต่ละเดือน ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543

ภาพ 30 ตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกกัน้ำชานิด *A. janus* ที่พุนในแต่ละเดือน ในสำนักห้วยเก้ว

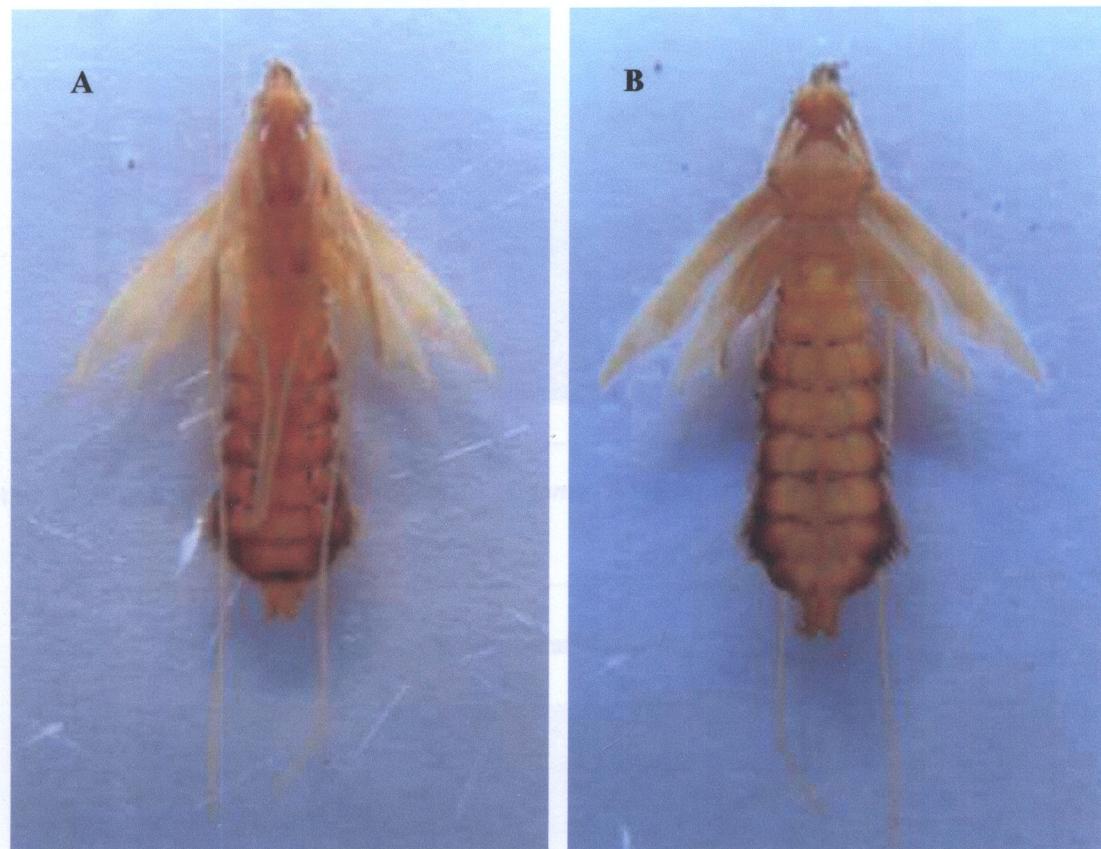
Huai Palad Stream

ภาพ 31 ความกว้างส่วนหัวของแมลงหนอนปลอกน้ำชาnid *A. jamus* และการแบ่งระยะต่างๆ จากจุดเก็บตัวอย่างสำหรับหัวใจพาด

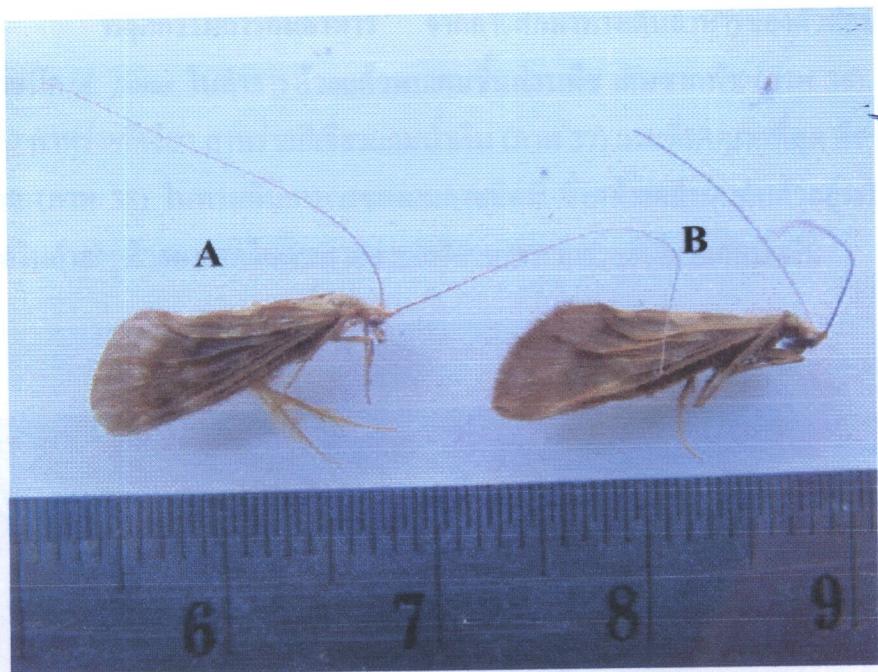
ภาพ 32 ตัวอ่อนแมลงชนิด *A. janus* ที่พบแต่ละเดือน ในลำดับห้วงเวลา

ระยะดักแด้ จากการศึกษาในสำราหรหัวยแก้วได้สำรวจพบดักแด้ของแมลงบนอนปลอกน้ำ(ภาพ 33) ชนิดนี้ 2 ครั้ง คือ ในเดือนธันวาคม 2542 และในเดือนกุมภาพันธ์ 2543 สำรวจไม่พบระยะดักแด้ของแมลงบนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ในสำราหรหัวยพาลาด จากการเลี้ยงตัวอ่อนระยะที่ IV ในภาคستانพบแมลงบนอนปลอกน้ำชนิดนี้มีระยะดักแด้ประมาณ 2 สัปดาห์

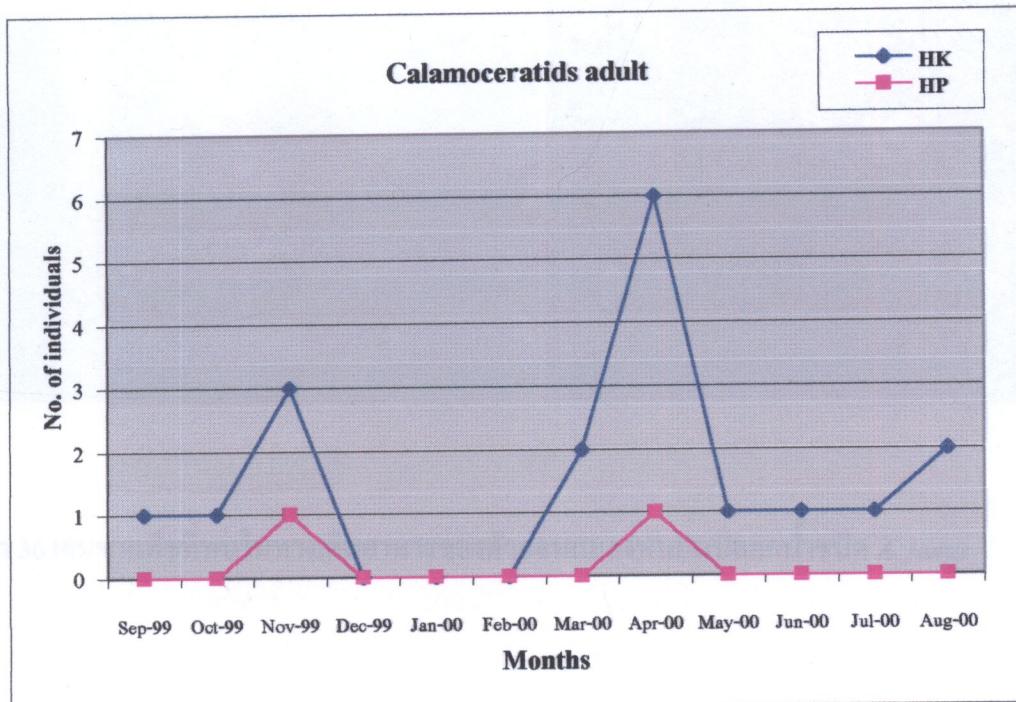

ภาพ 33 ระยะดักแด้ของแมลงบนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* จากจุดเก็บตัวอย่างสำราหรน้ำหัวยแก้ว
A) ด้านบน B) ด้านล่าง

ระยะตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยของแมลงบนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* (ภาพ 34) ในนำ้ตกนณฑาร สำราหรหัวยแก้ว พบเกื้อบตลอดทั้งปี (ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543) โดยเดือนที่พบมากที่สุด คือ เดือนเมษายน 2543 (ภาพ 35) ในสำราหรหัวยพาลาด พบตัวเต็มวัยของแมลงบนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ได้ในเพียงบางเดือน คือ เดือนพฤษจิกายน 2542 และเดือนเมษายน 2543 เท่านั้น

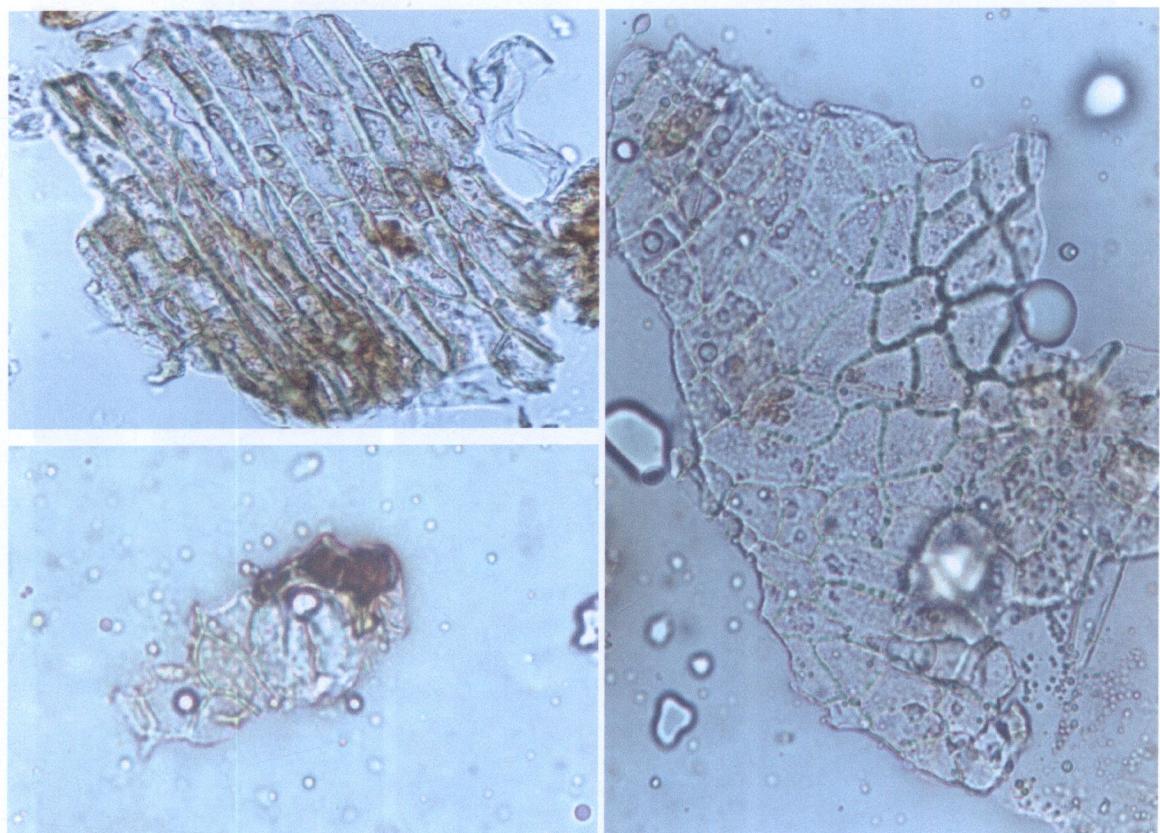

ภาพ 34 แมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยชนิด *A. janus* A) เพศผู้ B) เพศเมีย

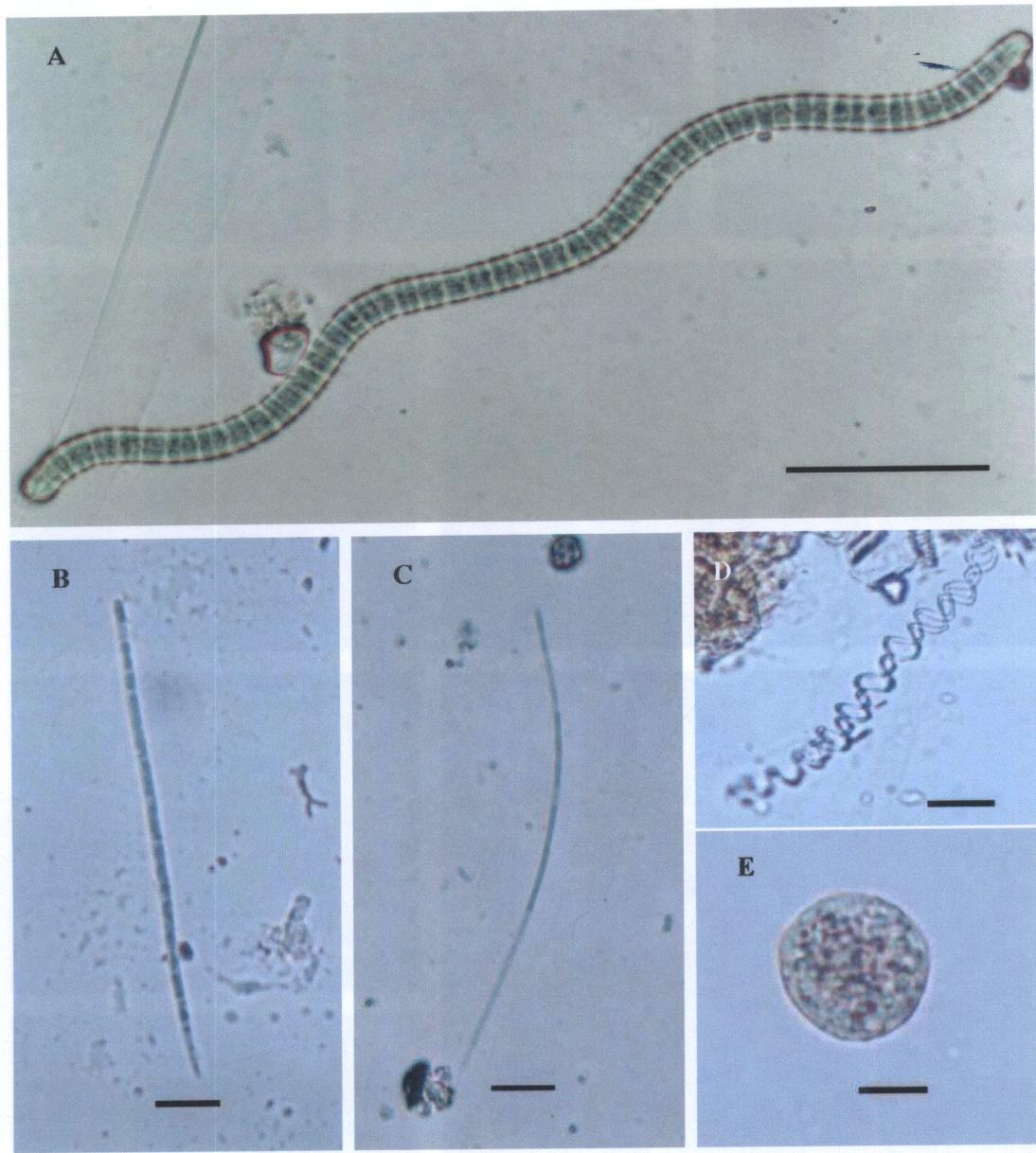

ภาพ 35 เปรียบเทียบการปรากฏของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยชนิด *A. janus*

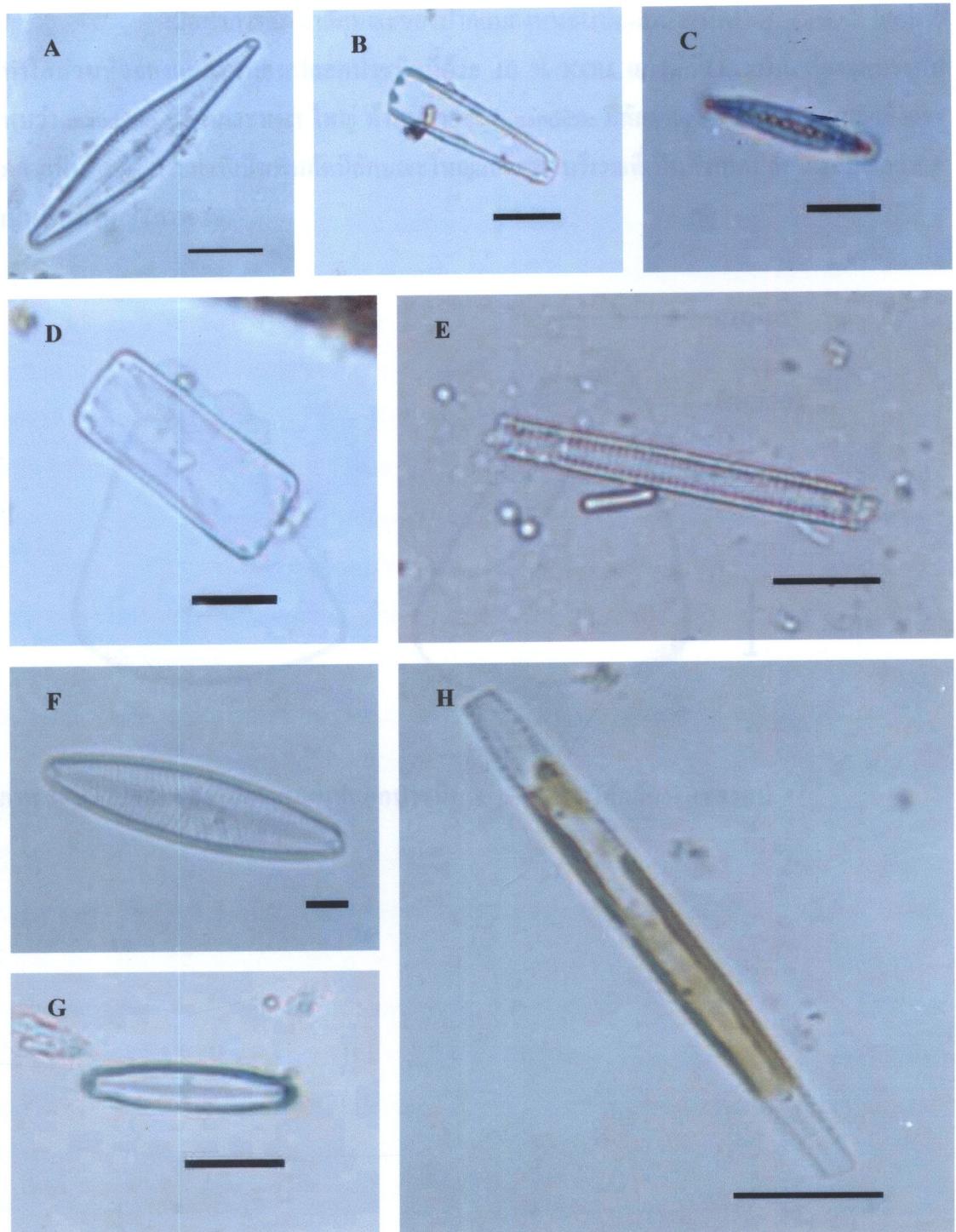
พฤติกรรมการกินอาหาร จากการศึกษาทางเดินอาหารของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำหนึ่ง *A. janus* ในลำชารหัวยแก้วบันเศษชิ้นส่วนพืช เศษชาบะพืช (ภาพ 36) สารร้ายกลุ่มต่างๆ เช่น สารร้ายสีเขียว สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงิน (ภาพ 37) และที่พบมากที่สุด คือ สารร้ายกลุ่มไอโอดีตอน (ภาพ 38) ในทางเดินอาหารของแมลงชนิดนี้ ซึ่งคล้ายคลึงกันกับตัวอย่างในลำชารหัวยพาลาดแต่ในลำชารหัวยพาลาดไม่พบสารร้ายสีเขียวและสารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงิน

ภาพ 36 เศษชาบะพืชที่พบร่วมกับเศษใบไม้ในทางเดินอาหารของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำหนึ่ง *A. janus*

(scale bar = 10 μm)

ภาพ 37 สาหร่ายสีเขียวและสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินที่พบในทางเดินอาหารของตัวอ่อนแมลง
หนอนปลอกน้ำหนิด *A. janus* A) *Oscillatoria* sp. B) *Pseudanabaena* sp.
C) *Leptolyngbya* sp. D) *Maxima* sp. E) Family Chlorococcales

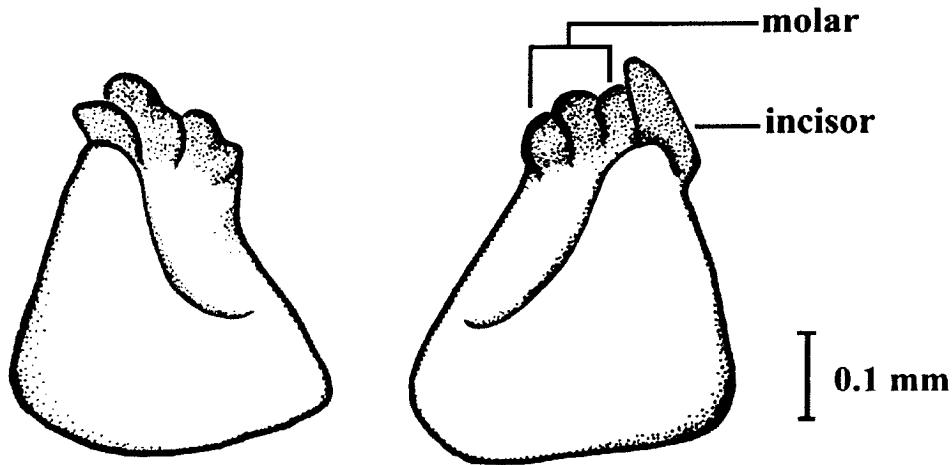
(scale bar = 10 µm)

ภาพ 38 สาหร่าย ไดอะตอมที่พบในทางเดินอาหารของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำชินิด *A. janus*

A-B) *Gomphonema* spp. C) *Bacillaria* spp. D) *Eunotia* spp. E) *Synedra* spp. F) *Navicula* spp.

G) *Stauroneis* spp. H) *Fragilaria* spp.

เมื่อทำการศึกษาลักษณะของปากแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด *A. janus* โดยการทำส่วนหัวของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิดนี้ด้วย 10 % KOH แล้วศึกษาภายในได้กล้องจุลทรรศน์พบว่า mandible มีลักษณะหนา ใหญ่ ด้านปลายของ mandible มีลักษณะค่อนข้างหนาและแบ่งแรงคล้ายฟัน 4 ซี่ บริเวณที่เป็นฟันกัดมีลักษณะใหญ่และขาว บริเวณที่เป็นฟันบดมีลักษณะสั้นกว่าแต่เป็นฟันซี่ใหญ่ (ภาพ 39)

ภาพ 39 mandible ของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด *A. janus* ภายใต้กล้องจุลทรรศน์

4.3 การศึกษาอัตราผลผลิตขันที่สองของแมลงบนปลอกน้ำงาวงศ์ Calamoceratidae

จากการศึกษาช่วงประวัติของแมลงบนปลอกน้ำงาวงศ์ Calamoceratidae ในน้ำตกมนามาหาร สำราหรหวยแก้ว ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543 พบรังวัดอ่อนแมลงบนปลอกน้ำทั้งหมด 154 ตัว ในพื้นที่ 12 ตารางเมตร คิดเป็นความหนาแน่นของประชากรทั้งหมดเท่ากับ 12.83 ตัวต่อตารางเมตร เป็นแมลงบนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ทั้งหมด 97 ตัว ซึ่งคิดเป็นความหนาแน่นทั้งหมดเท่ากับ 8.08 ตัวต่อตารางเมตร หลังจากการศึกษาน้ำหนักแมลงภายหลังการเพาะด้วยอุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส พบว่าตัวอ่อนของแมลงบนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ระยะที่ II มีน้ำหนักที่ปราศจากเด็กเท่ากับ 0.04 มิลลิกรัม ระยะที่ III มีน้ำหนักที่ปราศจากเด็กเท่ากับ 0.1993 มิลลิกรัม ระยะที่ IV มีน้ำหนักที่ปราศจากเด็กเท่ากับ 0.7071 มิลลิกรัม และระยะที่ V มีน้ำหนักที่ปราศจากเด็กเท่ากับ 2.8874 มิลลิกรัม ตัวอ่อนวงศ์ Calamoceratidae ทั้งหมดมีมวลชีวภาพเท่ากับ 220.7239 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตรต่อปี มี Annual P/B เท่ากับ 3.0465 ปี⁻¹ (ตาราง 4) และแมลงบนปลอกน้ำชนิด *A. janus* มีมวลชีวภาพเท่ากับ 134.1078 มิลลิกรัม ที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตร คิดเป็นอัตราผลผลิตต่อปีเท่ากับ 503.2272 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตรต่อปี มี Annual P/B เท่ากับ 3.7524 ปี⁻¹ (ตาราง 5)

ในสำราหรหวยพากพบตัวอ่อนแมลงบนปลอกน้ำงาวงศ์ Calamoceratidae ทั้งหมด 39 ตัว ในพื้นที่ 12 ตารางเมตร คิดเป็นความหนาแน่นของประชากรทั้งหมดเท่ากับ 3.25 ตัวต่อตารางเมตร เป็นแมลงบนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ทั้งหมด 30 ตัว คิดเป็นความหนาแน่นเท่ากับ 2.5 ตัวต่อตารางเมตร หลังจากการศึกษาน้ำหนักแมลงภายหลังการเพาะด้วยอุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส พบว่า ตัวอ่อนของแมลงบนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ระยะที่ II มีน้ำหนักที่ปราศจากเด็กเท่ากับ 0.03 มิลลิกรัม ระยะที่ III มีน้ำหนักที่ปราศจากเด็กเท่ากับ 0.66 มิลลิกรัม ระยะที่ IV มีน้ำหนักที่ปราศจากเด็กเท่ากับ 0.9488 มิลลิกรัม และระยะที่ V มีน้ำหนักที่ปราศจากเด็กเท่ากับ 5.47 มิลลิกรัม ตัวอ่อนวงศ์ Calamoceratidae ทั้งหมดมีมวลชีวภาพ เท่ากับ 98.204 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตร คิดเป็นอัตราผลผลิตต่อปีเท่ากับ 193.359 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตร ต่อปี มี Annual P/B เท่ากับ 1.9690 ปี⁻¹ (ตาราง 6) และแมลงบนปลอกน้ำชนิด *A. janus* มีมวลชีวภาพเท่ากับ 80.9338 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตร คิดเป็นอัตราผลผลิตต่อปีเท่ากับ 128.37692 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตรต่อปี มี Annual P/B เท่ากับ 1.5862 ปี⁻¹ (ตาราง 7)

ตาราง 4 การคำนวณอัตราผลผลิตที่ต้องของแมลงหนอนปลอกสำหรับ Anisocentropus sp. ในการหัวใจ

Head capsule width (mm)		Density (No/m ²)		Individual mass (mg)		No. lost (No/m ²)	Biomass (mg/m ²)	Mass at loss (mg)	Biomass lost (mg/m ²)	Times no. size classes
N	W	N	W	ΔN	N X W	$\bar{W} = (W_1 + W_2)/2$	$\bar{W}_{\Delta N}$	$\bar{W}_{\Delta N \times 5}$		
0-0.2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
0.25-0.475	8	0.0337	0.2696	-8	0.01685	0.1348	-0.1348	-0.674	-0.674	
0.475-0.675	55	0.2952	16.236	-47	0.16445	0.1348	-0.1348	-0.674	-0.674	
0.675-1.05	52	1.286	3	66.872	0.7906	2.3718	11.859			
1.05-1.45	39	3.5217	13	137.3463	2.40385	31.25005	156.25025			
		Biomass = 220.7239		Production = 168.10925						
						Cohort P/B = 0.761626856				
						Annual P/B = 3.046507424				
						Annual P = 672.437				
						CPI = 3				

ตาราง 5 การคำนวณอัตราผลผลิตของต้นที่ถูกตัดลงบนแปลงที่ทดลองกับพืช A. *janus* ในสำหรับหัวข้อที่

Head capsule width (mm)		Density (No/m ²)		Individual mass (mg)		No. lost (No/m ²)	Biomass (mg/m ²)	Mass at loss (mg)	Biomass lost (mg/m ²)	Times no. size classes
N	W			ΔN		N X W	$\bar{W} = (W1+W2)/2$	$\bar{W} \Delta N$	$\bar{W} \Delta NX S$	
0-0.2	0	0			0	0				
0.2-0.45	4	0.04		-4		0.16	0.02	-0.08	-0.4	
0.45-0.68	16	0.1993		-11		3.1888	0.1196	-0.08	-0.4	
0.68-1.1	42	0.7071428		-52		29.6999976	0.4532214	-23.5675128	-117.837564	
1.1-1.45	35	2.8874		14		101.059	1.79724	25.16136	125.8068	
		Biomass	=	134.1077976		Production =	125.8068			
		Cohort P/B	=	0.938102051						
		Annual P/B	=	3.752408204		Annual P =	503.2272			
		CPI	=	3						

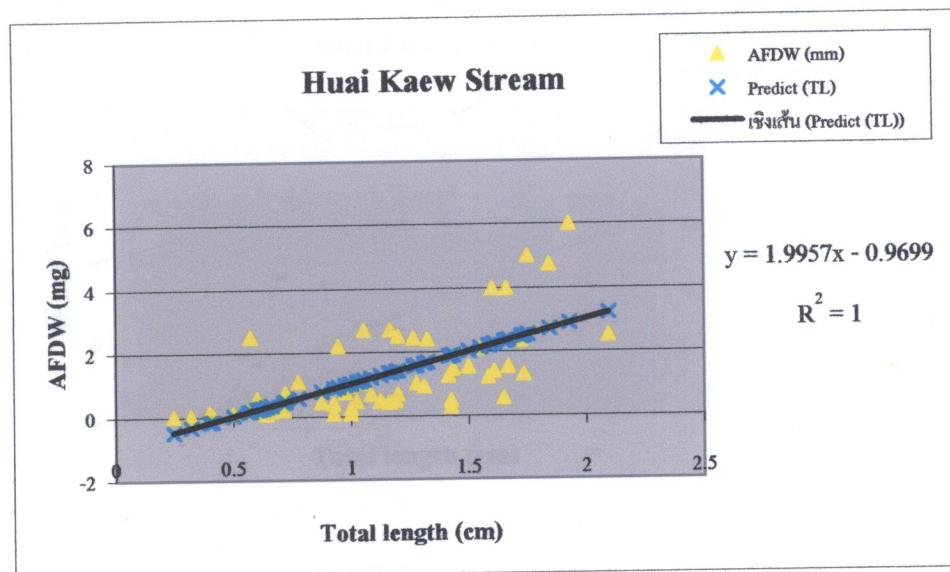
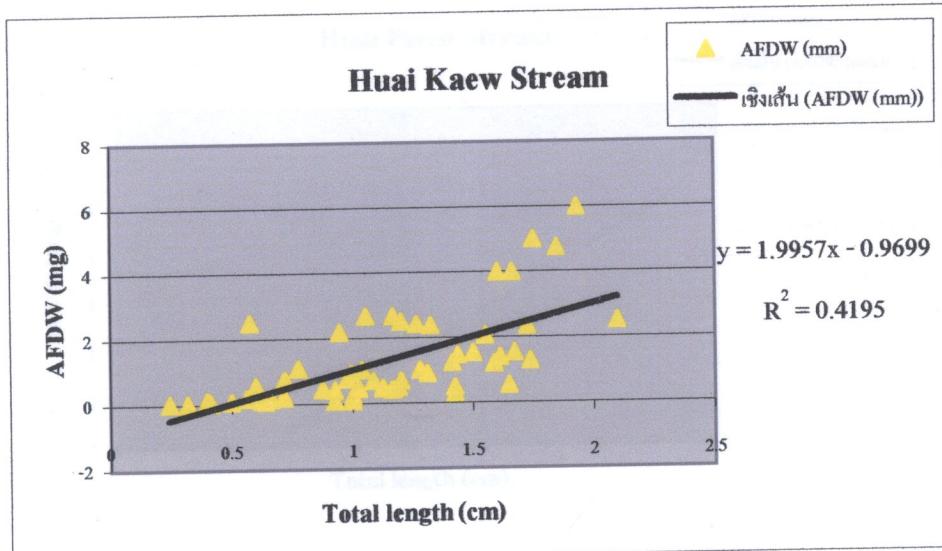
ตาราง 6 การคำนวณอัตราผลผลิตตุ้นที่ต้องของแมลงบนแปลงนาชนิด *Anisocentropus* sp. ในสีน้ำเงิน

Head capsule width (mm)	Density (No/m ²)	Individual mass (mg)	No. lost (No/m ²)	Biomass (mg/m ²)	Mass at loss (mg)	Biomass lost (mg/m ²)	Times no. size classes
N	W		ΔN	N X W	$\bar{W} = (W_1 + W_2)/2$	$\bar{W}_{\Delta N}$	$\bar{W}_{\Delta N \times 5}$
0-0.2	0	0		0			
0.2-0.425	1	0.03	-1	0.03	0.015	-0.015	-0.075
0.425-0.65	6	0.1883	-5	1.1298	0.109415	-0.015	-0.075
0.65-1.15	18	1.7025	-12	30.645	0.9454	-11.3448	-56.724
1.15-1.45	14	4.7428	4	66.3992	3.22265	12.8906	64.453
Biomass =		98.204			Production =	64.453	
					Cohort P/B = 0.656317462		
					Annual P/B = 1.968952385	Annual P = 193.359	
					CPI = 3		

ตาราง 7 การคำนวณอัตราผลผลิตชนที่ต้องของแมลงบนปลูกหน้าชั้น A. *jamaic* ในลำดับห่วงผลไม้

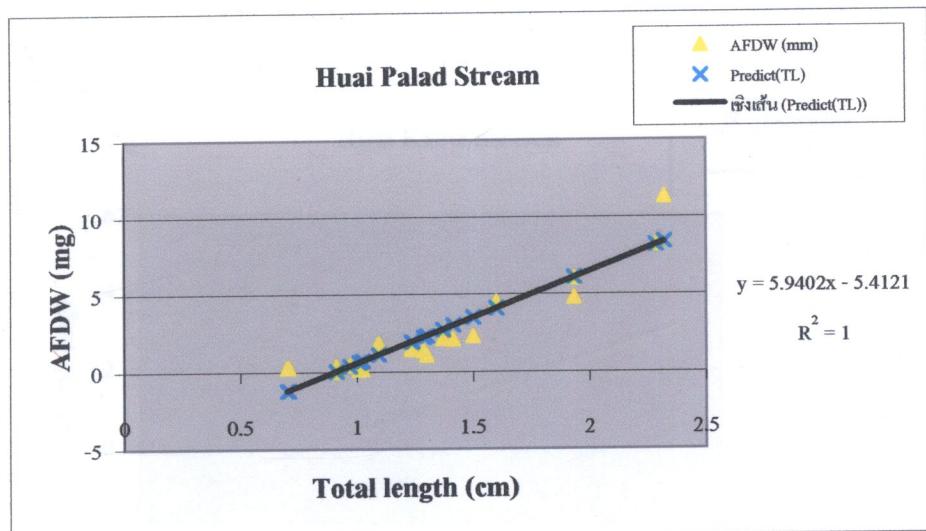
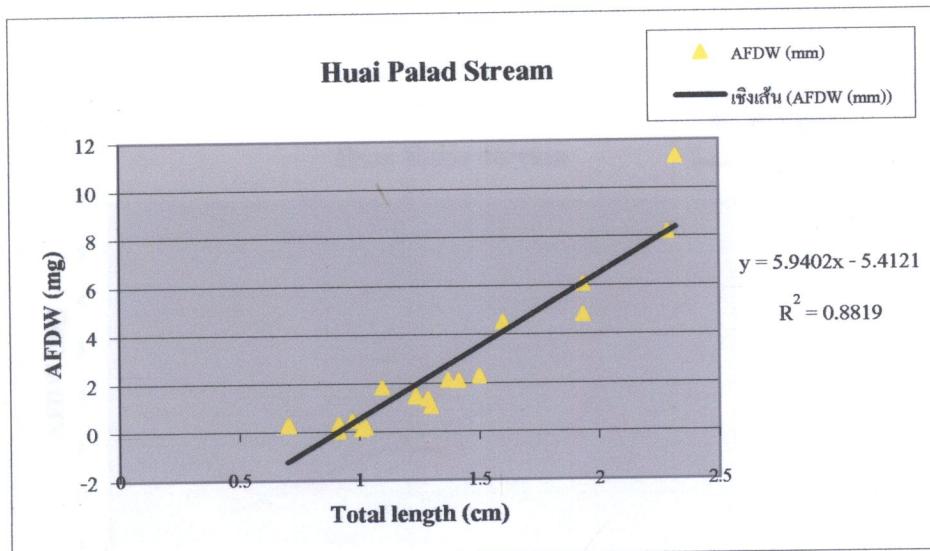
Head capsule width (mm)	Density (No/m ²)	Individual mass (mg)	No. lost (No/m ²)	Biomass (mg/m ²)	Mass at loss (mg/m ²)	Biomass lost (mg/m ²)	Times no. size classes	$\bar{W} \Delta N X \Sigma$	$\bar{W} \Delta N$	$\bar{W} \Delta N X \Sigma$
0-0.2	0	0	0	0	0	0				
0.2-0.45	1	0.03	-1	0.03	0.015	-0.015				
0.45-0.65	3	0.66	-2	1.98	0.345	-0.69				
0.65-1.15	14	0.9488461	-8	13.2838454	0.804423	-6.435384				
1.1-1.45	12	5.47	2	65.64	3.209423	6.418846				
		Biomass =	80.9338454		Production =	32.09423				
		Cohort P/B =	0.396548933							
		Annual P/B =	1.58619573							
					Annual P =	128.37692				
					CPI = 3					

และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวลำตัวของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำกับน้ำหนักที่ปราศจากเปลือก โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel พบว่าในลักษณะหัวแยกได้สมการทดแทนที่ได้จากการศึกษาคือ $y = 1.9957x - 0.9699$ ($R^2 = 0.4195$) และเมื่อนำเอาค่าที่ได้จากการเก็บข้อมูลแทนในสมการทดแทนได้สมการทดแทนที่ใช้ในการทำนายคือ $y = 1.9957x - 0.9699$ ($R^2 = 1$) (ภาพ 40)

ภาพ 40 กราฟสมการทดแทนที่ระหว่างความยาวของลำตัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเปลือกของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ในลักษณะหัวแยก

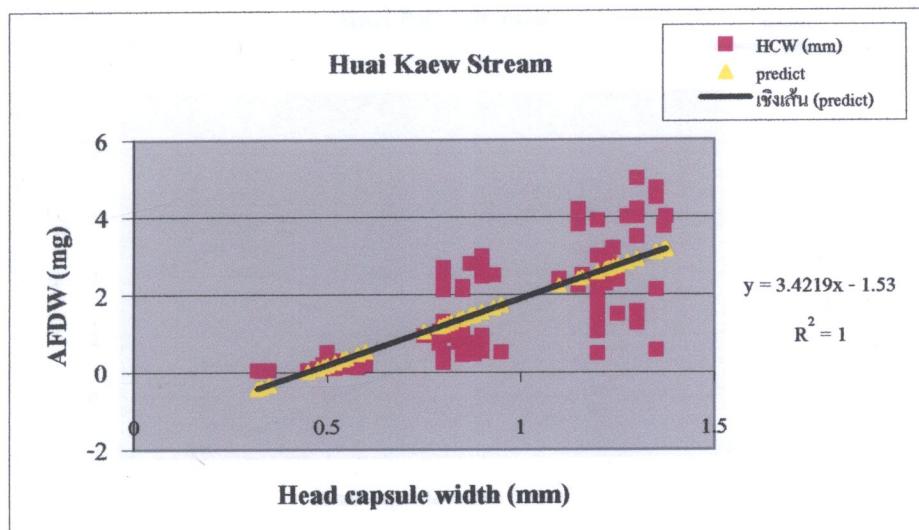
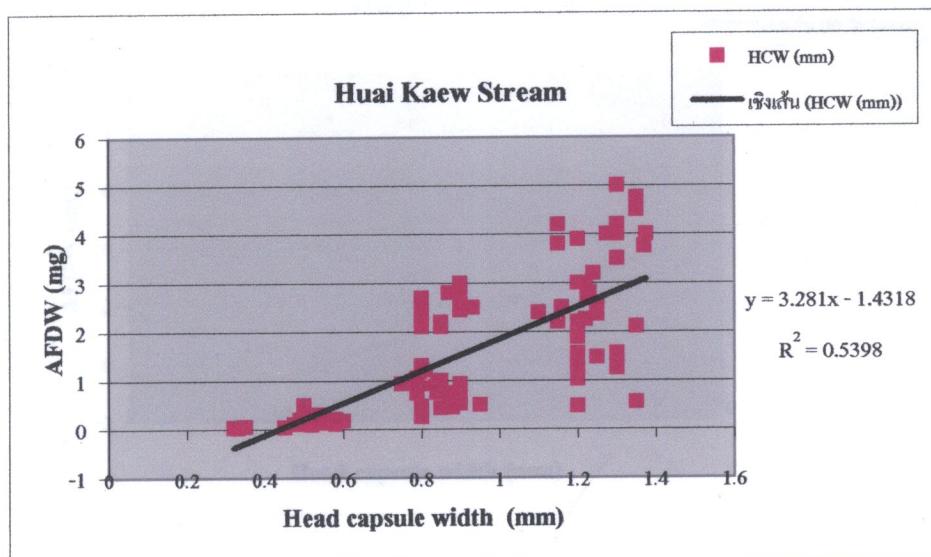
ในลำธารห้วยพาลาด ได้สมการถดถอยระหว่างความยาวลำตัวของแมลงหนอนปลอกน้ำกับน้ำหนักที่ปราศจากเศษที่ได้จากการศึกษา คือ $y = 5.9402x - 5.4121$ ($R^2 = 0.8819$) และเมื่อนำเอาค่าที่ได้จากการเก็บข้อมูลแทนในสมการถดถอยได้สมการถดถอยที่ใช้ในการทำนาย คือ $y = 5.9402x - 5.4121$ ($R^2 = 1$) (ภาพ 41)

ภาพ 41 กราฟสมการถดถอยระหว่างความยาวของลำตัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเศษของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ในลำธารห้วยพาลาด

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความกว้างของส่วนหัวของตัวอ่อนแมลงหนอนปลอกน้ำกับน้ำหนักที่ปราศจากเปลือก โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel พบว่าในลักษณะหัวแมลงที่ได้ทำการทดสอบอย่างที่ได้จากผลการศึกษา คือ $y = 3.281x - 1.4318$ ($R^2 = 0.5398$) และเมื่อนำค่าที่ได้จากการเก็บข้อมูลแทนในสมการทดสอบอย่างที่ได้ทำการทดสอบที่ใช้ในการทำนาย คือ $y = 3.281x - 1.4318$ ($R^2 = 1$)

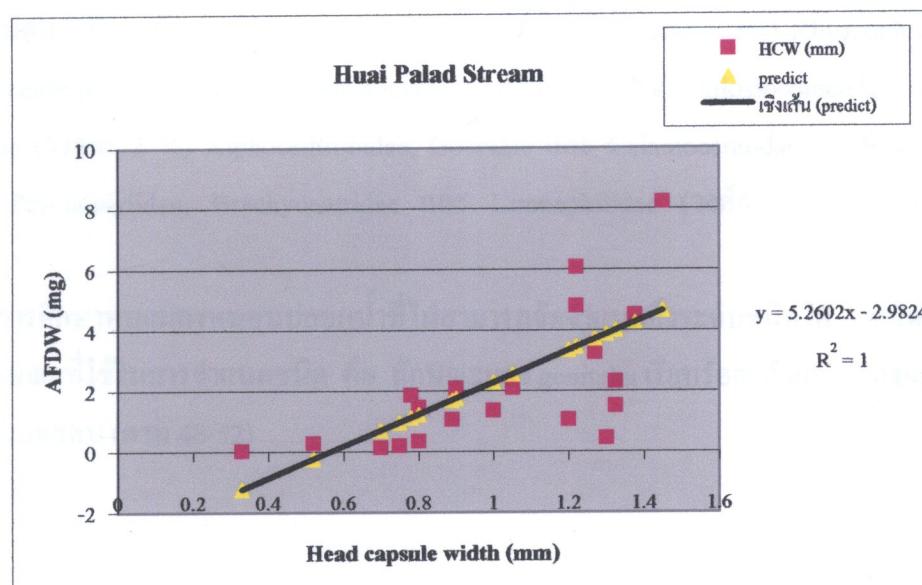
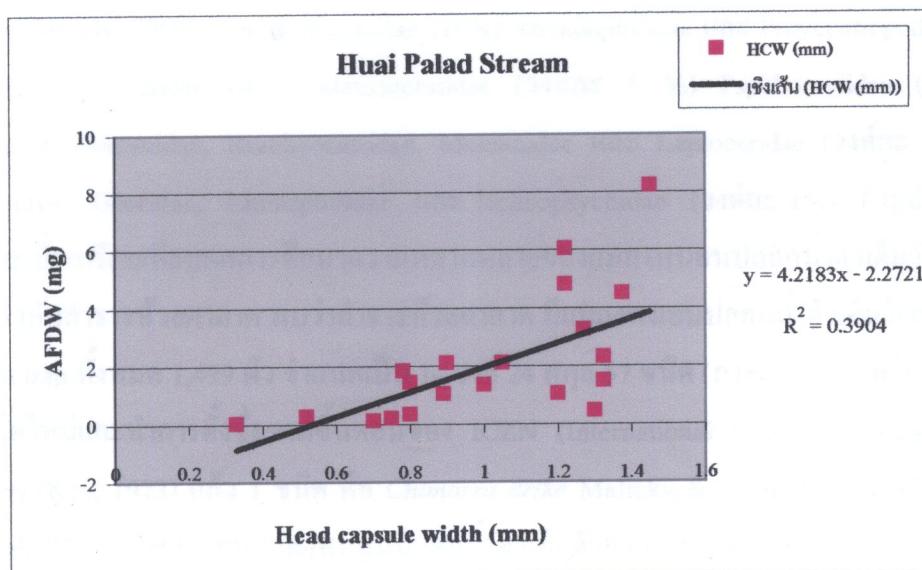
(ภาพ 42)

ภาพ 42 กราฟที่แสดงการทดสอบระหว่างความกว้างของส่วนหัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเปลือกของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* ในลักษณะหัวแมลง

ในสำารหวยพาดาด ได้สมการคดอยระหว่างความกว้างของส่วนหัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเต้าหู้ ได้จากการศึกษา คือ $y = 4.2183x - 2.2721$ ($R^2=0.3904$) และเมื่อนำค่าที่ได้จากการเก็บข้อมูล แทนในสมการคดอยได้สมการคดอยที่ใช้ในการทำนาย คือ $y = 4.2183x - 2.2721$ ($R^2=1$)

(ภาพ 43)

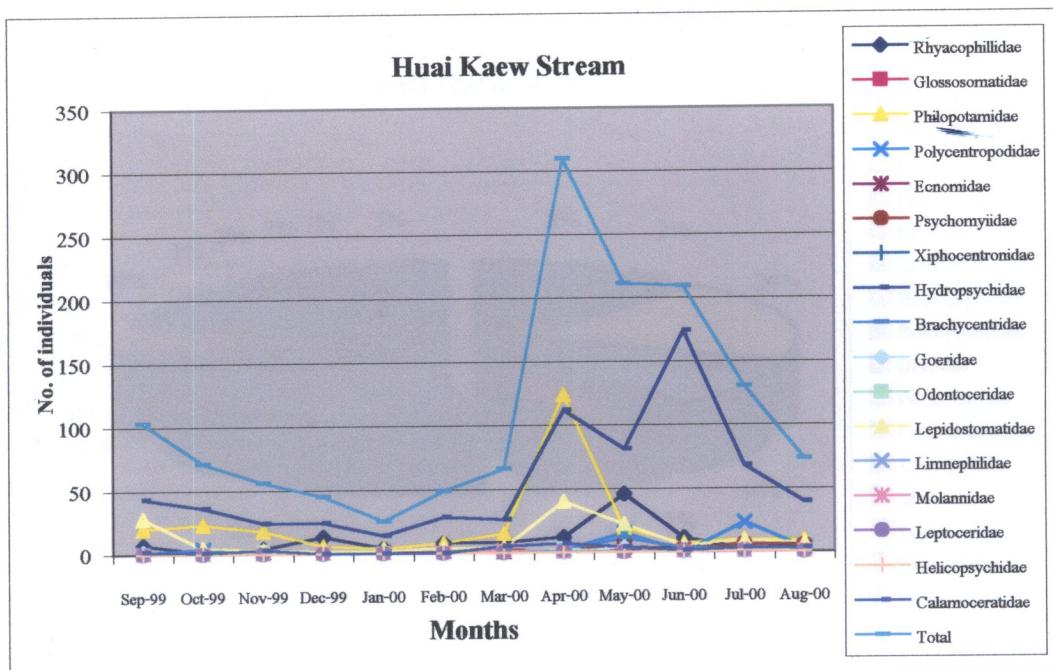

ภาพ 43 กราฟสมการคดอยระหว่างความกว้างของส่วนหัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเต้าหู้ของแมลงหนอนปลอกน้ำหนิด *A. janus* ในสำารหวยพาดาด

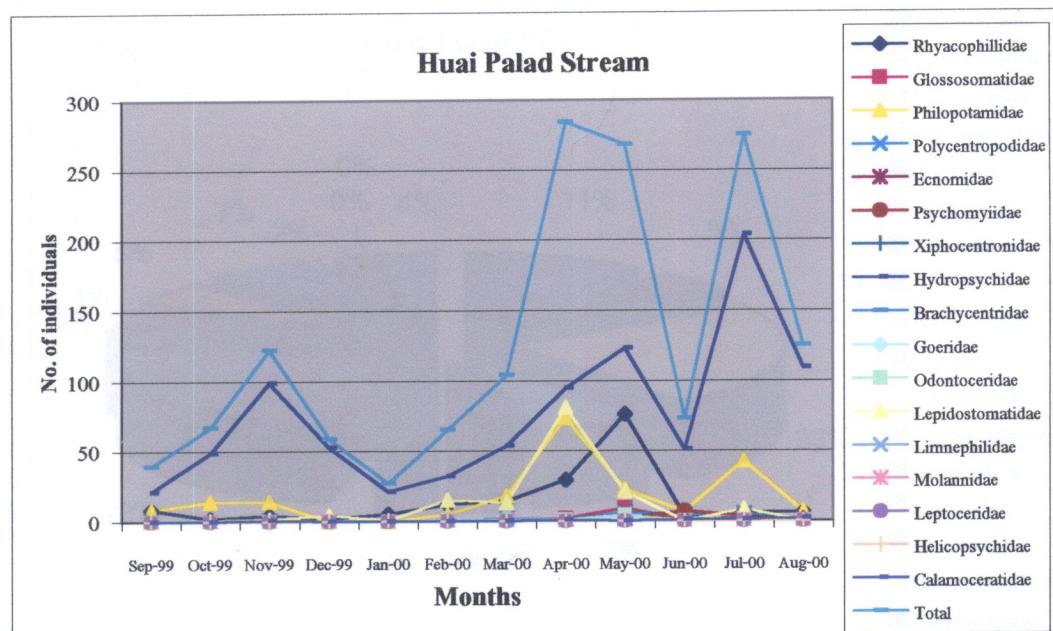
4.4 การศึกษาความหลากหลายของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัย

จากการศึกษาความหลากหลายของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัย ในน้ำตกมณฑาราช ลำธารห้วยแก้ว ตัวช ล ight trap พบร ตัวเต็มวัยเพศผู้ทั้งหมด 1,332 ตัว จัดจำแนกเป็น 17 วงศ์ 34 ชนิด 86 ชนิด (ภาคพนวก ข) เดือนที่พบมากที่สุด คือ เดือนเมษายน 2543 และเดือนที่พบน้อยที่สุด คือ เดือนมกราคม 2543 (ภาพ 44) เมื่อคิดเปอร์เซ็นต์พบว่าวงศ์ที่พบมากที่สุด คือ วงศ์ *Hydropsychidae* (24 %) *Philopotamidae* (20%) *Lepidostomatidae* (10%) *Rhyacophilidae* และ *Polycentropodidae* (วงศ์ละ 8%) *Odontoceridae* และ *Calamoceratidae* (วงศ์ละ 5 %) *Psychomyiidae* (4%) *Glossosomatidae*, *Ecnomidae*, *Brachycentridae*, *Molannidae* และ *Leptoceridae* (วงศ์ละ 2%) *Xiphocentronidae*, *Goeridae*, *Limnephilidae* และ *Helicopsychidae* (วงศ์ละ 1%) ตามลำดับ (ภาพ 45) และเมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาความหลากหลายของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยใน ลำธารห้วยแก้วกับลำธารห้วยพลาด พบร ว่า ลำธารห้วยพลาด มีแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัย เพศผู้ ที่จับโดย light trap ทั้งหมด 1,499 ตัว จ ำแนกเป็น 14 วงศ์ 24 ชนิด (ภาคพนวก ข) พร้อมทั้ง สำรวจพบชนิดใหม่และทำการตั้งชื่อตามขั้นตอนของ ICZN (International Code of Zoological Nomenclature) (Key, 1973) แล้ว 1 ชนิด คือ *Chimarra drike* Malicky & Thamsenanupap 2000 (Malicky et. al., 2000a) เดือนที่พบแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยมากที่สุด คือ เดือนเมษายน 2543 และเดือนที่พบน้อยที่สุด คือ เดือนมกราคม 2543 (ภาพ 46) เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์พบว่าวงศ์ที่มี ความหลากหลายมากที่สุด คือ วงศ์ *Hydropsychidae* และ *Philopotamidae* (23%) *Rhyacophilidae* (11%) *Polycentropodidae* และ *Lepidostomatidae* (วงศ์ละ 7%) *Glossosomatidae* และ *Odontoceridae* (วงศ์ละ 5 %) *Xiphocentronidae*, *Goeridae* และ *Calamoceratidae* (วงศ์ละ 4%) *Ecnomidae*, *Psychomyiidae*, *Brachycentridae* และ *Limnephilidae* (วงศ์ละ 2%) ตามลำดับ (ภาพ 47)

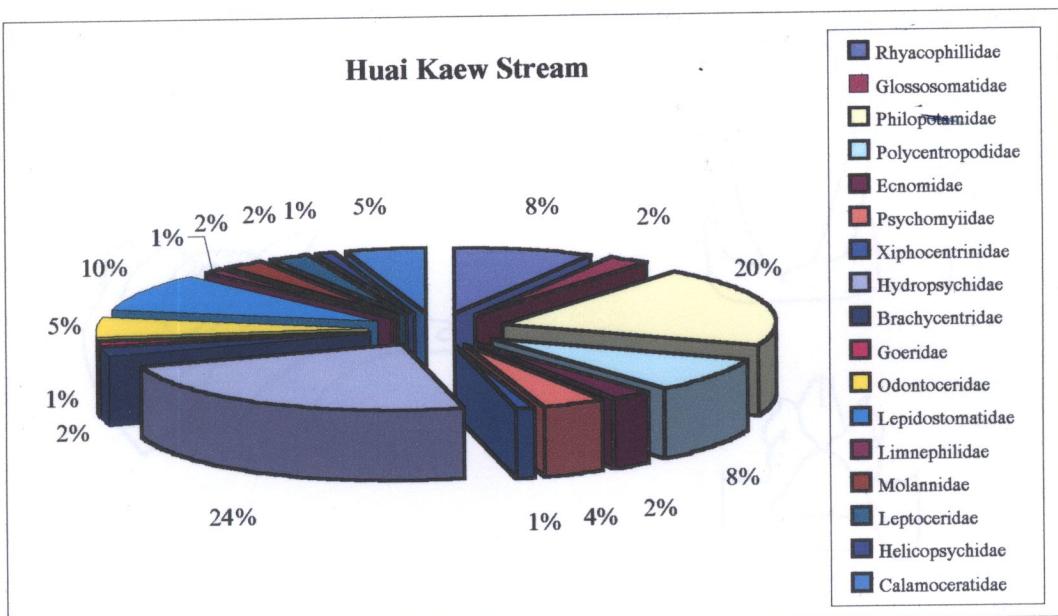
จากการศึกษาพบแมลงบนปลอกน้ำที่ไม่สามารถจัดจำแนกถึงระดับชนิดได้ 5 ชนิด ได้ ทำการวัดลักษณะที่ใช้ในการจำแนกชนิด คือ ลักษณะของ genitalia เรียงร้อยແล็กและกำลังอยู่ใน ระหว่างการตรวจสอบ (ภาพ 48-52)

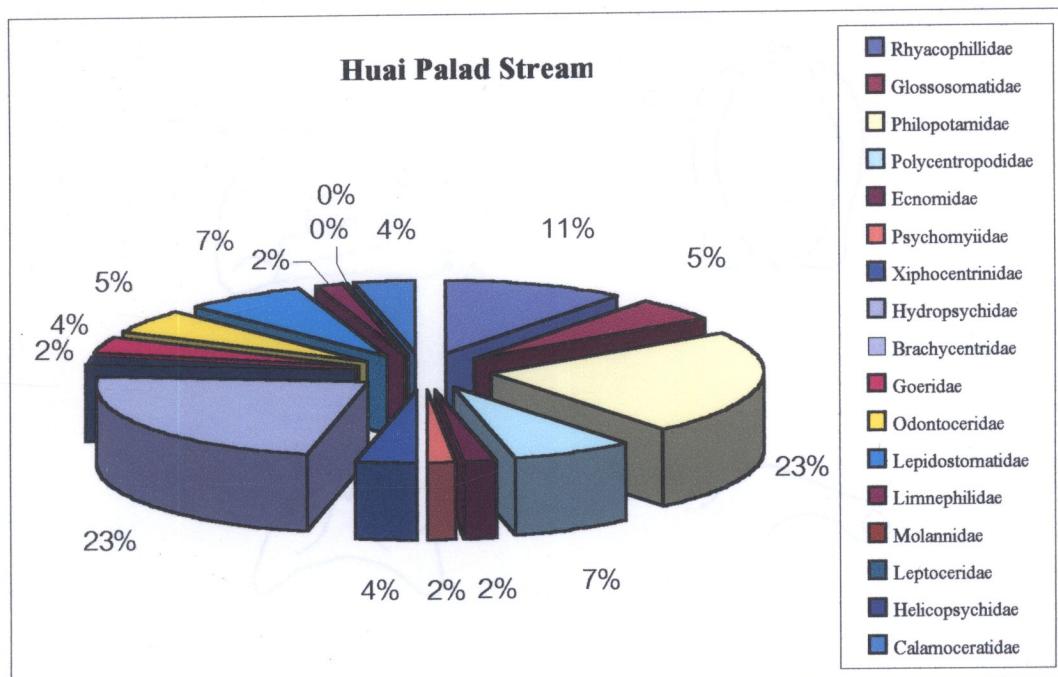
ภาพ 44 จำนวนแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยแต่ละวงศ์ที่พบในบริเวณลำธารห้วยแก้ว
ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543

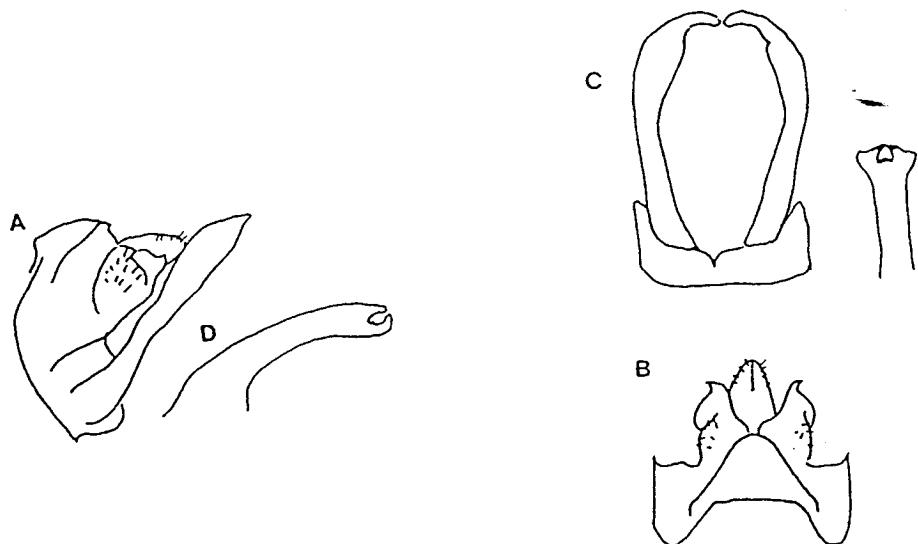
ภาพ 45 จำนวนแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยแต่ละวงศ์ที่พบในบริเวณลำธารห้วยพาลาด
ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543

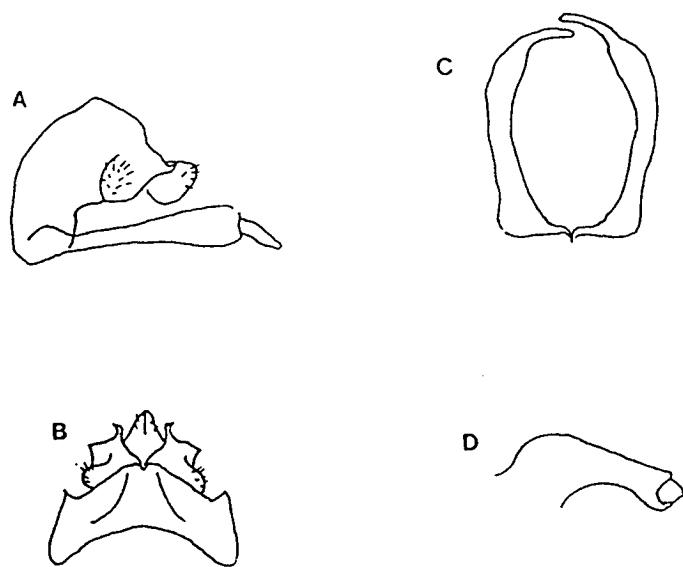
ภาพ 46 เปอร์เซ็นต์ชนิดของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในแต่ละวงศ์ ที่พบในบริเวณลำธารห้วยแก้ว ตั้งแต่เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2542

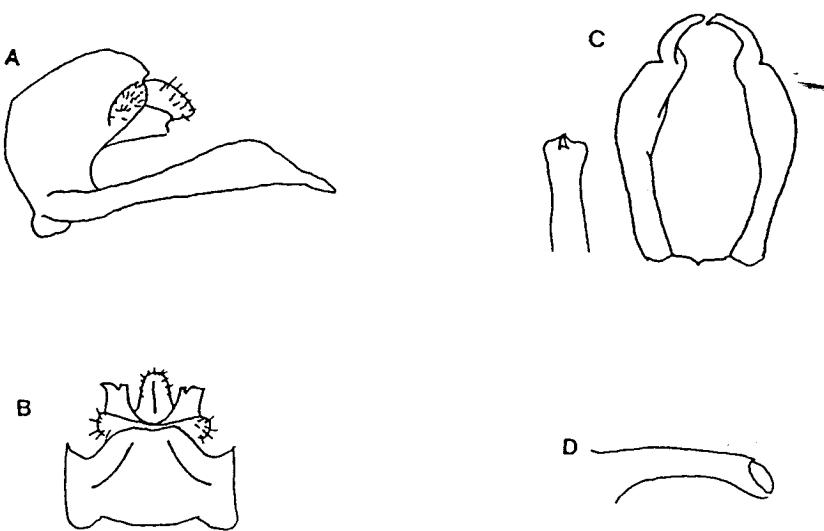
ภาพ 47 เปอร์เซ็นต์ชนิดของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในแต่ละวงศ์ที่พบในบริเวณลำธารห้วยพาลาก ตั้งแต่ เดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543

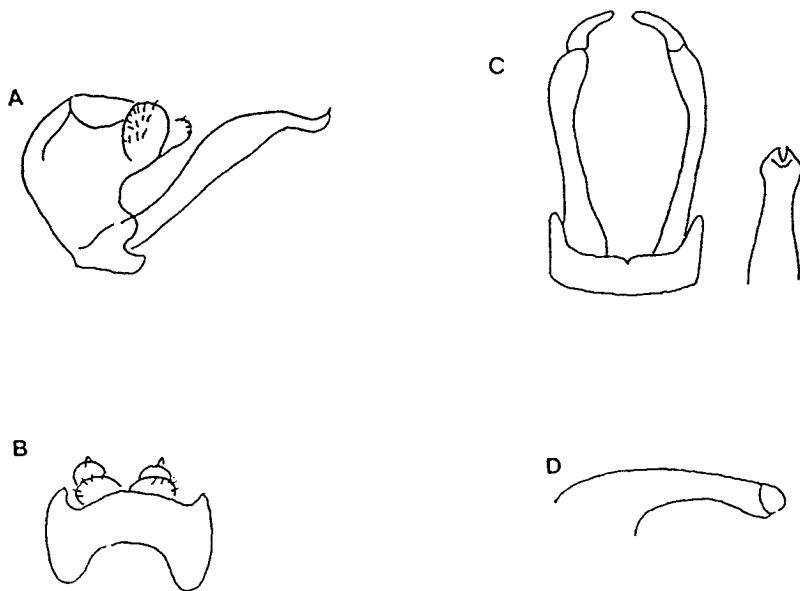
ภาพ 48 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหอนปลอกน้ำงึ่งค์ Hydropsychidae (*Diplectona* T6) ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้ A) lateral B) dorsal
C) ventral D) aedeagus

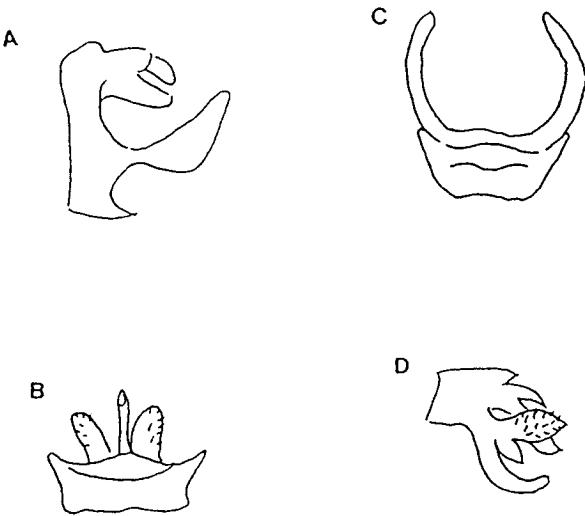
ภาพ 49 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหอนปลอกน้ำงึ่งค์ Hydropsychidae (*Diplectona* T7) ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้ A) lateral B) dorsal
C) ventral D) aedeagus

ภาพ 50 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหนอนปลอกน้ำวังศ์ Hydropsychidae (*Diplectona* T8) ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้ A) lateral B) dorsal
C) ventral D) aedeagus

ภาพ 51 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหนอนปลอกน้ำวังศ์ Hydropsychidae (*Diplectona* T10) ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้ A) lateral B) dorsal
C) ventral D) aedeagus

ภาพ 52 ลักษณะของ posterior abdomen และ genitalia ของแมลงหนอนปลอกน้ำรังศ์ *Leptoceridae* ที่ไม่สามารถจำแนกชนิดได้ A) lateral B) dorsal C) ventral D) aedeagus

เมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมี 14 ปัจจัย กับข้อมูลความหลากหลายของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัย ในระยะเวลา 12 เดือน ด้วยโปรแกรม SPSS ในลำดารหัวข้อเก้า พบร่วมกับแมลงหนอนปลอกน้ำมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r>0.75, p<0.05$) กับอุณหภูมิอากาศ ความกว้างของลำดาร ความชุ่มชื้นในสิ่งของน้ำ ปริมาณของแพลงค์ตอนโนนเนี้ย และความหลากหลายของแมลงหนอนปลอกน้ำมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ($r < -0.75, p<0.05$) กับค่าการนำไฟฟ้าของน้ำ (ตาราง 8)

ในลำดารหัวข้อคาดคะพนความหลากหลายของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r>0.75, p<0.05$) กับปริมาตรน้ำ ค่าของแพลงค์ตอนที่หลากหลายน้ำ ค่าการนำไฟฟ้า ค่าความเป็นเบส ปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ (BOD₅) ปริมาณօร์โกร์ฟอสเฟตและปริมาณแอมโมเนียมในไนโตรเจน และความหลากหลายของแมลงหนอนปลอกน้ำมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ($r < -0.75, p<0.05$) กับปริมาณออกซิเจนที่หลากหลายน้ำ และปริมาณไนเตรต (ตาราง 9)

ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีกับความหลากหลายของแมลงบนอนป่าอกน้ำตัวเต็มวัยในดำรงหัวยแก้ว

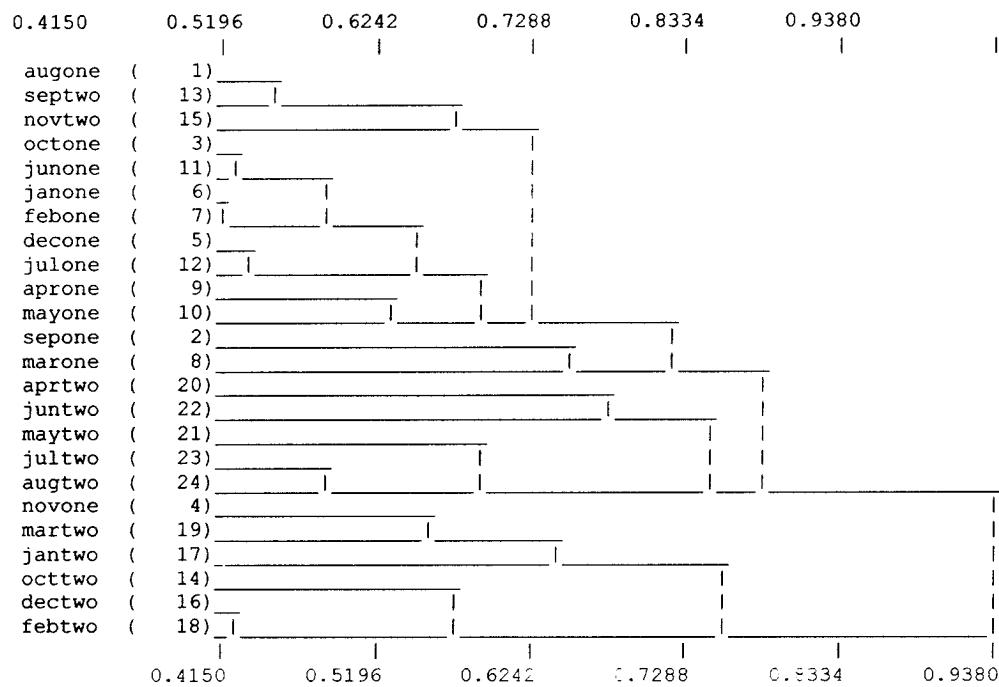
คุณภาพน้ำ	ชนิดแมลง ($r > 0.75, p < 0.05$)	ชนิดแมลง ($r < -0.75, p < 0.05$)
อุณหภูมิอากาศ	<i>Cheumatopsyche cocles</i>	-
ความกริ่ง	<i>Chimarra momma, Dinarthrum martius, Macrosternum midus, Anisocentropus brevipennis, Nyctiophylax suthepensis, Pahamunaya jihmita, Pseudoneureclipsis saccheda</i>	-
ความชุ่มน้ำของน้ำ	<i>Chimarra berenike, Hydromanicus truncatus</i>	-
ค่าการนำไฟฟ้า	-	<i>Chimarra berenike, C. khamuorum, Pseudoneureclipsis uma, Ecnomus jojachin, Setodes sp.3</i>
ค่าความเป็นเบส	<i>Adinarthrum moulmina, Agapetus lalus</i>	-
ปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำ	<i>Chimara akkaorum, Dinathrum pratetaiensis, Ecnomus suadus, Micrasema fortiso, Rhyacophila quana, R. suthepensis, Trichomacronema paniae</i>	-
DO	<i>Kisaura cina</i>	-
ออกซิฟอสเฟต	<i>Chimarra akkaorum, Dinathrum pratetaiensis, Ecnomus suadus</i>	-
แอมโมเนียม	<i>Agapetus halong, Chimarra berenike, Pseudoneureclipsis uma, Ecnomus jojachin, Setodes sp3., Psychomyia barata</i>	-

ตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีกับความหลากหลายของแมลง
หนองป่าอกน้ำตัวเดิมวัยในลำธารห้วยพาลาด

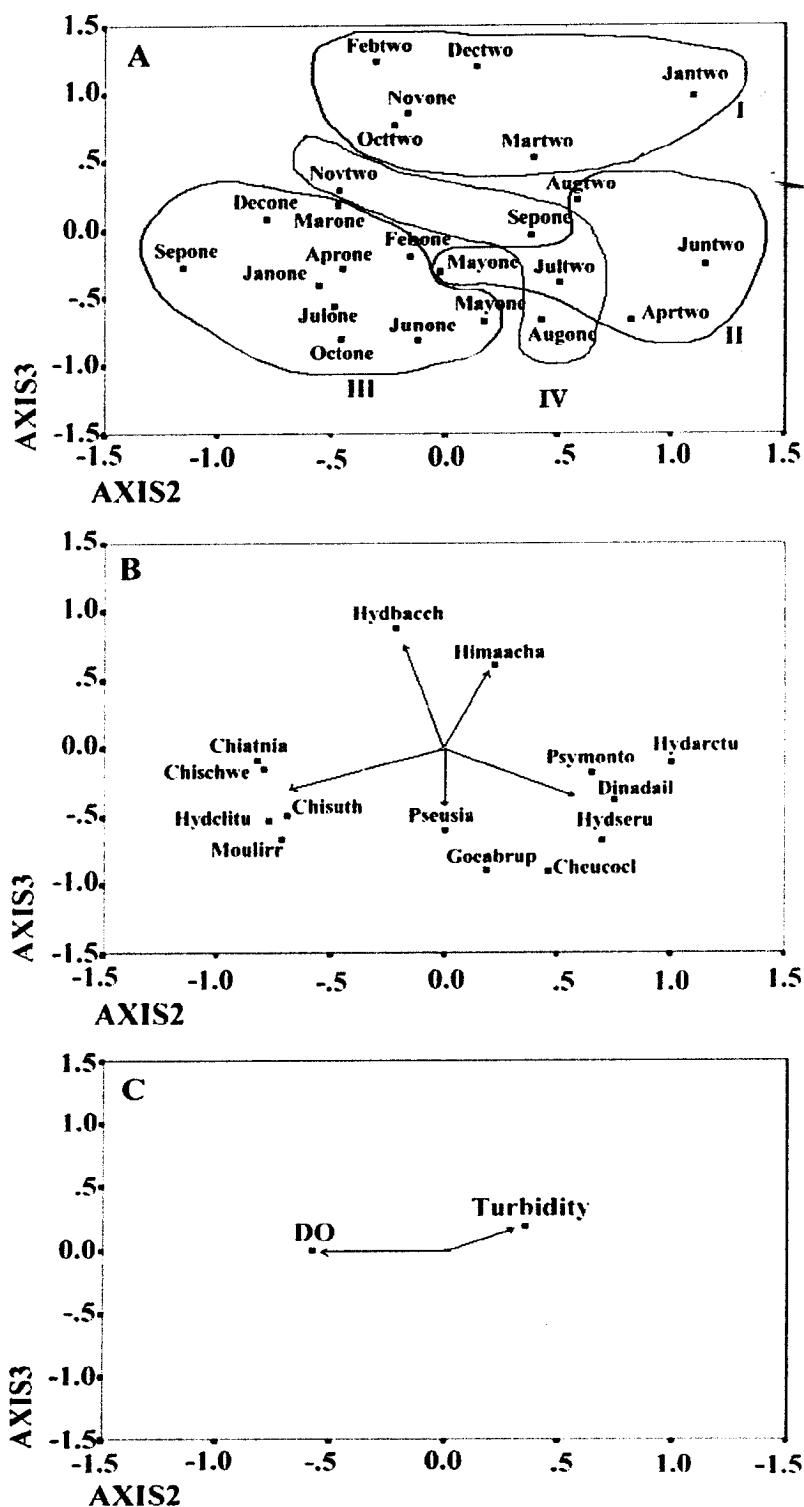
คุณภาพน้ำ	ชนิดแมลง ($r>0.75, p<0.05$)	ชนิดแมลง ($r<-0.75, p<0.05$)
ปริมาณตร้น้ำ	<i>Ecnomus suadus, Ganonema exensem</i>	-
ค่าการนำไฟฟ้า	<i>Lannapsyche chantaramongkolae</i>	-
ปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำ	<i>Lannapsyche chantaramongkolae, Rhyacophila petersorum</i>	-
ค่าความเป็นเบส	<i>Lannapsyche chantaramongkolae</i>	-
ค่า DO	-	<i>Macrostemum fastosum, M. midus</i>
ค่า BOD	<i>Chimarra lannaensis, Rhyacophila quana</i>	-
ออร์โธฟอสเฟต	<i>Agapetus halong, Chimarra akkaorum, Dinarthrum martius, Ecnomus venimar, Goerodes doligung, Macrostemum midus, Marilia mogtiana, Micrasema fatiso, Rhyacophila petersorum</i>	-
ไนเตรต	-	<i>Agapetus dangorum, Cheumatopsyche cocles</i>
แอมโมเนีย	<i>Agapetus dangorum</i>	-

เมื่อนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยนี้ไปเปรียบเทียบกับการศึกษาความหลากหลายและการกระจายของแมลงหนองป่าอกน้ำตัวเดิมวัยจากลำธารที่ความสูงต่างกัน บนอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ (แตงอ่อน, 2543) (ภาคผนวก ข) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลความหลากหลายของแมลงหนองป่าอกน้ำตัวเดิมวัยและข้อมูลคุณภาพน้ำของทั้งสองปีด้วยโปรแกรม PATN พบว่าลำธารห้วยแก้วสามารถจัดกลุ่มของ HMDs ordination จากเดือนต่างๆ ที่ทำการศึกษาด้วยสถิติการจัดกลุ่มข้อมูลหรือตัวแปรโดยใช้ UPGMA dendrogram (ภาค 53) ได้ 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ I ประกอบด้วยเดือนพฤษภาคม 2541 เดือนตุลาคม ธันวาคม 2542 เดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม 2543 กลุ่มที่ II ประกอบด้วยเดือนเมษายน พฤศจิกายน มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม 2543

กลุ่มที่ III ประกอบด้วย เดือนกันยายน ตุลาคม ธันวาคม 2541 มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม 2542 และกลุ่มที่ IV ประกอบด้วยเดือนสิงหาคม 2541 เดือน กันยายน พฤศจิกายน 2542 (ภาพ 54A) และจากการหาความสัมพันธ์ด้วย 100 Monte Carlo test ($p < 0.05$) พบว่าแมลงหนอนปลอกน้ำ 14 ชนิด มีความสัมพันธ์กับการปรากฏกลุ่มของเดือนและคุณภาพน้ำ โดยมีรายชื่อดังนี้ คือ *Himalopsyche acharai*, *Chimarra atnia*, *C.suthepensis*, *C. schwendingeri*, *Pseudoneureclipsis usia*, *Pyschomyia monto*, *Cheumatopsyche cocles*, *Hydromanicus serubabel*, *Hydropsyche arcturus*, *H. bacchus*, *H. clitumnus*, *Dinarthrum daidalion*, *Goerodes abruptus* และ *Molannodes lirr* (ภาพ 54B) และคุณภาพน้ำที่มีความสัมพันธ์ คือ ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ และค่าความนำ่ในไขข่องน้ำ (ภาพ 54C)

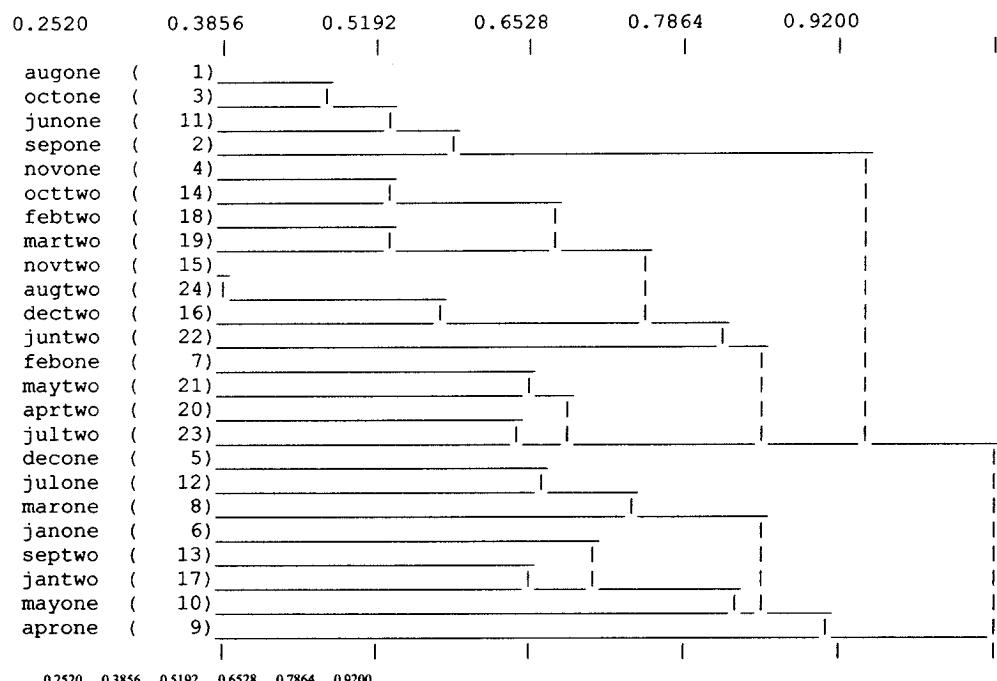

ภาพ 53 การวิเคราะห์การจัดกลุ่มแมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในแต่ละเดือนของลำดับหัวयแก้ว ด้วย UPGMA dendrogram ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2541 ถึงเดือนสิงหาคม 2543

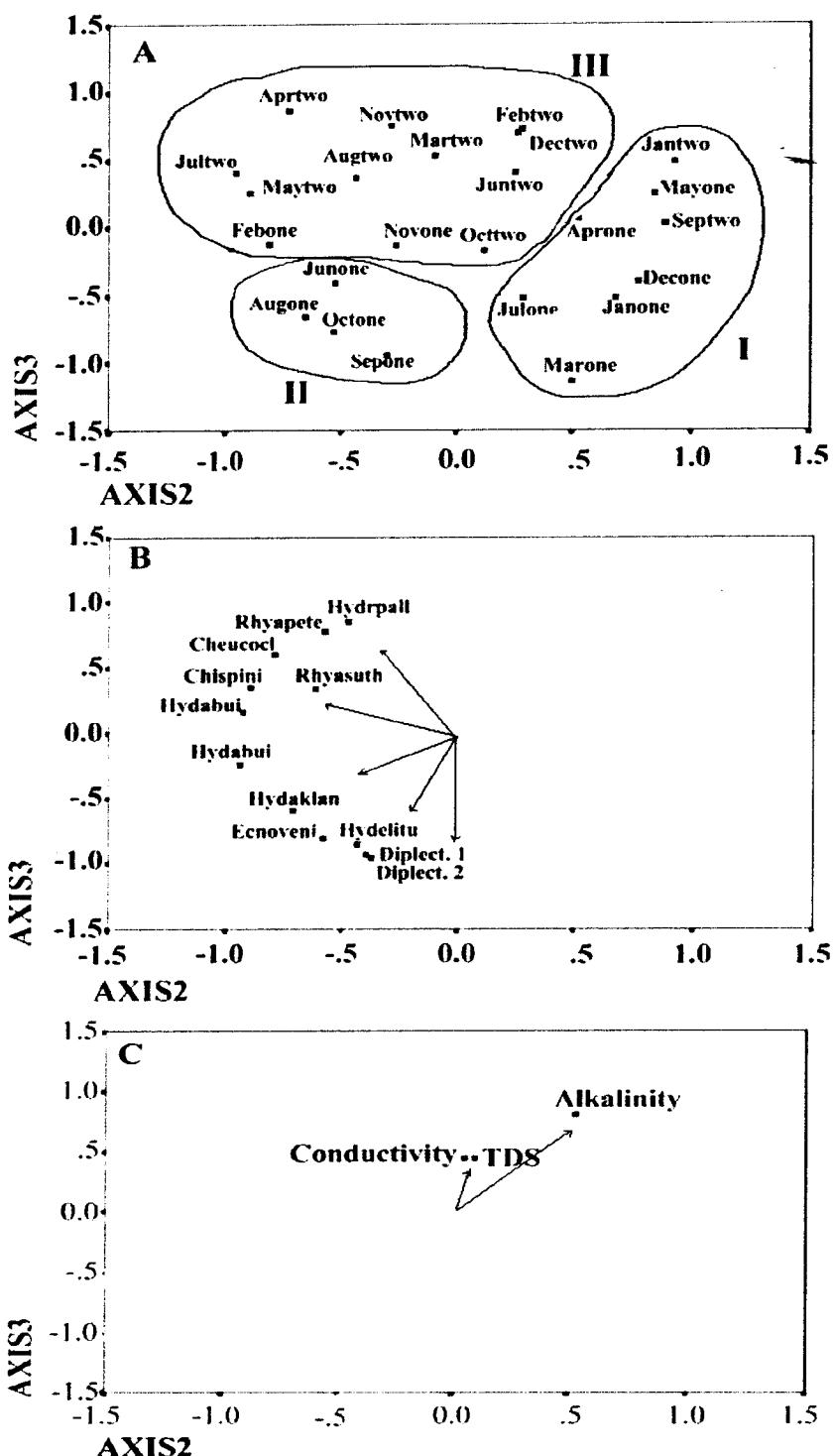

ภาพ 54 A) ordination ของเดือนที่ทำการสืบขยายในลำธารหัวยังแก้ว ค่า stress เท่ากับ 0.180
 B) ordination ค่าความสัมพันธ์ของแมลงน้ำชนิดต่างๆ C) ordination ค่าความสัมพันธ์
 ของคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมี โดยที่ถูกศึกษาแสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์

ที่สำนักงานทรัพยากรบุคคล สามารถจัดกลุ่มของ HMDS ordination จากเดือนต่างๆ ที่ทำการศึกษาโดยใช้ UPGMA dendrogram (ภาพ 55) ได้ทั้งหมด 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ I ประกอบด้วย เดือนธันวาคม 2541 เดือนมกราคม มีนาคม เมษายน พฤษภาคม กรกฎาคม กันยายน 2542 และ มกราคม 2543 กลุ่มที่ II ประกอบด้วย เดือนสิงหาคม กันยายน ตุลาคม 2541 เดือนมิถุนายน 2542 กลุ่มที่ III ประกอบด้วย เดือนพฤษภาคม 2541 เดือนกุมภาพันธ์ 2542 เดือนตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม 2542 กุมภาพันธ์ เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม 2543 (ภาพ 56A) ordination ของแมลงบนป่าลอกน้ำตัวเดียวที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย 100 Monte Carlo test ($p<0.05$) ได้แมลงบนป่าลอกน้ำทั้งหมด 12 ชนิด คือ *Rhyachophila petersorum*, *R. suthepensis*, *Chimarra spinifera*, *Cheumatopsyche cocles*, *Hydatomanicus abiud*, *Hydropsyche pallipenne*, *Ecnomus venimar*, *Hydatomanicus klanklini*, *Hydromanicus serubabel*, *Hydropsyche clitumnus*, *Diplectrona sp.1*, and *Diplectrona sp.2*. (ภาพ 56B) และ ordination ของคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย 100 Monte Carlo test ($p<0.05$) พนคุณภาพน้ำที่มีความสัมพันธ์ทั้งหมด 3 ประการ คือ ค่าการนำกระแสงไฟฟ้า ค่าของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำและค่าความเป็นกรดค่างของน้ำ (ภาพ 56C)

ภาพ 55 การวิเคราะห์การจัดกลุ่มแมลงบนป่าลอกน้ำตัวเดียวที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย UPGMA dendrogram ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2541 ถึงเดือนสิงหาคม 2543

ภาพ 56 A) ordination ของเดือนที่ทำการศึกษาในลำธารห้วยพาลาด ค่า stress เท่ากับ 0.170
 B) ordination ค่าความสัมพันธ์ของแมลงน้ำชนิดต่างๆ C) ordination ค่าความสัมพันธ์
 ของคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมี โดยที่ลูกศรแสดงถึงทิศทางความสัมพันธ์

บทที่ 5

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีทางประการ

คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพ ได้ทำการศึกษาทั้งหมด 5 ปัจจัย คือ อุณหภูมน้ำและอุณหภูมิอากาศ ความกว้างของลำธาร ความเร็วของกระแสน้ำ ปริมาตรน้ำและความชุ่มน้ำของน้ำ เมื่อทำการวิเคราะห์ผลการสร้างกราฟ boxplot ด้วยโปรแกรม SPSS พบว่าปัจจัยคุณภาพน้ำทางกายภาพทั้ง 5 ปัจจัยมีความแตกต่างกันในแต่ละฤดูกาล และมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละฤดูกาลที่ทำการศึกษา คือ ลำธารหัวยแก้วและลำธารหัวพลาด โดยที่อุณหภูมน้ำและอุณหภูมิอากาศในลำธารหัวยแก้วมีค่าต่ำกว่าในลำธารหัวพลาด เนื่องจากพืชชั้นลำธารหัวยแก้วเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ให้ร่มเงาสูงกว่าลำธารหัวพลาดที่เป็นไผ่สลับกับต้นไม้ยืนต้น สภาพพื้นที่ป่าฯจะเป็นปัจจัยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและแสดงความแตกต่างกันของอุณหภูมิในพื้นที่ที่ทำการศึกษา ส่วนปัจจัยความกว้างของลำธาร ความเร็วของกระแสน้ำและปริมาตรน้ำเป็นปัจจัยที่เกี่ยวเนื่องกัน ดังเห็นได้จากลำธารหัวยแก้วซึ่งมีค่าความกว้างและความเร็วของกระแสน้ำมากส่งผลให้มีปริมาตรน้ำมากกว่าโดยเฉพาะในฤดูฝน และเมื่อเทียบคุณภาพน้ำทั้ง 3 ปัจจัยกับปริมาณน้ำฝนในปี 2542-2543 (ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคเหนือ) พบว่าปริมาณน้ำฝนมีมากซึ่งสอดคล้องกับปริมาตรน้ำในฤดูฝน แสดงว่าปริมาตรน้ำได้รับอิทธิพลมาจากการปริมาณน้ำฝน (Boulton and Brock, 1999) นอกจากนี้แล้วค่าความชุ่มน้ำของน้ำที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่แปรผันตามฤดูกาล โดยจะมีความสอดคล้องกับปริมาณน้ำในฤดูฝน ทั้งนี้เนื่องจากความชุ่มน้ำของน้ำเป็นผลของอนุภาคสารแขวนลอยในน้ำ (นันทนา, 2539) เมื่อฝนตกจะทำให้ความเร็วของน้ำสูงขึ้น จึงส่งผลในการพัดพาและการนำอนุภาคสารอินทรีย์และสารอนินทรีย์ลงสู่แหล่งน้ำมาก ซึ่งเห็นได้จากค่าความชุ่มน้ำของน้ำในฤดูฝนมีค่าความชุ่มน้ำสูงที่สุด

ส่วนคุณภาพน้ำทางด้านเคมีนั้นทำการศึกษาทั้งหมด 9 ปัจจัย คือ ค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำ ค่าการนำไฟฟ้า ค่าความเป็นเบส ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ ปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ ปริมาณօร์โกรฟอสเฟต ปริมาณไนโตรเจนและแอนโนมเนียมในไนโตรเจน เมื่อทำการวิเคราะห์ผลการสร้างกราฟ boxplot ด้วยโปรแกรม SPSS พบว่ามีแต่ละปัจจัยมีความแตกต่างกันในแต่ละฤดูกาล และแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละฤดูกาลที่ทำการศึกษา เมื่อพิจารณาถึงค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำซึ่งเป็นค่าที่แสดงความสมดุลย์ของปริมาณอ่อน H⁺ และ OH⁻ ในน้ำ ค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำที่เหมาะสมกับสิ่งมีชีวิตในน้ำมีค่าอยู่ในช่วง 6.0-8.0

น้ำ準ระนชาติส่วนมากมักจะมีค่าความเป็นกรด-ด่างมากกว่า 7 จะเป็นผลเนื่องจากในน้ำมีปริมาณอิโอนพวกคาร์บอนเนตและไบคาร์บอนเนตเป็นองค์ประกอบอยู่ด้วย (นันทนา, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับผลของงานวิจัยที่พบว่าค่าความเป็นเบสของลักษณะหัวข่ายเก้ามีค่าน้อยกว่าในลักษณะหัวข่ายพลาด อย่างไรก็ตามค่าความเป็นกรด-ด่างมีแนวโน้มเป็นค่ามากกว่าในลักษณะหัวข่ายพลาด อย่างไรก็ตามค่าความเป็นกรด-ด่างที่ได้ซึ่งอยู่ในช่วงที่เหมาะสมสำหรับสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ ส่วนค่าการนำไฟฟ้าเป็นการวัดความเข้มข้นของปริมาณอิโอนและการนำไฟฟ้า ซึ่งบอกถึงภาวะการมีสารที่มีการแตกตัวให้อิโอนอิสระปะปนอยู่ในแหล่งน้ำ ค่าการนำไฟฟ้ามีความสัมพันธ์กับปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายในน้ำ จากการศึกษาพบลักษณะหัวข่ายเก้ามีค่าการนำไฟฟ้าและปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำมีค่าน้อยกว่าลักษณะหัวข่ายพลาดอย่างเห็นได้ชัด แสดงถึงลักษณะหัวข่ายเก้ามีสารที่สามารถแตกตัวให้อิโอนอิสระและปริมาณของแข็งที่แขวนลอยอยู่ในปริมาณน้อยกว่าลักษณะหัวข่ายพลาด ส่วนปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำที่ได้จากการศึกษาในลักษณะหัวข่ายพลาด แห่งมีค่ามากกว่า 7 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งมากกว่าปริมาณออกซิเจนขั้นต่ำของมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (การอุปโภคและบริโภคต้องผ่านการฆ่าเชื้อ) กำหนดคือ มีค่ามากกว่า 6 มิลลิกรัมต่อลิตร (พระราชบัญญัติรักษามหาสมภพสิ่งแวดล้อม, 2535) ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะหัวข่ายพลาดมีความเร็วและความปั่นป่วนของกระแสน้ำซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการละลายของก๊าซออกซิเจนลงในน้ำตลอดเวลา ส่งผลให้ปริมาณออกซิเจนในแหล่งน้ำมีค่าที่ค่อนข้างสูง (Boulton and Brock, 1999) ปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์มีค่าน้อยกว่า 4 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยพบว่ามีค่าสูงมากในฤดูร้อน เนื่องจากน้ำในลักษณะหัวข่ายพลาดแห่งมีปริมาตรน้ำน้อยลง ในขณะที่มีการสะสมของสารอินทรีย์ที่เกิดจากการผลัดใบของป่าเบญจพรรณซึ่งเป็นลักษณะของป่าในฤดูที่ทำการศึกษาเพิ่มขึ้น ทำให้อัตราการย่อยสลายสารอินทรีย์ดังกล่าวเพิ่มขึ้น จึงมีผลให้ปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์มีค่ามากเพิ่มขึ้น ส่วนปริมาณสารอาหารที่ทำการศึกษาทั้งหมด 3 ปัจจัยพบว่าปริมาณօร์โพรอฟอสเฟตในลักษณะหัวข่ายพลาดมีค่าที่สูงกว่าลักษณะหัวข่ายเก้า แสดงให้เห็นถึงการปนเปื้อนของสารที่ให้ธาตุฟอสฟอรัสในปริมาณที่มากกว่า เช่น พงษ์กฟอก เป็นต้น ปริมาณในเขตในโทรศัณของลักษณะหัวข่ายพลาดแห่งมีค่าน้อยกว่า 2.5 มิลลิกรัมต่อลิตร สามารถจัดลักษณะหัวข่ายพลาดแห่งเป็นแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 2 (พระราชบัญญัติรักษามหาสมภพสิ่งแวดล้อม, 2535) และผลที่ได้จากการศึกษาแสดงให้เห็นถึงลักษณะหัวข่ายพลาดมีการปนเปื้อนของในเขตในโทรศัณในปริมาณที่มากกว่า ส่วนค่าแอมโมเนียในโทรศัณที่พระราชบัญญัติรักษามหาสมภพสิ่งแวดล้อม (2535) กำหนดไว้มีค่าไม่เกินกว่า 0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร แต่จากการศึกษาพบว่าในฤดูฝนทั้งลักษณะหัวข่ายเก้าและลักษณะหัวข่ายพลาดมีปริมาณแอมโมเนียในโทรศัณสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้เนื่องจากในฤดูฝนมีการชะล้างเอาสารปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำได้ดีกว่าในฤดูกาลอื่นๆ ประกอบกับในบริเวณด้านน้ำลักษณะ

หัวยພາລາດມີກາຣທີ່ສິ່ງປົກກູລຈາກຂຸນຂານ (ແຕງອ່ອນ, 2543) ຈຶ່ງໄດ້ສ່ວນຜລໄຫ້ປົມາພສາຮປນເປື້ອນຕ່າງໆ ທັ້ງທີ່ເປັນສາຮທີ່ສາມາຮຄແຕກຕົວໄຫ້ອີອນອີສະຮະສາຮອາຫາມີຄ່າທີ່ຄ່ອນຂັງສູງກວ່າໃນລຳຮາຮ້າຍແກ້ວ

ກາຣສຶກໝາຊີວປະວັດຂອງແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າວົງສີ Calamocertidae

ຈາກກາຣສຶກໝາພບແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າຫຼັນຍີ *A. janus* ໃນລຳຮາຮ້າຍແກ້ວມີຕ້ວອ່ອນທັ້ງໜົດ 4 ຮະຍະ ແຕ່ໄດ້ຈັດເປັນ ຮະຍະທີ່ II ລຶງຮະຍະທີ່ V ທັ້ງນີ້ເນື່ອງຈາກແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າໂຄຍທີ່ວ່າໄປມີຮະຍະຕົວອ່ອນທັ້ງໜົດປະນາພ 5 ຮະຍະ ແລະຈາກລັກສູນກາຣສຶກໝາເກີ່ຂວັນແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າວົງສີ *Calamoceratidae* 3 ຊົນຍີ ໃນສ່ອງກົງ ໂດຍ Dudgeon (1999) ພົບວ່າແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າທັ້ງ 3 ຊົນຍີ ມີຮະຍະຕົວອ່ອນທັ້ງໜົດ 5 ຮະຍະ ແລະກາຣສຶກໝາຊີວປະວັດຂອງແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າຫຼັນຍີ *Ecclissocosmoecus spinosa* Schmid ໃນສອກໄກໂຄ ປະເທດສູ່ປຸ່ນ ສໍາວົງພນແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າທັ້ງໜົດ 4 ຮະຍະ ແຕ່ໄດ້ຈັດໃຫ້ເປັນຮະຍະທີ່ II ລຶງຮະຍະທີ່ V ເນື່ອງຈາກຕົວອ່ອນໃນຮະຍະທີ່ I ມີຂາດເລີກນາກຈຶ່ງສໍາວົງໄມ່ພນ (Nagayasu and Ito, 1999) ດັ່ງນັ້ນກາຣສຶກໝາຄົງນີ້ຈຶ່ງໄດ້ຈັດຕົວອ່ອນແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າໃນລຳຮາຮ້າຍແກ້ວທັ້ງ 4 ຮະຍະທີ່ພນເປັນຮະຍະທີ່ II ລຶງ V ຈຶ່ງສອດຄລື້ອງກັນກັບແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າໃນລຳຮາຮ້າຍແກ້ວພາລາດ ແຕ່ເນື່ອງຈາກແມລັງໃນລຳຮາຮ້າຍພາລາດນີ້ມີຮະຍະໃນກາຣປະກູດສັນ (ນກຣາຄມລຶ່ງພຖຸນພາຄມ) ທ່ານີ້ຈໍານວນຕົວອ່ອນແມລັງທີ່ຈັບໄດ້ມີໄໝມາກພອທີ່ຈະກະຈາຍຄອບຄຸມຊ່ວງຂອງຄວາມກວ້າງຂອງສ່ວນຫ຾ໃນແຕ່ລະຮະຍະ ($n=30$) ຈຶ່ງພົບວ່າໃນຮະຍະທີ່ II ແລະ III ມີຄວາມກວ້າງຂອງສ່ວນຫ຾ເພື່ອງ 2 ຄ່າ ຕົວອ່ອນແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າໃນຮະຍະທີ່ II ລຶງ V ຈາກທັ້ງສອງລຳຮາມມີປລອກເປັນໄນ້ 2 ຈິ້ນ ປະກບຕິດກັນແລ້ວຕົວອ່ອນກີ່ຈະແທຣກອຢູ່ກາຍໃນໄນ້ ເປັນຜລໄຫ້ແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າໃນກຸ່ມນີ້ປັດຈຸບັດແລະປັດຈຸບັດທ່ອງຮວມລົງໂທນັກທີ່ປັດຈຸບັດທ່ອງປັດຈຸບັດທີ່ 1 ມີລັກນະບາຍແບນແລະນາງກວ່າແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າເຊື່ອນໆ ໃນກຸ່ມທີ່ສາມາຮຄເຄີ່ອນຍ້າຍປລອກໄດ້ (Wiggins, 1996) ຈາກກາຣປະກູດຂອງຕົວອ່ອນທຸກຮະຍະໃນແຕ່ລະເຄືອນທີ່ທ່າກກາຣສຶກໝາ ແສດງໃຫ້ເຫັນລຶງກາຣທີ່ແມລັງນີ້ກາຣເຈົ້າແບນໄນ້ມີ ດຸດູກາລຫຼືໄນ້ມີກາຣເຈົ້າແບນກັນເປັນກຸ່ມຫຼືເປັນຄຣອກ ຈຶ່ງສອດຄລື້ອງກັນກັບກາຣປະກູດຂອງຕົວເຕີມວ່ຍ ອື່ນ ສາມາຮພນຕົວເຕີມວ່ຍໄດ້ເກືອບຖຸກເຄືອນ ເນື່ອງຈາກຕົວເຕີມວ່ຍນີ້ອ້າຍກາຍຫລັງຈາກກັບປັດຈຸບັດ 1 ເດືອນ (McCafferty, 1981) ແສດງລົງນີ້ກາຣພິກຂອງຕົວເຕີມວ່ຍນີ້ເກືອບຖຸກເດືອນ ແລະສອດຄລື້ອງກັນກັບຈາກກາຣສຶກໝາຂອງ Dudgeon (1999) ທີ່ໄດ້ກຳລ່າວເຂົາໄວ້ວ່າແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າກຸ່ມ *Anisocentropus* spp. ເປັນແມລັງທີ່ນີ້ກາຣເຈົ້າແບນໄນ້ພຣັນເພື່ອງກັນຍ່າງໄນ້ມີດຸດູກາລ ເມື່ອທ່າກກາຣສຶກໝາດືນທີ່ອ່າຍ້າສັຍຂອງແມລັງແລະພຸດທິກຣນກາຣກິນອາຫາມ ພົບວ່າແມລັງຫນອນປລອກນໍ້າ *A. janus* ອ້າສັຍອ່າຍ້າໃນບຣິເວນທີ່ນີ້ກາຣສະສນຂອງໃນໄນ້ ຈຶ່ງເປັນແຫລ່ງທີ່ແມລັງສາມາຮນໍາມາສ້າງປລອກ ແລະໄດ້ສໍາວົງພນເນື້ອເຢືອພິຈໃນທາງເດີນອາຫາມ ແສດງລົງແມລັງນີ້ກາຣກິນໃນໄນ້ທີ່ສະສນໃນລຳຮາຮ້າຍເປັນອາຫາມ

เช่นกัน เมื่อทำการศึกษา mandible ของแมลง พบร้า mandible มีลักษณะที่เป็นชี้ฟันขนาดใหญ่ ไม่ได้เป็นชี้ลักษณะเดียวกับลักษณะการกรองกินอาหารหรือมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างไปเพื่อการด่าทางซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงว่าแมลงมีการกัดกินชิ้นส่วนพืชที่สะสมอยู่ในแหล่งน้ำเป็นอาหารนอกจากนี้แล้วยังสำรวจพบสาหร่ายกุ่มต่างๆ ในทางเดินอาหาร ทั้งนี้เนื่องจากสาหร่ายมีความสามารถในการเกาะกับพืชต่างๆ เช่น ใบไม้ ก้อนหิน (Hauer and Lamberti, 1996; Hynes, 1972) ดังนั้นการพบสาหร่ายในทางเดินอาหารของแมลงจึงน่าจะเกิดจากการกัดกินชิ้นส่วนพืชที่มีสาหร่ายเกาะอยู่ จึงถือได้ว่าสาหร่ายที่แมลงกินเข้าไปนั้นจะเป็นอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อแมลงอีกด้วยทั้งนั้น จากการพัฒนาระบบการกินอาหารของแมลงน้ำสามารถจัดแบ่งหนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* เป็นผู้บุกรุกจำพวกที่ 1 ในระบบห่วงโซ่ออาหารได้ จากปรากฏของแมลงหนอนปลอกน้ำตัวอ่อนและตัวเต็มวัยชนิดนี้พบมากในเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมซึ่งเป็นช่วงที่กำราบนำมีการสะสมใบไม้ที่ร่วงลงน้ำภายในเดือนเมษายนและปริมาณน้ำฝนเริ่มสูงขึ้น เมื่อเริ่มเข้าฤดูกาลฝนจำนวนแมลงทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะลดลงหรือไม่ปรากฏเลยในธรรมชาติทั่วไป เนื่องจากตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะลอกน้ำในเดือนมีนาคมซึ่งอยู่ในฤดูร้อน พอเข้าฤดูร้อนจำนวนของแมลงจะลดลง เริ่มนิการเจริญในฤดูหนาวและเจริญมากขึ้นเมื่อเข้าฤดูร้อนอีกครั้ง การปรากฏของแมลงจะมีความสัมพันธ์สอดคล้องสูงสุดกับปริมาณน้ำฝน ส่วนแมลงหนอนปลอกน้ำที่ทำการศึกษานี้ได้แสดงผลสัมพันธ์กับแมลงหนอนปลอกน้ำในกลุ่มเดียวกันที่ศึกษาในต่างพื้นที่ แต่ช่วงวันและเวลาแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับฤดูกาลในพื้นที่นั้นๆ ดังนั้นการปรากฏของแมลงหนอนปลอกน้ำชนิดนี้จึงมีความแตกต่างกันในแต่ละฤดูกาล โดยมีปริมาณน้ำและอาหารเป็นปัจจัยสำคัญ และจากการศึกษาปริมาณน้ำฝนพบว่า ตั้งแต่ปี 2541 ถึง 2543 ปริมาณน้ำฝนมีมากในเดือนพฤษภาคม ถึงแม้จะจัดอยู่ในฤดูร้อน เมื่อแมลงมีการตอบสนองต่อปริมาณน้ำฝน ดังนั้นแมลงจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการปรากฏสอดคล้องกับการผันแปรน้ำฝน ไม่เป็นเรื่องที่น่าจะมีการศึกษาต่อไปเพื่อเป็นการศึกษาในแนวการเพิ่มร่วงสภาพสิ่งแวดล้อม

จากการสำรวจประชาศัพท์แมลงหนอนปลอกน้ำชนิด *A. janus* 2 ครั้ง คือเดือนธันวาคม 2542 และเดือนกุมภาพันธ์ 2543 และจากการเดียงตัวอ่อนในระยะที่ V ตัวอ่อนใช้ระยะเวลาประมาณ 2 สัปดาห์เข้าสู่ระยะศักดิ์แล้วลงจะมีการเปลี่ยนแปลงพุ่งพุ่ง 2 สัปดาห์ ก่อนที่จะฟักเป็นตัวเต็มวัย เมื่ออยู่ในระยะศักดิ์แล้วลงจะอาศัยอยู่ในปลอกที่เป็นใบไม้และมีการสร้างเส้นใยมาปิดด้านหัวและหางของปลอกเอาไว้เพื่อป้องกันการรบกวน และเมื่อคำนวณจาก 2 ระยะที่ได้ทำการศึกษาแมลงหนอนปลอกน้ำชนิดนี้จึงน่าจะใช้ระยะเวลาในการเจริญอย่างน้อย 3-4 เดือน แมลงในกลุ่มนี้จึงน่าจะมีการเจริญและพัฒนาหากครอบงำชีวิตในรอบ 1 ปี ดังที่ Yule and

Pearson (1996) กล่าวถึงงานการศึกษาต่างๆ เขาว่า แมลงบนน้ำลอกน้ำวัววงศ์ Calamoceratidae ในเขต Neotropical ชนิด *Banyallarga argentinica* จะมีการเจริญและพัฒนาอย่างรวดเร็วโดยใช้ระยะเวลาประมาณ 95-120 วัน หรือประมาณ 3-4 เดือน

เมื่อเปรียบเทียบการศึกษานี้กับการศึกษาชีวประวัติของแมลงบนน้ำลอกน้ำอื่นๆ ที่ทำการศึกษาในประเทศไทย พบว่า *Ugandatrichia maliwan* แมลงบนน้ำลอกน้ำวงศ์ Hydroptilidae ที่อุทัยธานีแห่งชาติดอยอินทนนท์ มีการเจริญแบบไม่มีฤดูกาลและมีการปรากฏสูงที่สุดในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน (อิสร, 2541) ซึ่งน่าจะมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับฤดูกาล ปริมาณน้ำและแหล่งอาหารเช่นกัน

การศึกษาอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงบนน้ำลอกน้ำวงศ์ Calamocertidae

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าการคำนวณอัตราผลผลิตขั้นที่สองนั้นต้องการข้อมูลชีวประวัติบางส่วนในการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับชีวประวัติของแมลงมาก่อน และในการศึกษาชีวประวัติของแมลงก็จำเป็นที่จะต้องทราบชนิดของแมลงทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย จากการศึกษารังนี้สามารถเรียนรู้ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยได้ 1 ชนิด คือ *A. janus* ในการคำนวณจึงแยกคำนวณเป็นแมลงบนน้ำลอกน้ำวงศ์ Calamoceratidae สกุล *Anisocentropus* กับแมลงบนน้ำลอกน้ำชนิด *A. janus* ในการคำนวณหาระยะตัวอ่อนทั้งหมดของแมลงบนน้ำลอกน้ำ *Anisocentropus* spp. ใช้ความกว้างส่วนหัวของแมลงทุกตัวในแต่ละจุดทำการศึกษามาสร้างกราฟ histogram (ภาคผนวก ก) และได้ข้อมูลของแมลงบนน้ำลอกน้ำในแต่ละระยะที่เป็นตัวแทนของสกุล พบว่าในลำธารหัวแม่แก้วมีความหนาแน่น มวลชีวภาพและอัตราผลผลิตต่อปีเท่ากับ 12.83 ตัวต่อตารางเมตร 220.72 มิลลิกรัมต่อตารางเมตร และ 672.43 มิลลิกรัมที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตรต่อปี ตามลำดับ และจากตารางการคำนวณพบค่าใน column ที่แสดงค่า Time no. size classes มีค่าเป็นลบในระยะต้นๆ ทั้งนี้เนื่องจากสมมุติฐานที่เกี่ยวกับการเจริญของแมลง (Hypothesis cohort of stream insect) กล่าวไว้ว่า แมลงในระยะต้นๆ จะมีจำนวนตัวมากแต่ขนาดเล็ก เมื่อโตขึ้นจำนวนจะลดลงเนื่องจากปัจจัยต่างๆ เช่น การตาย แต่ขนาดตัวจะโถมหาก (Hauer and Lamberti, 1996) ใน การศึกษานี้พบตัวอ่อนในระยะที่ IV และ V มาก ส่วนระยะอื่นๆ พบน้อย ซึ่งแสดงถึงภาวะที่แมลงบนน้ำลอกน้ำชนิดนี้มีการเจริญอย่างไม่มีฤดูกาล จึงให้ค่าที่ได้จากการคำนวณมีค่าเป็นลบและถือว่าเป็นค่าที่ไม่นำมาใช้ในการคำนวณ เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาเกี่ยวกับอัตราผลผลิตขั้นที่สองของแมลงน้ำอื่นๆ พบว่า แมลงกลุ่มนี้การกินอาหารแบบกรองกิน ในลำธาร Alpalachain Plateau, Piedmont และ Valley and Ridge ประเทศสหรัฐอเมริกา มีค่าอัตราผลผลิตขั้นที่สองเท่ากับ 0.3-1.5 กรัมที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตรต่อปี 1.5-3.1 กรัมที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตรต่อปีและ 0.7-2.7 กรัมที่ปราศจากเด็กต่อตารางเมตร

ต่อปี ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำ *Anisocentropus* spp. ถึงเกือบ 5 เท่า (Benke et.al., 1998) และการศึกษาแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำวงศ์ *Hydropsychidae* ใน Tai Po Kau Forest Stream ประเทศไทยอง Kong มีอัตราผลผลิตขั้นที่สองเท่ากับ 1,074 มิลลิกรัมที่ปรacaจากเดือนต่อตารางเมตรต่อปี (Dudgeon, 1997) ทั้งนี้เนื่องจากแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำชนิดนี้มีความหลากหลายของชนิดและจำนวนมากกว่าแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำ *Anisocentropus* spp. (Dudgeon, 1999) จึงพบว่า มีอัตราผลผลิตมากกว่าถึงเกือบหนึ่งเท่า ส่วนอัตราผลผลิตของแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำชนิด *A. janus* มีความหนาแน่น มวลชีวภาพและอัตราผลผลิตเท่ากับ 8.08 ตัวต่อตารางเมตร 134.1078 มิลลิกรัมต่อตารางเมตร 503.2272 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปรacaจากเดือนต่อตารางเมตรต่อปี ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษา *Stenopsyche angustata* ใน Tai Po Kau Forest Stream ประเทศไทยอง Kong ที่มีอัตราผลผลิตขั้นที่สองเท่ากับ 2008.2 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปรacaจากเดือนต่อตารางเมตรต่อปี ในปี 1978-79 และ 1,880 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปรacaจากเดือนต่อตารางเมตรต่อปี ในปี 1978-1979 (Dudgeon, 1997) ซึ่งมีค่ามากกว่า *A. janus* ถึง 3-4 เท่า และเมื่อพิจารณาถึงความหนาแน่นเฉลี่ยและมวลชีวภาพของ *Stenopsyche angustata* ก็มีค่ามากกว่า *A. janus* เช่นกัน (79.6 ตัวต่อตารางเมตรและ 218.8 มิลลิกรัมต่อตารางเมตรต่อปี)

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลอัตราผลผลิตขั้นที่สองของลักษณะการหัวขัยแก้วและลักษณะการหัวข่าย พาลาก พบร่วมกันว่าลักษณะการหัวขัยแก้วมีค่าความหนาแน่นเฉลี่ย มวลชีวภาพและอัตราผลผลิตของแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำ *Anisocentropus* spp. มากกว่าลักษณะการหัวข่ายพาลากถึง 3 เท่า ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนตัวของแมลงที่พบ คือ ในลักษณะการหัวขัยแก้วพบแมลง 154 ตัว และในลักษณะการหัวข่ายพาลากพบ 39 ตัว ทั้งนี้อาจมีผลมาจากการที่ลักษณะการหัวข่ายพาลากมีพื้นท้องน้ำเป็น bedrock เมื่อถึงฤดูฝนปริมาณน้ำมากจะไม่ปรากฏฉันท์ที่อยู่ที่เกิดจากการสะสมของใบไม้ออยู่ในชุ่มที่ทำการศึกษาเหล่านี้ในบางปีที่มีภาวะแห้งแล้ง แสงน้ำในลักษณะการหัวข่ายพาลากจะแห้งไปด้วย (แตงอ่อน, 2543; สมยศ, 2543) ซึ่งอาจจะส่งผลให้ตัวอ่อนมีระยะพักตัวหรือมีที่หลบหลีกภาวะดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาชีวประวัติของแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำวงศ์ *Limnephilidae* ที่อาศัยอยู่ในลักษณะแบบชั่วคราว ตัวอ่อนจะมีระยะพักตัว (desiccation-resistant stage) เพื่อปรับตัวให้เข้ากับภาวะแห้งแล้ง (Mathis, 1999) ซึ่งตรงกันข้ามกับลักษณะการหัวขัยแก้วที่มีความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ไม้ข้ามลักษณะและมีน้ำไหลตลอดทั้งปีก็สามารถสำรวจนับตัวอ่อนแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำลดลงทั้งปี จำนวนชนิดของแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำตัวเดือนวัยพบว่าในลักษณะการหัวขัยแก้วมีจำนวนมากกว่า คือ 4 ชนิด ส่งผลให้มีมวลชีวภาพและอัตราผลผลิตในลักษณะการหัวขัยแก้วมีมากกว่า นอกจากนี้แล้วเมื่อพิจารณาถึงคุณสมบัติของน้ำลักษณะการหัวข่ายพาลากที่มีปริมาณสารต่างๆ ที่ปนเปื้อนอยู่ในลักษณะมากกว่า อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้แมลงหนองน้ำป่ากันน้ำที่พบมีอัตราผลผลิตน้อยกว่า และเมื่อพิจารณาถึงแมลงหนองน้ำป่ากันน้ำชนิด

A. janus พบร่วมกับน้ำมีน้ำที่ต่ำกว่าในทิศทางเดียวกัน คือ มีความหนาแน่นเฉลี่ย มวลชีวภาพและอัตราผลผลิตขึ้นที่สองของลำธารห้วยแก้วมากกว่าในลำธารห้วยพลาดถึง 2 เท่า และเมื่อเปรียบเทียบมวลชีวภาพและอัตราผลผลิตในลำธารห้วยพลาดกับงานการศึกษาอื่นๆ (Dudgeon, 1997; 1999; Benke et.al. 1998) พบร่วมกับความหนาแน่นเฉลี่ย มวลชีวภาพและอัตราผลผลิตของแมลงบนน้ำป่าอนุภัติในลำธารห้วยพลาดมีน้อยกว่าจากเนื่องมาด้วยเหตุผลและปัจจัยที่กล่าวมาด้วยข้างต้น

จากการศึกษาค่า Annual P/B พบร่วมกับแมลงบนน้ำป่าอนุภัติ *Anisocentropus* spp. และ *A. janus* ในลำธารห้วยแก้วมีค่า Annual P/B ประมาณ 3.05 และ 3.75 ตามลำดับ ส่วนในลำธารห้วยพลาดมีค่า Annual P/B ประมาณ 1.97 และ 1.59 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยแสดงถึงอัตราการเจริญของมวลชีวภาพ เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาอัตราผลผลิตขึ้นที่สองของแมลงบนน้ำป่าอนุภัติ Hydropsychidae ซึ่งมีค่า Annual P/B อุตุนิยมว่า $3.59-25.46 \text{ year}^{-1}$ ซึ่งแมลงบนน้ำป่าอนุภัติในวงศ์นี้ที่มีระบะการเจริญ 2 รอบวงชีวิต ในรอบ 1 ปี ทั้งนี้ค่า Annual P/B มีความสัมพันธ์กับค่า CPI หรือค่าความยาวของระยะที่แมลงใช้ในการเจริญในระยะเวลา 1 ปี (Dudgeon, 1997) แม้แมลงบนน้ำป่าอนุภัติ Calamoceratidae เป็นแมลงที่มีการเจริญหลากรอบวงชีวิตในรอบ 1 ปี มีค่า CPI เท่ากับ 3 (12/4) ซึ่งคำนวณมาจากระยะเวลา 4 เดือนแมลงบนน้ำป่าอนุภัติใช้ในการเจริญ 1 รอบวงชีวิต ในรอบ 1 ปี จึงมี 3 รอบวงชีวิต ค่า CPI จึงมีค่าเท่ากับ 3 แต่มีค่า Annual P/B ที่ค่อนข้างต่ำเนื่องจากค่า Annual P/B ได้มาจากค่าอัตราผลผลิตหารด้วยค่าน้ำลชีวภาพ แต่ค่าอัตราผลผลิตมีค่าค่อนข้างต่ำเนื่องจากจำนวนและการประกูลของแมลงในแต่ละเดือนมีในปริมาณที่น้อย จึงทำให้ค่าอัตราผลผลิตต่ำกว่าค่าน้ำลชีวภาพและทำให้ค่า Annual P/B มีค่าค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับการศึกษาอื่นๆ

จากการศึกษาสามารถทดสอบระหว่างความขาวของลำตัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเด็กและสามารถทดสอบระหว่างความกว้างของส่วนหัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเด็ก โดยพิจารณาจากค่า R^2 (coefficient of determination) ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ ค่า R^2 มีค่าเข้าใกล้ 1 และ -1 ถือว่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจที่ดี จากการพบค่าที่ได้มีค่าค่อนข้างต่ำ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างความขาวลำตัวกับความกว้างของส่วนหัว ค่า R^2 ของความขาวลำตัวทั้งหมดจะมีค่าที่แสดงถึงสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจที่ดีกว่า ดังนั้นในการศึกษาน้ำหนักที่ปราศจากเด็กของแมลงบนน้ำป่าอนุภัติ *A. janus* จึงควรเลือกใช้สมการทดสอบระหว่างความขาวของลำตัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเด็ก

การศึกษาความหลากหลายของแมลงบนป่าอกน้ำตัวเต็มวัย

จากการศึกษาแมลงบนป่าอกน้ำตัวเต็มวัยเป็นระยะเวลา 12 เดือน พบร่วมในลักษณะหัวข่ายแก้วพับแมลงบนป่าอกน้ำเพศผู้น้อยกว่าลักษณะหัวข่ายพาลาด แต่เมื่อศึกษาถึงความหลากหลายนิคพบว่า ในลักษณะหัวข่ายแก้วมีความหลากหลายนิคมากกว่าในลักษณะหัวข่ายพาลาด โดยในลักษณะหัวข่ายแก้วพับแมลงบนป่าอกน้ำตัวเต็มวัยจำแนกเป็น 17 วงศ์ 34 สกุล 86 ชนิด และในลักษณะหัวข่ายแก้วพับ 14 วงศ์ 24 สกุล 57 ชนิด วงศ์ที่ไม่พบในลักษณะหัวข่ายพาลาด คือ วงศ์ Molannidae, Leptoceridae และ Helicopsychidae วงศ์ที่มีความหลากหลายนิคและมีจำนวนมากที่สุดในลักษณะหัวข่าย คือ วงศ์ Hydropsychidae และวงศ์ Philopotamidae ตามลำดับ แมลงบนป่าอกน้ำตัวเต็มวัยในทั้งสองลักษณะการปรากฏในช่วงเดือนเมษายนและพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงฤดูร้อนและกำลังเริ่มเข้าสู่ฤดูฝน เมื่อเข้าสู่ฤดูฝนจำนวนแมลงบนป่าอกน้ำตัวเต็มวัยในทั้งสองลักษณะเริ่มลดลงและลดลงต่อไปที่สุด เมื่อเข้าสู่ฤดูหนาว การศึกษานี้ให้ผลสอดคล้องกับการศึกษาของ Chantaramongkol *et.al.* (1999) และแตงอ่อน (2543) เนื่องจากแมลงบนป่าอกน้ำจะมีการผสมพันธุ์และวางไข่ในช่วงฤดูหนาว เพื่อที่แมลงจะได้มีการพักเป็นตัวเต็มวัยก่อนฤดูฝน เป็นการลดภาระการตายเนื่องจากน้ำหลักในฤดูฝน จึงพบว่าแมลงบนป่าอกน้ำส่วนใหญ่จะมีการปรากฏมากในช่วงก่อนเข้าฤดูฝน (Dudgeon, 1992)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของแมลงบนป่าอกน้ำตัวเต็มวัยกับคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีด้วยโปรแกรม SPSS พบร่วมแมลงบนป่าอกน้ำหัวข่ายนิคที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพน้ำ ดังจะพบว่าในลักษณะหัวข่ายแก้วแมลงบนป่าอกน้ำชนิด *Cheumatopsyche cocles* มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุณหภูมิอากาศ *Kisura cina* มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ *Dinarthrum moulmina* และ *Agapetus lalus* มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับค่าความเป็นเบส ($r>0.75, p<0.05$) หมายความว่าถ้าคุณภาพน้ำปัจจัยนั้นๆ เพิ่มขึ้น ก็จะพบว่าแมลงบนป่าอกน้ำชนิดนั้นมีจำนวนมากขึ้นเช่นกัน และพบร่วมแมลงบนป่าอกน้ำชนิด *Chimarra berenike*, *C. Khamuorum*, *Pseudoneureclipsis uma*, *Ecnomus jojachin* และ *Setodes sp. 3* มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับค่าการนำไฟฟ้า ($r>-0.75, p<0.05$) แปลว่าถ้าปริมาณของค่าการนำไฟฟ้าเพิ่มขึ้นจะพบแมลงชนิด *Chimarra berenik*, *C. Khamuorum*, *Pseudoneureclipsis uma*, *Ecnomus jojachin* และ *Setodes sp.3* มีจำนวนตัวลดลง จากข้อมูลในส่วนนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเป็นดัชนีชีวภาพในการตรวจคัดคุณภาพน้ำได้ และจากการศึกษาในลักษณะหัวข่ายพาลาดพบว่าแมลงบนป่าอกน้ำชนิด *Ecnomus suadus*, *Ganonema extensum* มีความสัมพันธ์กับปริมาตรน้ำในทิศทางเดียวกัน *Lannapsyche chantaramongkolae* มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับค่าการนำไฟฟ้าและค่าความเป็นเบส *L. chantaramongkolae* และ

Rhyacophila petersoni มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณของแม่น้ำทั้งหมดที่ละลายน้ำ ($r>0.75$, $p<0.05$) หมายความว่าถ้าคุณภาพน้ำปัจจัยน้ำๆ เพิ่มขึ้นก็จะพบว่าแมลงบนปลอกน้ำชนิดนั้นมีจำนวนมากขึ้นเช่นกัน และแมลงชนิด *Macrostemum fastosum* และ *M. midus* มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณออกซิเจน *Agapetus dangorum* และ *Cheumatopsyche cocles* มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณไนเตรตในโตรเรน ($r>-0.75$, $p<0.05$) หมายความว่าถ้าคุณภาพน้ำปัจจัยน้ำๆ มีค่าเพิ่มขึ้น การปรากฏของแมลงบนปลอกน้ำชนิดนั้นก็จะลดลงด้วย เป็นดังนี้

การศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลายของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในลำธารห้วยแก้ว และลำธารห้วยพาลาด ได้มีการทำกราฟการศึกษาไว้โดย แตงอ่อน (2543) การศึกษาดังต่อไปนี้เดือนสิงหาคม 2541 ถึงเดือนกรกฎาคม 2542 จึงได้มีการนำข้อมูลของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยมาทำการวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในเดือนกันยายน 2542 ถึงเดือนสิงหาคม 2543 โดยใช้โปรแกรม PATN จัดกลุ่มเดือนทั้งหมด 24 เดือน โดยชนิดและจำนวนของแมลงบนปลอกน้ำที่พบ หลังจากนั้นก็ทำการจัดกลุ่มตัวแปรด้วย UPGMA ordination และทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างแมลงบนปลอกน้ำกับเดือนที่ทำการศึกษา และคุณภาพน้ำกับเดือนที่ทำการศึกษา โดยการใช้ 100 Monte Carlo Test ผลของการศึกษาพบว่าในลำธารห้วยแก้วสามารถแบ่งกลุ่มเดือนที่ทำการศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีแนวโน้มกว้างๆ ได้ 3 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ I คือกลุ่มเดือนในปีที่สองที่ทำการศึกษา กลุ่มที่ II เป็นกลุ่มเดือนในฤดูฝนและกลุ่มที่ III เป็นกลุ่มเดือนที่ทำการศึกษาในปีแรก ส่วนข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์ด้วย 100 Monte Carlo Test ได้เมลงที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มของเดือนทั้งหมด 14 ชนิด โดยชนิด *Hydropsyche bacchus* และ *Himalopsyche acharai* มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเดือนกลุ่มที่ I แมลงชนิด *Chimarra atnia*, *C. suthepensis*, *C. schwendingeri*, *Hydropsyche clitumnus* และ *Molannodes lirr* มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเดือนที่ III และแมลงบนปลอกน้ำชนิด *Pseudoneureclipsis usia*, *Pyschomyia monto*, *Cheumatopsyche cocles*, *Hydromanicus serubabel*, *Hydropsyche arcturus*, *Dinarthrum daidalion* และ *Goerodes abruptus* มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเดือนกลุ่มที่เหลือ ส่วนคุณภาพน้ำที่สัมพันธ์กับกลุ่มเดือน คือ ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำและค่าความชุ่มในสิ่งของน้ำ (ภาคผนวก ค) เมื่อคุณภาพคุณภาพน้ำแสดงค่าดังกล่าวพบว่าในปีแรกและปีที่สองที่ทำการศึกษาพบค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำและค่าความชุ่มในสิ่งของน้ำมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยในปีแรกมีปริมาณออกซิเจนที่ค่อนข้างสูง แต่ความชุ่มในสิ่งของน้ำมีค่าต่ำกว่า อาจเนื่องมาจากปริมาณน้ำในปีแรกมีค่าที่ต่ำกว่า การจะล้างเอาอนุภาคสารต่างๆ ลงสู่แหล่งน้ำมีน้อยกว่า (Goldman and Horne, 1983) ปริมาณน้ำและ

ค่าความบุ่นใสของน้ำที่มีค่าต่ออนามัยน้อยในปีแรกอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลให้การละลายของก๊าซออกซิเจนเกิดขึ้นได้ดีกว่า ส่งผลให้มีค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ

ในสำราหรือพยาลดมีการจัดกลุ่มของเดือนที่ทำการศึกษาได้ทั้งหมด 3 กลุ่ม—คือ กลุ่มที่ I เป็นกลุ่มของเดือนในฤดูร้อนในปีแรกเป็นหลัก กลุ่มที่ II เป็นกลุ่มของเดือนในฤดูฝนในปีแรก ทั้งหมดและกลุ่มที่ III เป็นกลุ่มของเดือนในปีที่สอง ทั้งนี้เนื่องจากในปีแรกที่ศึกษานี้ฤดูกาลที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือในเดือนกุมภาพันธ์และเดือนมีนาคมเป็นเดือนที่ไม่มีฝนตกเลย (ศูนย์อุดุนิยมวิทยาภาคเหนือ, 2541) น้ำในสำราหรหรือพยาลดแห้งจัดจึงเกิดการแยกกลุ่มกันระหว่างฤดูร้อนและฤดูฝน แมลงชนิดปลอกน้ำ 12 ชนิด มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเดือนกลุ่มที่ II และ III และมีความสัมพันธ์กับปริมาณของแมลงทั้งหมดที่ละลายน้ำ ค่าความเป็นเบสและความสามารถในการนำไฟฟ้าเนื่องจากสำราหรหรือพยาลดเป็นสำราหรที่มีความเร็วของกระแสไฟฟ้าสูง อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการระเหาสารที่สามารถแตกตัวให้อ่อนอ่อนอิสระอย่างปริมาณของแมลงทั้งหมดที่ละลายน้ำ ค่าความเป็นเบสและความสามารถในการนำไฟฟ้าปีนในแหล่งน้ำได้สูง (นันทนา, 2539; Wetzel, 1975) ประกอบกับต้นสำราหรหรือพยาลดแก้วมีการทึบสิ่งปฏิกูลจากชุมชน (แตงอ่อน, 2543) จึงทำให้มีค่าที่มีผลต่อการจัดกลุ่มของเดือนและแมลงชนิดปลอกน้ำ

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา

1. แมลงหนอนปลอกน้ำชานิด *A. janus* ในลักษณะทั้งสองแห่งมีการเจริญแบบไม่มีคุกคามและระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญพัฒนาของชีวิตในรอบ 1 ปี ตัวอ่อนมีระยะการเจริญ 5 ระยะ สำหรับไม่พับตัว อ่อนระยะที่ I ตัวอ่อนระยะที่ II ถึง V และระยะดักแด้เมื่อการสร้างปลอกจากชิ้นส่วนใบไม้ ระยะดักแด้ใช้ระยะเวลาในการเจริญเป็นตัวเต็มวัยประมาณ 2 สัปดาห์ ในลักษณะหัวยังเกี้ยวสามารถดูด汁 ตัวอ่อนแมลงได้ตลอดทั้งปี แต่ในลักษณะหัวขาดสามารถดูด汁ได้ในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนพฤษภาคม ตัวอ่อนในลักษณะทั้งสองสายมีการปรากฏสูงสุดในเดือนพฤษภาคม ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณของน้ำและปริมาณอาหาร
2. แมลงหนอนปลอกน้ำชานิด *A. janus* มีพฤติกรรมการกินอาหารเป็นแบบกัดกินชิ้นส่วนพืช เช่น ในไม้ ซึ่ง mandible ของแมลงหนอนปลอกน้ำชานิดมีขนาดใหญ่ มีลักษณะของฟันกัดและฟันบด เป็นฟันสำหรับกัดกิน ส่วนสาหร่ายที่พับในทางเดินอาหารเป็นสาหร่ายที่เกาะอยู่บนชิ้นส่วนพืชและเข้าไปในระบบทางเดินอาหารขณะที่แมลงกัดกินชิ้นส่วนพืช จึงจัดแมลงหนอนปลอกน้ำชานิดนี้เป็นผู้บริโภคลำดับที่ 1 ในห่วงโซ่ออาหาร
3. แมลงหนอนปลอกน้ำชานิด *Anisocentropus* sp. และ *A. janus* ในลักษณะหัวยังเกี้ยวมีความหนาแน่นเฉลี่ยเท่ากับ 12.83 และ 8.08 ตัวต่อตารางเมตร มวลชีวภาพเท่ากับ 220.73 และ 134.12 มิลลิกรัม น้ำหนักที่ปราศจากเส้าต่อตารางเมตร อัตราผลผลิตชิ้นที่สองเท่ากับ 672.11 และ 503.23 มิลลิกรัม น้ำหนักที่ปราศจากเส้าต่อตารางเมตรต่อปี และ Annual P/B เท่ากับ 3.05 และ 3.75 ปี⁻¹ ตามลำดับ ในลักษณะหัวขาดแมลงหนอนปลอกน้ำชานิด *Anisocentropus* sp. และ *A. janus* มีความหนาแน่นเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และ 2.5 ตัวต่อตารางเมตร มวลชีวภาพเท่ากับ 98.204 และ 32.09 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากเส้าต่อตารางเมตร อัตราผลผลิตชิ้นที่สองเท่ากับ 193.36 และ 128.38 มิลลิกรัมน้ำหนักที่ปราศจากเส้าต่อตารางเมตรต่อปี และ Annual P/B เท่ากับ 1.97 และ 1.59 ปี⁻¹ ตามลำดับ สมการทดสอบระหว่างความขาวของลำตัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเส้าในลักษณะหัวยังเกี้ยว คือ $y = 1.9957x - 0.9699$ ($R^2 = 0.4195$) และในลักษณะหัวขาดมีสมการดังนี้ $y = 5.9402x - 5.4121$ ($R^2 = 0.8819$) สมการทดสอบระหว่างความกว้างของส่วนหัวกับน้ำหนักที่ปราศจากเส้าในลักษณะหัวยังเกี้ยว คือ $y = 3.281x - 1.4318$ ($R^2 = 0.5398$) และในลักษณะหัวขาดมีสมการดังนี้ $y = 4.2183x - 2.2721$ ($R^2 = 0.3904$)

4. เมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยเพศผู้ในลำธารห้วยแก้วทั้งหมด 1,332 ตัว จัดจำแนกเป็น 17 วงศ์ 34 สกุล 86 ชนิด และในลำธารห้วยพาลาดพนเมลงหนอนปลอกน้ำเพศผู้ทั้งหมด 1,499 ตัว จัดจำแนกเป็น 14 วงศ์ 24 สกุล 57 ชนิด สำรวจพบเป็นชนิดใหม่ 1 ชนิด คือ *Ghimarra drike* Malicky & Thamsenanupap 2000 จากลำธารทั้งสองสายพนเมลงหนอนปลอกน้ำวงศ์ Hydropsychidae และ Philopotamidae มีการปรากฏมากที่สุดตามลำดับ เนื่องที่มีความหลากหลายและจำนวนของเมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยมากที่สุด คือ เดือนเมษายน เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลความหลากหลายของเมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยกับคุณภาพน้ำ พบรเมลงหนอนปลอกน้ำหลายชนิดมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและทิศทางตรงกันข้าม ($p<0.05$, $r<0.75$, $r>-0.75$)
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลความหลากหลายของเมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัยในปี 2542-2543 กับข้อมูลในปี 2541-2542 ด้วย PATN ในลำธารห้วยแก้วพบการแบ่งกลุ่มเดือนทั้งหมด 4 กลุ่ม และมีความสัมพันธ์กับเมลงหนอนปลอกน้ำ 14 ชนิดและคุณภาพน้ำ 2 ปัจจัย (ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำและความชุ่นในสิ่งของน้ำ) ในลำธารห้วยพาลาดมีการแบ่งกลุ่มเดือน 3 กลุ่ม มีความสัมพันธ์กับเมลงหนอนปลอกน้ำตัวเต็มวัย 12 ชนิดและคุณภาพน้ำ 3 ปัจจัย (ค่าการนำไฟฟ้า ปริมาณของแร่ทั้งหมดที่ละลายน้ำและค่าความเป็นเบส)
6. คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพและเคมีบางประการจัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินแหล่งน้ำประเภทที่ 2 แต่ปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์และค่าแอนโอมเนียมในโครงสร้างในถ่วงกันมีสูงกว่ากำหนด และเมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของน้ำในลำธารทั้งสองสาย พบร่ว่าน้ำในลำธารห้วยแก้วมีปริมาณสารปนเปื้อนและสารที่แตกตัวให้อ่อนน้อกระะมีน้อยกว่าลำธารห้วยพาลาด

บรรณานุกรม

กัลยา วนิชย์บัญชา. 2544. การวิเคราะห์ตัวแปรทางคณิตศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

แตงอ่อน พรหมมิ. 2543. ความหลากหลายและการกระจายของแมลงบนปลอกน้ำตัวเต็มวัย จากถั่วที่ความสูงต่างกัน บนอุทกานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิทยา คณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นันทนา คงเสนี. 2539. คุณภาพภูมิปัญญาการนิเวศวิทยาน้ำจืด. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

นิวัติ เรืองพานิช. 2541. นิเวศวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. คณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

นฤมล แสงประดับ, บรรยงค์ อินทร์ม่วง, ชุดima หาญจันทร์, อามา อาษาไซย และประยุทธ์ อุดรพิมาย. 2542. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาการกระจายตัวของตัวอ่อนแมลงกลุ่ม Ephemeroptera Plecoptera และ Trichoptera (EPT) ในถั่วต้นน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาองค์ความรู้และการศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย.

พรทิพย์ จันทร์มงคล และ Hans Malicky. 2543. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของแมลงน้ำกลุ่มไทรคอบเทราในประเทศไทยเพื่อการประยุกต์ใช้ในการตัดสินคุณภาพน้ำ (ส่วนที่ 1). รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาองค์ความรู้และการศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย.

พระราชนูญสูติส่งเสริมและรักษากุญแจพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2535. ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.

ไพบูลย์ ตุขศรีงาม. 2527. รูปร่างและสรีริวิทยาเบื้องต้นของแมลง. ภาควิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ มหาสารคาม.

วิสูตร สมนึก. 2540. รายงานการประชุมเรื่อง กฏหมายเป้าไม้ที่ใช้คุ้มครองพื้นที่สงวนชีวนิเวศ. รายงานการประชุมวิชาการการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่สงวนชีวนิเวศ, สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.

คุกแลกษณ์ ระคมสุข. 2542. ความหลากหลายนิodicของแมลงบนปลอกน้ำง้าวที่ *Hydropsychidae* บริเวณห้วยพรມแล้งและห้วยหญ้าเครือ อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศูนย์อุดรนิยมวิทยาภาคเหนือ. 2541. ข้อมูลอุดรนิยมวิทยาประจำปี 2541. (ข้อมูลไม่ได้ตีพิมพ์). เชียงใหม่.

ศูนย์อุดรนิยมวิทยาภาคเหนือ. 2542. ข้อมูลอุดรนิยมวิทยาประจำปี 2542. (ข้อมูลไม่ได้ตีพิมพ์). เชียงใหม่.

ศูนย์อุดรนิยมวิทยาภาคเหนือ. 2543. ข้อมูลอุดรนิยมวิทยาประจำปี 2543. (ข้อมูลไม่ได้ตีพิมพ์). เชียงใหม่.

สมจิตร์ สมพงษ์. 2541. ความหลากหลายและชีววิทยาแมลงบนปลอกน้ำชนิด *Limnocentropus* spp. จากลำธารน้ำ ที่ความสูงสองระดับในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมยศ ศิลาล้อม. 2543. ความหลากหลายและการกระจายของตัวอ่อนแมลงบนปลอกน้ำ ในลำธารที่ระดับความสูงต่างกัน บนอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุนทร คำยอง และคุณติ๊ด เศรเมชาภูล. 2541. “การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพของพืชในป่าชนิดต่างๆ ในอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการวิเคราะห์สังคมพืช ตอนที่ 2 ป่าดิบเขา”. ในทำเนียบผลงานวิจัย พ.ศ. 2541. หน้า 55- 61. สถาบันวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อิสระ ฐานี. 2541. ชีวประวัติของแมลงบนปลอกน้ำชนิด *Ugandatrichia maliwan* และคุณภาพน้ำที่ลำธารน้ำแม่กลอง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

APHA, AWWA, WPCF. 1992. Standard Method for The Examination of Water and Wastewater.

18th ed. Washington DC: American Health Association.

Anderson, N.H. 1997. Phenology of Trichoptera in Summer-dry Headwater Streams in Western Oregon, U.S.A. Proc. 8th Internat. Symp. Trichoptera., Chiang Mai, p. 7-13.

Belbin, L. 1995. PATN Pattern Analysis Package. Division of Wild life and Ecology. CSIRO, Australia.

Benke, A.C. and Wallace, J.B. 1997. Trophic basis of production among riverine Caddisflies: Implications for food web analysis. *Ecology*, 78(4): 1132-1145.

- Benke,A.C., Huryn, A.D. and Ward, M. 1998. Use of Empirical Models of Stream Invertebrate Secondary Production as Applied to a Functional Feeding Group. *Verh. Internat. Verein. Limnol.*, Stuttgart, 26: 2024-2029.
- Boulton, A.J. and Brock, M.A. 1999. Australian Freshwater Ecology Process and Management. Gleneagles Publishing. Australia.
- Chaibu, P. 2000. Potential use of Trichoptera as water pollution biomonitoring in Ping river Chiang Mai. Thesis for Doctor of Philosophy in Biology. University of Chiang Mai, Chiang Mai.
- Chantaramongkol, P. 1983. Light-trapped caddisflies (Trichoptera) as water quality indicators in large rivers: results from the Danube at Veröce, Hunsgary. *Aquatic Insects.*, 5: 33-37.
- Chantaramongkol, P. and Malicky, H. 1989. Some *Chimarra* (Trichoptera: Philopotamidae) from Thailand (studies on caddisflies from Thailand, nr.2). *Aquatic Insects.*, 11: 223-240.
- Chantaramongkol, P. and Malicky, H. 1995. Einige neue Hydropsychidae (Trichoptera) aus Thailand.) (Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr.15). *Ent., Z. (Essen).*, 104: 92-95.
- Chantaramongkol, P. and Malicky, H. 1995a. Drei neue asiatische *Hydromanicus* (Trichoptera: Hydropsychidae) (Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr.17). *Ent., Z. (Essen).*, 105: 92-99.
- Chantaramongkol, P., McQuillan, P. and Promkutkaew, S. 1999. Analysis Trichoptera Adult Seasonality from Huay Koo Kaow Stream, Chiang Mai Zoo, Doi Suthep. *Proc. 9th Internat. Symp. Trichoptera.*, Chiang Mai, p. 469-474.
- Dohet, A. 1999. Ordination and Classification of Trichoptera Assemblages of the Rhithral Part of Some Basins with Little or No Anthropogenic Disturbance in the Oesling (G.D. of Luxembourg). *Proc. 9th Internat. Symp. Trichoptera.*, Chaing Mai, p. 75-81.
- Dudgeon, D. 1992. Pattern and Processes in Stream Ecology. Stuttgart: E. Schweizerbart'sche Verlagsbuchhandlung.
- Dudgeon, D. 1996. Life history, secondary production and microdistribution of *Stenopsyche angustata* (Trichoptera: Stenopsychidae) in a tropical forest stream. *J. Zool. Lond.*, 238: 679- 691.

- Dudgeon, D. 1997. Life histories, secondary production and microdistribution of hydropsychid caddisflies (Trichoptera) in a tropical forest stream. *J. Zool. Lond.*, 243: 191-210.
- Dudgeon, D. 1999. The Population Dynamic of Three Species of Calamoceratidae (Trichoptera) in a Tropical Forest Stream. *Proc. 9th Internat. Symp. Trichoptera.*, Chiang Mai, p. 83-91.
- Goldman, C.R. and Horn, A.J. 1983. Limnology. New York: McGraw-Hill.
- Hauer, F.R. and Lamberti, G.A. 1996. Stream Ecology. New York: Academic Press.
- Hynes, H.B.N. 1972. The Ecology of Running Waters. Liverpool: Liverpool University.
- Ito, T., Suzuki, K. and Ohkawa, A. 2000. Caddisflies fauna of northernmost part of Japan. *Biol. Inl. Wat.*, 15: 20-31.
- Key, K.H.L. 1973. Principles of Classification and Nomenclature. 2nd ed. Canberra: Melbourne Press.
- Kiss, O. and Schmera, D. 1997. The Caddisflies of a Refugium Area in North Hungary. *Proc. 8th Internat. Symp. Trichoptera.*, Ohio, p. 221-225.
- Lind, O. T. 1979. Handbook of common methods in limnology. 2nd ed. St. Louis: C.V. Mosby.
- Mackenzie, A., Ball, A.S. and Virdee, S.R. 1998. Instant Notes in Ecology. Guildford: BIOS Scientific Publishers Limited.
- Maharaj, L.D. and Alkins-Koo, M. 1997. Seasonal Occurrence of Caddisflies and Population Dynamics of *Helicopsyche Margaritensis* Botosaneanu in Trinidad, West Indies. *Proc. 8th Internat. Symp. Trichoptera.*, Ohio, p. 277-282.
- Malicky, H. 1987. On Some Rhyacophila from Doi Suthep Mountain, Northern Thailand. *Trichop. Newsletter.*, 14: 27-29.
- Malicky, H. 1989. Odontoceridae aus Thailand (Trichoptera). *Opusc. Zool. Flumin.*, 36:1-16.
- Malicky, H. 1994. Ein Beitrag zur Kenntnis asiatischer Calamoceratidae (Trichoptera) Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr. 13. *Z. Arbgem. Ösl. Ent.*, 46: 62-79.
- Malicky, H. 1995. Weitere neue Köcherfliegen (Trichoptera) aus Asien (Arbeit Nr. 18 über thailändische Köcherfliegen). *Braueria.*, 22: 11-26.
- Malicky, H. 1997. A preliminary picture atlas for identification of Trichoptera of Thailand. Unpublished material.
- Malicky, H. 1997a. Ein Beitrag zur Kenntnis asiatischer Arten der Gattungen *Cheumatopsyche* Wallengren 1891 und *Potamyia* Banks 1900 (Trichoptera, Hydropsychidae). *Linzer boil. Beitr.*, 30: 1015-1055.

- Malicky, H. 1998. Ein Beitrag zur Kenntnis asiatischer *Amphipsyche* und *Polymorpharnisini* (Trichoptera, Hydropsychidae) (Gleichzeitig 23. Arbeit über thailändische Köcherfliegen). *Stapfia*, 55: 399-408.
- Malicky, H. 1998a. Ein Beitrag zur Kenntnis asiatischer *Macronimatini* (Trichoptera, Hydropsychidae) (Gleichzeitig 24. Arbeit über thailändische Köcherfliegen). *Linzer biol. Beitr.*, 30: 767-793.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1989. Einige Rhyacophilidae aus Thailand (Trichoptera) Studien über thailändische Köcherfliegen nr.3. *Ent. Z. (Essen)*, 99:17-24.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1989a. Beschreibung von neue Köcherfliegen (Trichoptera) aus Thailand und Burma Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr. 6. *Ent. Ber. Luzern.*, 22: 117-126.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1990. Elf neue Köcherfliegen (Trichoptera) aus Thailand und angrenzenden Ländern Studien über thailändische Köcherfliegen nr.7. *Ent. Z. (Essen)*, 101: 80-89.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1991. Einige *Leptocerus* Leach (Tricoptera: Leptoceridae) aus Thailand Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr. 8. *Braueria*, 18: 9-12.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1991a. Einige *Leptocerus* Leach (Trichoptera: Leptoceridae) aus Thailand Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr. 10. *Ent. Ber. Luzern.*, 27: 141-150.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1991b. Beschreibung von *Trichomacronema paniae* n.sp. (Trichoptera: Hydropsychidae) aus Nord-Thailand und Beobachtungen über ihre Lebensweise Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr. 9. *Ent. Ber. Luzern.*, 25: 113-122.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1992. Einige Goera (Trichoptera: Goeridae) aus Südasien Studien über thailändische Köcherfliegen nr. 10. *Ent. Ber. Luzern.*, 27: 141-150.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1992a. Neue Köcherfliegen (Trichoptera) aus Thailand und angrenzenden Landern Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr.11. *Braueria*, 19: 13-23.

- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1993. Neue Trichoptera aus Thailand (Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr. 12). *Linzer Biol. Beitr.*, 25: 433-487.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1994. Neue Lepidostomatidae aus Asien (Trichoptera) (Arbeiten über thailändische Köcherfliegen nr. 14). *Ann. Naturhist. Mus. Wien.*, 96B: 225-264.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1995. The Altitude Distribution of Trichoptera Species in Mae Klang catchment on Doi Inthanon Northern Thailand: Stream Zonation and Cool-and Warm Adapted Groups. (Studies on Caddisflies of Thailand No. 16) *Rev. Hydrobiol. Trop.*, 26(4): 279-291.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1996. Neue Köcherfliegen aus Thailand (Trichoptera) Arbeiten Nr. 19 über thailändische Köcherfliegen. *Ent. Ber. Luzern.*, 36: 119-128.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1997. Weitere neue Köcherfliegen (Trichoptera) aus Thailand Arbeiten Nr. 20 über thailändische Köcherfliegen. *Lizer bio. Beitr.*, 29(1): 203-215.
- Malicky, H. and Chantaramongkol, P. 1999. A Preliminary Survey of the Caddisflies (Trichoptera) of Thailand. *Proc. 9th Internat. Symp. Trichoptera.*, Chiang Mai, p. 205-216.
- Malicky, H., Chantaramongkol, P., Chaibu, P., Prommi,T., Silalom, S., Sompong, S., and Thani, I. 2000. Neue Köcherfliegen aus Thailand (Insecta, Trichoptera) (Arbeit über thailändische Köcherfliegen Nr.30). *Linzer biol. Beitr.*, 30(1). 861-874
- Malicky, H., Chantaramongkol, P., Chaibu, P., Thamsenanupap, P. and Thani, I. 2000a. Acht neue Köcherfliegen aus Thailand (Arbeit Nr.31 über thailändische Köcherfliegen). *Braueria*, 27: 29-31.
- Mathis, M.L. 1999. Life Histories of Three Limnephiloid Caddisflies (Trichoptera: Limnephilidae, Uenoidae) Inhabiting a Temporary Spring in the Ozark Mountains, U.S.A. *Proc. 9th Internat. Symp. Trichoptera.*, Chiang Mai, p. 217-226.
- McCafferty, W.P. 1981. Aquatic Entomology. Boston: Jones and Barlett publishers.
- Merritt, R.W., and Cummins, K.W. 1984. An Introduction to the Aquatic Insect of North America. 2nd ed. Iowa: Kendall/Hunt Publishing Company.
- Morse, J.C., 1997. Checklist of World Trichoptera. *Proc. 8th Internat. Symp. Trichoptera.*, Ohio, p. 399-342.

- Mosely, M.E. and Kimmins, D.E. 1953. The Trichoptera (caddisflies) of Australia and New Zealand. London: Adlard and Son, Limited Dorking, Surrey.
- Mustow, S.E. 1999. Lotic macroinvertebrates assemblages in northern Thailand: altitudinal and longitudinal distribution and the effects of pollution. *Nat. Hist. Bull. Siam Soc.* 47: 225-252.
- Nagayasu, Y. and Ito, T. 1997. Life History of *Dicosmoecus jozankeanus* in Northern Japan, with Particular Reference to the Difference between Spring Brook and Mountain Stream Populations (Trichopera: Limnephilidae: Dicomoeinae). *Proc. 8th Internat. Symp. Trichoptera.*, Ohio, p. 365-372.
- Nagayasu, Y. and Ito, T. 1999. Life History of *Ecclisocosmoecus spinosus* Schmid in Hokkaido, northern Japan. *Proc. 9th Internat. Symp. Trichoptera.*, Chiang Mai, p. 269-272.
- Resh, V.H. 1992. Recent Trends in the Use of Trichoptera in Water Quality Monitoring. *Proc. 7th Internat. Symp. Trichoptera.*, Leiden, p. 365-372.
- Sanches, M. and Hendricks, A.C. 1997. Variation in Life History of *Cheumatopsyche* spp. from a Low-order Stream in Virginia (U.S.A.). *Proc. 8th Internat. Symp. Trichoptera.*, Ohio: 411-415.
- Sykora, J.L., Koryak, M. and Fowles, J.M. 1997. Adult Trichoptera as Indicator of Water Quality in the Upper Ohio River Drainage Basin. *Proc. 8th Internat. Symp. Trichoptera.*, Ohio, p.441-444.
- Wetzel, R.G. 1975. Limnology. London: W.B. Saunders Company.
- Wiggins, G.B. 1996. Larvae of the North American Caddisflies Genera (Trichoptera). 2nd ed. Toronto: University of Toronto press.
- Williams, D.D., Williams, N.E. and Hogg, I.D. 1995. Life history plasticity of *Nemoura trispinosa* (Plecoptera : Nemouridae) along a permanent-temporary water habitat gradient. *Fresh. Biol.*, 34: 155-163.
- William, D.D. and Feltmate, B.W. 1992. Aquatic Insects. Melksham: Redwood Press.
- Yule, C.M. and Pearson, R.G. 1996. A seasonality of benthic invertebrates in a tropical stream on Bougainville Island, Papua New Guinea. *Arch. Hydro. Biol.*, 137: 95-117.

ภาคผนวก ก

ตาราง 1 การคำนวณอัตราผลผลิตชนิดที่สองโดยวิธี Non-Cohort Technique: Size-Frequency Method

Head capsule width (mm) or size class	Density (No./m ²) N	Individual mass (mg) W	No. lost (No./m ²) ΔN	Biomass (mg/m ²) N X W	Mass at loss (mg) $\bar{W}=(W_1+W_2)/2$	Biomass lost (mg/m ²) $\bar{W}\Delta N$	Times no. size classes $\bar{W}\Delta NX_5$
a	b	c = a2 - a1	d = a x b	e = (b1+b2)/2	f = d x e	g = f x no. size or insta: e.g. No. size = 5	

Biomass	=	total summation	Production	=	total summation
Cohort P/B	=	Production/Biomass			
Annual P/B	=	Annual P/Biomass	Annual P	=	Production X CPI
			CPI(cohort production interval)		

ภาคผนวก ฯ

ตาราง 2 จำนวนแมลงบนปลอกน้ำในแต่ละชนิดในบริเวณน้ำตกหมาสาร ลำธารหัวขากว

ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2541 ถึงเดือนกรกฎาคม 2542 (ที่มา: แตงอ่อน, 2543)

Name of specise	Aug-98	Sep-98	Oct-98	Nov-98	Dec-98	Jan-99	Feb-99	Mar-99	Apr-99	May-99	Jun-99	Jul-99
F. Rhyacophilidae												
<i>Himalopsyche acharai</i>												
<i>Rhyacophila inaequalis</i>												
<i>Rhyacophila manna</i>												
<i>Rhyacophila petersorum</i>	5	9		3	1				1		2	
<i>Rhyacophila quana</i>				1	1	1				1	7	4
<i>Rhyacophila scissoides</i>		7	1	1	4		2					
<i>Rhyacophila suthepensis</i>	8	1	2	3	2	1	2		7	3	2	2
F. Glossosomatidae												
<i>Agapetus dangorum</i>						1						
<i>Agapetus halong</i>					1							
<i>Agapetus lalus</i>												
F. Philopotamidae												
<i>Chimarra akkaorum</i>												1
<i>Chimarra allenii</i>												
<i>Chimarra atara</i>		1		2					1			
<i>Chimarra atnia</i>		2			1	1	1	1				
<i>Chimarra berenike</i>												
<i>Chimarra deva</i>	2		1				1		6			
<i>Chimarra khamuorum</i>												5
<i>Chimarra htinorum</i>	15	17	23	1	3	2	4			2	2	2
<i>Chimarra lannaensis</i>		2	5		2	2			9	1	6	2
<i>Chimarra lavuaorum</i>		1				2	1	1	2			
<i>Chimarra litssa</i>												
<i>Chimarra momma</i>		4										1
<i>Chimarra monorum</i>			2									
<i>Chimarra pipake</i>		1										
<i>Chimarra spinifera</i>		4	2			1		4			6	
<i>Chimarra suadulla</i>												
<i>Chimarra suthepensis</i>	8	50	17	7	15	15	23	29	10	17	19	11

ตาราง 2 (ต่อ)

Name of specie	Aug-98	Sep-98	Oct-98	Nov-98	Dec-98	Jan-99	Feb-99	Mar-99	Apr-99	May-99	Jun-99	Jul-99
<i>Chimarra schwendingeri</i>	1	2			3	1	2	1				
<i>Doloclanes adnamat</i>									2			
<i>Doloclanes etto</i>												
<i>Dolophilodes bullu</i>								2				
<i>Dolophilodes truncatus</i>					2	5	2	2		1		
<i>Kisaura cina</i>												
<i>Kisaura consagia</i>	4	2	17	4	17	7	1	3	7	1	8	22
<i>Kissaura sura</i>		5	3		11	3	1					
F. Polycentropodidae												
<i>Nyctiophylax suthepensis</i>			3			1	5	4	5	58		
<i>Pseudoneureclipsis achim</i>							2	1				
<i>Pseudoneureclipsis asa</i>												5
<i>Pseudoneureclipsis kainum</i>		1										
<i>Pseudoneureclipsis saccheda</i>										1		
<i>Pseudoneureclipsis uma</i>												
<i>Pseudoneureclipsis usia</i>		1	1						17	9	21	4
<i>Pseudoneureclipsis vali</i>										5		
<i>Polyplectopus menna</i>	1	1	1		4		1	2			2	
<i>Pahamunaya jihmita</i>		1	1									
F. Ecnomidae												
<i>Ecnomus jojachin</i>												
<i>Ecnomus suadrus</i>		1	1				1					
<i>Ecnomus venimar</i>		1										
F. Psychomyiidae												
<i>Eoneureclipsis querquobad</i>												
<i>Psychomyia barata</i>		5				1	1			1		
<i>Psychomyia monto</i>												
F. Xiphocentronidae												
<i>Cnodocentron brogimarus</i>					2							
<i>Drepanocentron curmisagius</i>			1								1	
F. Hydropsychidae												
<i>Cheumatopsyche admentos</i>								2				

ตาราง 2 (ต่อ)

ตาราง 2 (๗๐)

Name of specie	Aug-98	Sep-98	Oct-98	Nov-98	Dec-98	Jan-99	Feb-99	Mar-99	Apr-99	May-99	Jun-99	Jul-99
F. Georidae												
<i>Goera redsat</i>										1		
<i>Larcasia lannaensis</i>											1	
F. Odontoceridae												
<i>Lannapsyche chantaramongkolae</i>						1						
<i>Marilia mogtiana</i>	1							2				
<i>Marilia sumatrana</i>	3	3										
<i>Psilotreta baureo</i>												
F. Lepidostomtidae												
<i>Adinartrum moulmina</i>	4		1	1								
<i>Dinarthrum daidalion</i>												
<i>Dinartrum martius</i>	1	1								1		
<i>Dinartrum pratetaiensis</i>	1								1	1	1	
<i>Dinartrum septembrius</i>												
<i>Dinartrum tungyawensis</i>	4											
<i>Goerodes abruptus</i>	11	2	1		3	2	2		1	6	11	9
<i>Goerodes doligung</i>	1											
F. Limnephilidae												
<i>Moropsyche huaisailinaga</i>					1							
F. Molannidae												
<i>Molannodes lirr</i>	5	7		3	7	3			2	2	8	
F. Leptoceridae												
<i>Leptocerus suthepensis</i>	1						1					
<i>Setodes argentiguttatus</i>												
<i>Setodes</i> sp.3												
F. Helicosychidae												
<i>Helicopsyche rodschana</i>												
F. Calamoceratidae												
<i>Anisocentropus brevipennis</i>												
<i>Anisocetropus diana</i>												
<i>Anisocentropus janus</i>	4	4	3						4	3	2	4
<i>Anisocentripus pan</i>						2						
<i>Ganonema extensum</i>	2		1				1		2	2	2	

ตาราง 3 จำนวนแมลงบนปลอกน้ำในแต่ละชนิดในบริเวณน้ำตกมณฑาราช สำราหรห์วัยแก้ว

ตั้งแต่เดือนกันยายน 2532ถึงเดือนสิงหาคม 2543

Name of specise	Sep-99	Oct-99	Nov-99	Dec-99	Jan-00	Feb-00	Mar-00	Apr-00	May-00	Jun-00	Jul-00	Aug-00
F. Rhyacophilidae												
<i>Himalopsyche acharai</i>	1		2	1	1	1			1		1	1
<i>Rhyacophila inaequalis</i>									1			
<i>Rhyacophlia manna</i>									1			
<i>Rhyacophila petersonum</i>	2			1	3		3	1		2	5	
<i>Rhyacophila quana</i>	1	1			2	1		2		6		
<i>Rhyacophila scissoides</i>				1	1	1	2	1	4	2		1
<i>Rhyacophila suthepensis</i>	3				6	1	2	4	6	35	6	2
F. Glossosomatidae												
<i>Agapetus dangorum</i>												
<i>Agapetus halong</i>									1	1		2
<i>Agapetus lalus</i>									2		1	
F. Philopotamidae												
<i>Chimarra akkaorum</i>									1	1		
<i>Chimarra allenii</i>				1								
<i>Chimarra atara</i>						1			2			
<i>Chimarra atnia</i>												
<i>Chimarra berenike</i>											2	1
<i>Chimarra deva</i>												
<i>Chimarra khamuorum</i>											2	
<i>Chimarra htinorum</i>	5	3	1					1	8	2	1	5
<i>Chimarra lannaensis</i>	1	15	2					1	20			
<i>Chimarra lavaororum</i>					1							
<i>Chimarra litssa</i>								1	2			
<i>Chimarra momma</i>			2									
<i>Chimarra monorum</i>												
<i>Chimarra pipake</i>												
<i>Chimarra spinifera</i>				5			2	67	1			1
<i>Chimarra suadulla</i>									1			

ตาราง 3 (ต่อ)

Name of specie	Sep-99	Oct-99	Nov-99	Dec-99	Jan-00	Feb-00	Mar-00	Apr-00	May-00	Jun-00	Jul-00	Aug-00
<i>Chimarra suthepensis</i>	9	2	9	2	1	2	8	17	12	6	2	1
<i>Chimarra schwendingeri</i>												
<i>Doloclanae adnamat</i>												
<i>Doloclanae etto</i>										1		
<i>Dolophilodes bullu</i>							1					
<i>Dolophilodes truncatus</i>												
<i>Kisaura cina</i>						1	2	1				
<i>Kisaura consagia</i>	5	1		2	1	1	1		1		3	2
<i>Kissaura sura</i>				1		2		5	2			
F. Polycentropodidae												
<i>Nyctiophylax suthepensis</i>		1										
<i>Pseudoneureclipsis achim</i>								1	1			
<i>Pseudoneureclipsis asa</i>											1	
<i>Pseudoneureclipsis kainum</i>												
<i>Pseudoneureclipsis saccheda</i>		1										
<i>Pseudoneureclipsis uma</i>												2
<i>Pseudoneureclipsis usia</i>									14		21	3
<i>Pseudoneureclipsis vali</i>												
<i>Polyplectopus menna</i>	1				1			1	1			
<i>Pahamunaya jihmita</i>		2										
F. Ecnomidae												
<i>Ecnomus joachin</i>												1
<i>Ecnomus suadrus</i>		1				1		1	4			
<i>Ecnomus venimar</i>												
F. Psychomyiidae												
<i>Eoneureclipsis querquobad</i>								1				
<i>Psychomyia barata</i>								3	1			6
<i>Psychomyia monto</i>		1					2	2	4	2	6	5
F. Xiphocentronidae												
<i>Cnoodcentron brogimarus</i>							1					
<i>Drepanocentron curmisagius</i>									4	1		

ຕາຣາງ 3 (ໜ່ອ)

ตาราง 3 (ต่อ)

Name of specise	Sep-99	Oct-99	Nov-99	Dec-99	Jan-00	Feb-00	Mar-00	Apr-00	May-00	Jun-00	Jul-00	Aug-00
F. Calamoceratidae												
<i>Anisocentropus brevipennis</i>								1				
<i>Anisocetropus diana</i>	1											
<i>Anisocentropus janus</i>	1	1	3				2	6	1	1	1	2
<i>Anisocentripus pan</i>							1					
<i>Ganonema extensum</i>							2		3		2	1

ตาราง 4 จำนวนแมลงหนอนปลอกน้ำในแต่ละชนิดในบริเวณสำนักงานหัวข้อฯ
ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2541 ถึงเดือนกรกฎาคม 2542 (ที่มา: แตงอ่อน, 2543)

ตาราง 4 (ต่อ)

Name of specie	Aug-98	Sep-98	Oct-98	Nov-98	Dec-98	Jan-99	Feb-99	Mar-99	Apr-99	May-99	Jun-99	Jul-99
F. Polycentropodidae												
<i>Nyctiophylax chiangmaiensis</i>												
<i>Nyctiophylax suthepensis</i>	1		7	1		6	12			8	1	
<i>Nyctiophylax tongachang</i>												
<i>Pseudoneureclipsis saccheda</i>			2									
<i>Pseudoneureclipsis usia</i>											1	
<i>Pseudoneureclipsis vali</i>											1	
<i>Polyplectopus menna</i>				1		1		6	2		2	2
F. Ecnomidae												
<i>Ecnomus suadrus</i>												
<i>Ecnomus venimar</i>	3	2	1	1								
F. Psychomyiidae												
<i>Psychomyia chompu</i>												
<i>Psychomyia monto</i>												
F. Xiphocentronidae												
<i>Drepanocentron curmisagius</i>		3	1					7				2
F. Hydropsychidae												
<i>Cheumatopsyche cocles</i>	12	2	5		2	8	27			4	3	
<i>Cheumatopsyche cognita</i>												
<i>Hydatomanicus adonis</i>				1								
<i>Hydatomanicus klanklini</i>	21	11	23	6							12	4
<i>Hydromanicus abiud</i>	4		3			1	4	1				1
<i>Hydromanicus eliakim</i>				1								
<i>Hydromanicus inferior</i>	1	4	7	3		1			1	1	1	
<i>Hydromanicus serubabel</i>	81	30	52	28	12	10	44	2	3	10	59	5
<i>Hydropsyche bootes</i>	1	1	3			2				3	2	
<i>Hydropsyche camillus</i>								1			2	
<i>Hydropsyche clitumnus</i>	47	46	25	5		1	1			3	7	7
<i>Hydropsyche dolosa</i>												
<i>Hydropsyche pallipenne</i>												
<i>Hydropsyche uvana</i>												
<i>Diplectona</i> sp.1	4	5	14		4	3	5			1	4	5
<i>Diplectona</i> sp.2	8	7	11	1	3		3	3			3	3

ตาราง 4 (ต่อ)

ตาราง 5 จำนวนแมลงหนอนปลอกน้ำในแต่ละชนิดในบริเวณลำธารหัวขากาลาด

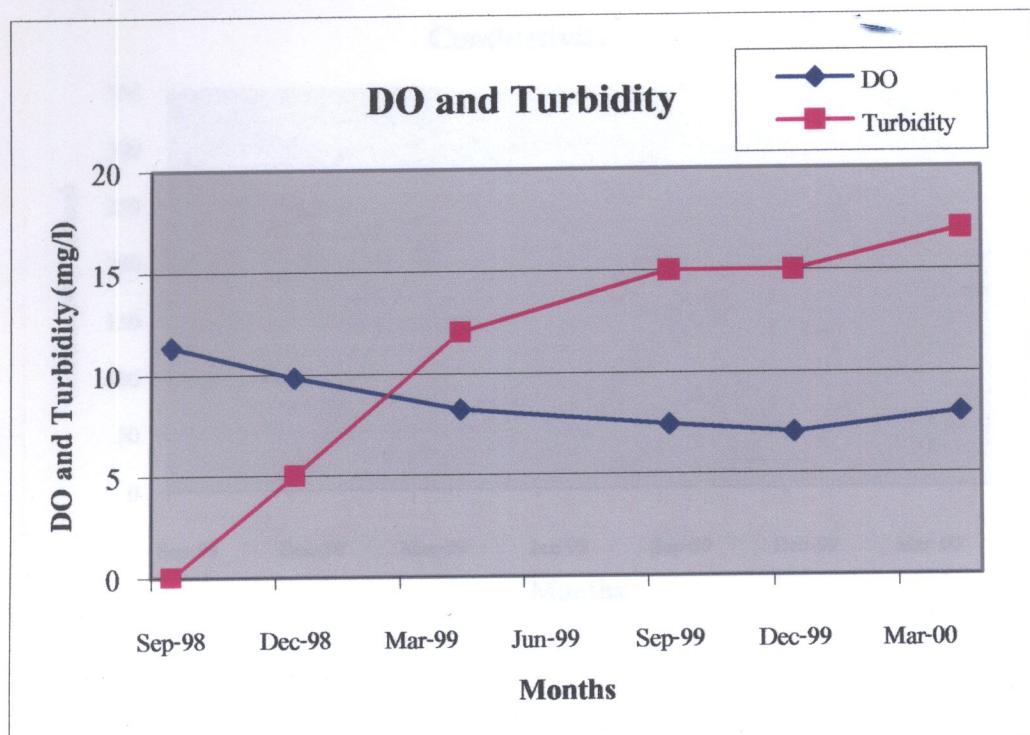
ตั้งแต่เดือนกันยายน 2532ถึงเดือนสิงหาคม 2543

Name of specise	Sep-99	Oct-99	Nov-99	Dec-99	Jan-00	Feb-00	Mar-00	Apr-00	May-00	Jun-00	Jul-00	Aug-00
F. Rhyacophilidae												
<i>Rhyacophila inaequalis</i>			1						1			
<i>Rhyacophlia manna</i>							1		1			
<i>Rhyacophila petersonum</i>	1		2	2	1	1	5	6	4	3	4	6
<i>Rhyacophila quana</i>	7	2	1			1		4	5			
<i>Rhyacophila scissoides</i>						1				2		
<i>Rhyacophila suthepensis</i>					4	8	9	17	65			2
F. Glossosomatidae												
<i>Agapetus dangorum</i>												1
<i>Agapetus halong</i>								1	9			1
<i>Agapetus viricatus</i>									1			
F. Philopotamidae												
<i>Chimarra akkaorum</i>								1	5			1
<i>Chimarra atara</i>			1									
<i>Chimarra atnia</i>			1				1		1	1		
<i>Chimarra chiangmaiensis</i>		1	2									1
<i>Chimarra deva</i>												
<i>Chimarra khamuorum</i>									1			1
<i>Chimarra htinorum</i>												
<i>Chimarra lannaensis</i>	5	4	6			1	1	10	4		1	1
<i>Chimarra meorum</i>								1				
<i>Chimarra momma</i>	3	1										
<i>Chimarra pipake</i>			1				1	1				
<i>Chimarra spinifera</i>		8	3			1	13	62	12		39	6
<i>Chimarra suthepensis</i>			1			1	1				6	
<i>Chimarra schwendingeri</i>												
<i>Gunungiella segsafiazga</i>												
<i>Kisaura cina</i>						1						
<i>Kissaura sura</i>							1					

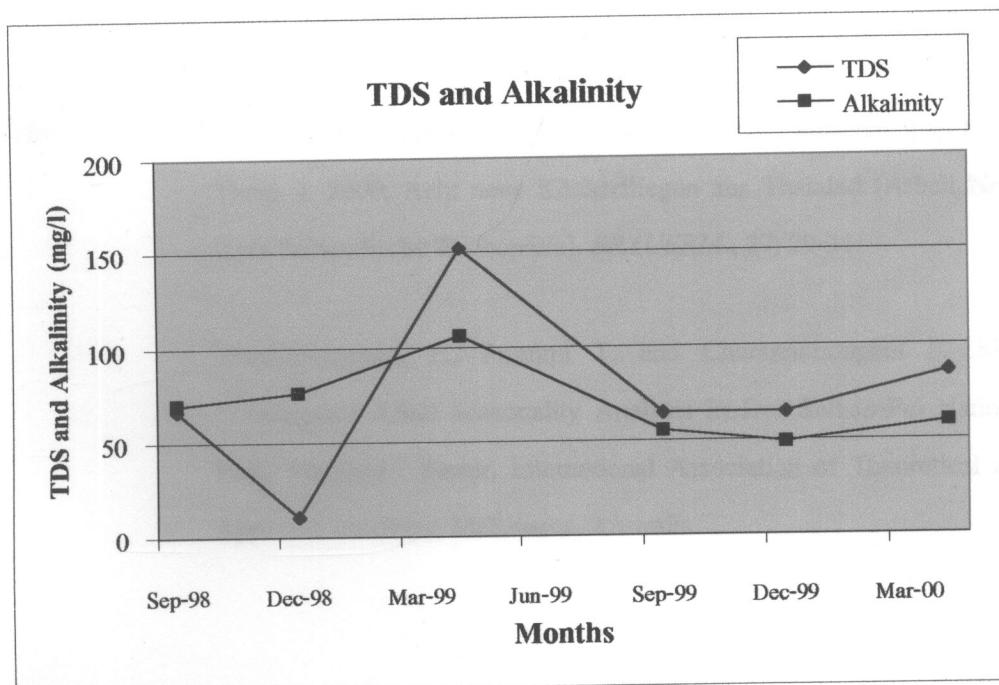
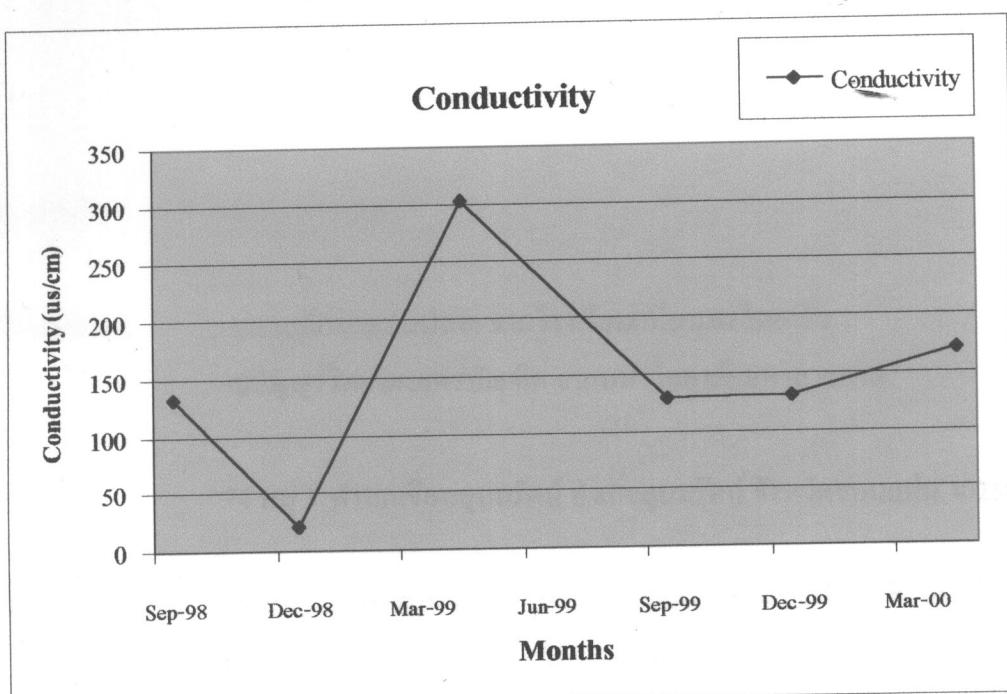
ตราง 5 (ຕໍອ)

ตาราง ๕ (ต่อ)

ภาคผนวก ๓

ภาพ 1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำและค่าความขุ่นใสของน้ำในระยะเวลาที่ทำการศึกษา 2 ปี ในลักษณะหัวยังแก้ว

ภาพ 2 ค่าการนำไฟฟ้า ปริมาณของแร่ทั้งหมดที่ละลายน้ำและค่าความเป็นเบสของน้ำในระยะเวลาที่ทำการศึกษา 2 ปี ในลักษณะหัวผาลาด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวเพญแข ธรรมเสนานุภาพ
วัน เดือน ปีเกิด	15 มีนาคม 2519
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> -มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนแก่นครวิทยาลัย -ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ที่อยู่	74 หมู่ 3 ตำบลเจ่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น 40250
ทุนการศึกษา	ได้รับทุนสนับสนุนจาก โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษา นโยบาย การจัดการทรัพยากรีชีวภาพในประเทศไทย (BRT 542090) ซึ่งร่วมจัดตั้ง โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและศูนย์พันธุวิศวกรรมและ เทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ
ผลงานวิจัย	<p>Malicky, H., Chantaramongkol, P., Chaibu, P., Thamsenanupap P. and Thani, I. 2000. Acht neue Köcherfliegen aus Thailand (Arbeit Nr.31 Über thailandische Trichoptera). <i>BRAUERIA.</i>, 27: 29-31.</p> <p>Thamsenanupap, P., Prommi T. and Chantaramongkol P. 2001. "Trichoptera Adult Seasonality Analysis in Doi Suthep-Pui National Park, Thailand." Poster, International Association of Theoretical and Applied Limnology, Melbourne, Australia.</p>